

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1070/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK és az 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról ⁽¹⁾ 34
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1071/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 51
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1072/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól ⁽¹⁾ 72
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1073/2009/EK rendelete (2009. október 21.) az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

Ár: 7 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1069/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek köz- és állat-egészségügyi kockázattal járhatnak. A ragadós száj- és körömfájás járvány kitörése, a fertőző szivacsos agyvelőbántalmak, mint például a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalmának (BSE) terjedése, vagy a takarmányokban előforduló dioxin miatt előforduló válsághelyzetek megmutatták, hogy milyen következményekkel jár a köz- és az állategészségügyre, valamint az élelmiszer- és takarmánylánc biztonságára és a fogyasztói bizalomra nézve, ha bizonyos állati melléktermékeket szakszerűtlenül használnak fel. Ezenfelül ezek a válsághelyzetek messzemenőig kedvezőtlen hatással lehetnek a társadalom egészére, mivel hatással vannak a gazdálkodók és az érintett gazdasági ágazatok gazdasági-társadalmi helyzetére, valamint az állati eredetű termékek iránti fogyasztói bizalomra. A járványkitörések negatív környezeti következményekkel járhatnak mind az ártalmatlanítással kapcsolatban felmerülő problémák miatt, mind pedig a biodiverzitás tekintetében.

(2) Állati melléktermékek főként az emberi fogyasztásra szánt állatok levágásakor keletkeznek, az állati eredetű termékek, például tejtermékek előállításakor, valamint az elhullott állatok ártalmatlanítása és a járványvédelmi intézkedések következtében. Forrásuktól függetlenül kockázatot jelenthetnek az emberi és az állati egészségre és a környezetre. Ezt a kockázatot ennek megfelelően csökkenteni kell azáltal, hogy ezeket a termékeket a biztonságos ártalmatlanítás felé irányítják, vagy az egészségügyi kockázatokat mérséklő, szigorú feltételek mellett használják fel további célokra.

(3) Az összes állati melléktermék ártalmatlanítása nem reális választási lehetőség, mivel fenntarthatatlan költségekhez és környezeti károkhoz vezetne. Ezzel szemben valamennyi állampolgárnak határozott érdeke, hogy a különböző állati melléktermékeket biztonságos módon, fenntarthatóan és sokféle célra használják fel, amennyiben csökkenthető az ezzel járó egészségügyi kockázat. Az állati melléktermékek széles körét gyakran felhasználják olyan fontos termelőanyagok, mint a gyógyszer-, a takarmány- vagy a bőripar.

(4) Az új technológiáknak köszönhetően jelentősen bővült az állati melléktermékek vagy azokból származó termékek termelői ágazatokban – különösen az energiatermelésben – történő lehetséges felhasználása. Ugyanakkor minimálisra kell csökkenteni azokat az esetleges egészségügyi kockázatokat, amelyek az új technológiák használatából adódhatnak.

(5) Az állati melléktermék gyűjtésével, szállításával, kezelésével, megmunkálásával, átdolgozásával, feldolgozásával, tárolásával, forgalomba hozatalával, értékesítésével, ártalmatlanításával és felhasználásával kapcsolatos közösségi egészségügyi szabályokat következetes és átfogó keretben kell meghatározni.

(6) Ezeknek az általános szabályoknak arányban kell állniuk azokkal a köz- vagy állat-egészségügyi kockázatokkal, amelyek az állati melléktermékek üzemeltetők általi kezelése során a feldolgozási lánc különböző szakaszaiban az

⁽¹⁾ HL C 100., 2009.4.30., 133. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2009. április 24-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 7-i határozata.

- összegyűjtéstől a felhasználásig vagy ártalmatlanításig fennállnak. A szabályok meghozatalakor tekintetbe kell venni az e műveletek végrehajtása alatt fennálló környezeti kockázatokat is. A közösségi jogi keretnek adott esetben tartalmaznia kell az állati melléktermékek forgalomba hozatalára, ezen belül Közösségen belüli kereskedelemére és behozatalára vonatkozó egészségügyi szabályokat is.
- (7) Az 1774/2002/EK rendeletben ⁽¹⁾ az Európai Parlament és a Tanács meghatározta a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó közösségi egészségügyi szabályokat. Az említett rendelet tudományos szakvélemények alapján és a Bizottság élelmiszerbiztonságról szóló, 2000. január 12-i fehér könyve szerinti fellépésként számos szabályt vezetett be az élelmiszer- és takarmánylánc biztonságának védelmére, melyek kiegészítik az élelmiszer- és takarmányláncra vonatkozó közösségi jogszabályokat. Ezeknek a szabályoknak köszönhetően jelentős mértékben javult a Közösségen belül az állati melléktermékek jelenléte kockázatokkal szembeni védelem.
- (8) Az 1774/2002/EK rendelet a hozzájuk köthető kockázat szerint három kategóriába sorolta az állati melléktermékeket. Az üzemeltetőknek a rendelet értelmében egymástól elkülönítve kell tartaniuk a különböző kategóriájú állati melléktermékeket, amennyiben olyan állati melléktermékeket kívánnak felhasználni, amelyek nem járnak jelentős köz- vagy állat-egészségügyi kockázattal, kiváltképpen, ha e termékek alapját emberi fogyasztásra alkalmas anyagok képezik. Az említett rendelet bevezeti azt az alapelvet is, hogy a magas fertőzési veszélyt jelentő anyagok nem használhatók haszonállatok takarmányozására, valamint egy állatfajnak sem adható olyan takarmány, amely vele azonos fajba tartozó állatokból származik. Az említett rendelet értelmében csak olyan állati eredetű anyagok kerülhetnek a takarmányláncba, amelyeket állat-egészségügyi vizsgálatnak vetettek alá. Ezenfelül a rendelet feldolgozási szabályokat is megállapít, amelyek biztosítják a kockázat csökkentését.
- (9) Az 1774/2002/EK rendelet 35. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azokról az intézkedésekről, amelyeket a tagállamok a rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében hoztak. A jelentéshez a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol. A jelentést 2005. október 21-én nyújtotta be a Bizottság, és abban hangsúlyozta, hogy az 1774/2002/EK rendeletben megfogalmazott alapelveket továbbra is fenn kell tartani. Továbbá kiemelte azokat a területeket, ahol szükségesnek tekintették a rendelet módosítását; ez elsősorban a késztermékekre vonatkozó szabályok alkalmazásának pontosítását, az egyéb közösségi jogszabályokkal való kapcsolatot, valamint bizonyos anyagok besorolását érinti. A Bizottság Élelmiszer- és Állategészségügyi Hivatala (a továbbiakban: FVO) a tagállamokban 2004 és 2005 folyamán végzett tényfeltáró vizsgálatokban számos megállapítással is alátámasztja ezt a végkövetkeztetést. Az FVO szerint javítani kell az állati melléktermékek nyomon követhetőségét, valamint a hatósági ellenőrzések hatékonyságát és összehangoltságát.
- (10) A Tudományos Operatív Bizottság, melyet 2002-ben az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: EFSA) váltott fel, számos véleményt adott ki az állati melléktermékekkel kapcsolatban. Ezek a vélemények azt igazolják, hogy továbbra is meg kell tartani az 1774/2002/EK rendeletben előírt főbb alapelveket, különös tekintettel arra az alapelvre, miszerint azok az állati melléktermékek, melyekről az egészségügyi vizsgálat kimutatta, hogy emberi fogyasztásra alkalmatlan állatokból származnak, nem kerülhetnek be a takarmányláncba. Ugyanakkor ezeket az állati melléktermékeket bizonyos egészségügyi feltételek betartása mellett hasznosítani lehet, és műszaki vagy ipari termékek előállítására lehet használni.
- (11) A 2005 decemberében elfogadott, a 2005. október 21-i bizottsági jelentéssel kapcsolatban megfogalmazott tanácsi elnökségi következtetések, valamint a Bizottság által azt követően lebonyolított konzultációk is kiemelték, hogy javítani kell az 1774/2002/EK rendeletben előírt szabályokon. Világosan meg kell fogalmazni az állati melléktermékekre vonatkozó szabályok fő célkitűzéseit, nevezetesen a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését, valamint az élelmiszer- és takarmánylánc biztonságának védelmét. E rendelet rendelkezéseinek az a célja, hogy elősegítsék e célok megvalósítását.
- (12) Az e rendeletben meghatározott állati melléktermékekre vonatkozó szabályok olyan termékekre vonatkoznak, melyeket a közösségi jogszabályok értelmében nem lehet emberi fogyasztásra használni, különösen abban az esetben, ha nem felelnek meg az élelmiszer-higiéniai jogszabályoknak, vagy élelmiszerként nem hozhatók forgalomba, mert egészségkárosító hatásuk vagy emberi fogyasztásra alkalmatlan mivoltuk miatt nem biztonságosak (jogszabályi értelemben vett állati melléktermékek). Mindazonáltal ezeknek a szabályoknak vonatkozniuk kell azokra az állati eredetű termékekre is, amelyek a lehetséges emberi fogyasztás tekintetében megfelelnek bizonyos szabályoknak, vagy amelyek emberi fogyasztásra szánt termékek alapanyagául szolgálnak, még ha alapvetően más célra szánják is azokat (a továbbiakban: választás szerinti állati melléktermékek).
- (13) Ezenfelül az e rendeletben meghatározott szabályok hatálya alá kell tartozniuk azoknak a vadon élő állatoknak, valamint azok testének vagy testrészeinek is, amelyeknél felmerül annak a gyanúja, hogy fertőző betegséget hordoznak. Mindebből nem következik, hogy vadon élő állatok esetében kötelező gyűjteni és ártalmatlanítani a természetes élőhelyükön elhullott vagy elejtett állatok testét. Helyes vadászati gyakorlat esetén a vadon élő állatok zsigereit és egyéb testrészeit biztonságosan lehet ártalmatlanítani a helyszínen. A kockázatok korlátozására irányuló ilyen jellegű gyakorlatok a tagállamokban már léteznek és egyes esetekben a vadászok tevékenységét szabályozó nemzeti jogszabályokra vagy kulturális hagyományokra épülnek. A közösségi jogi szabályozás, kiváltképpen az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ meghatározza a vadon élő

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

- állatokból származó hús és állati melléktermékek kezelésére vonatkozó szabályokat. E szabályok értelmében a kockázatok megelőzésével kapcsolatos felelősséget olyan szakképzett személyek viselik, mint például a vadászok. Az élelmiszerláncsal kapcsolatos lehetséges kockázatok tekintetében az elejtett vadból származó állati melléktermékekre e rendelet csak abban az esetben alkalmazandó, ha az adott vadon élő állat forgalomba hozatala élelmiszer-higiéniai jogszabályok hatálya alá tartozik, és ezek előírják, hogy milyen műveleteket kell elvégezni a vadfeldolgozó létesítményekben. Továbbá az e melléktermékekből eredő állat-egészségügyi kockázatok megelőzése érdekében a vadásztrófeák előállításához használt állati melléktermékeknek is e rendelet hatálya alá kell tartozniuk.
- (14) Az e rendeletben megállapított előírásokat kell alkalmazni azokra a vízi állatokból származó állati melléktermékekre, amelyek nem a közösségi élelmiszer-higiéniai jogszabályoknak megfelelően üzemeltetett hajókról származnak. Mindazonáltal a halak zsigereléséből és a betegségre utaló jeleket mutató halakból a halászahajók fedélzetén keletkező anyagok kezelése és ártalmatlanítása tekintetében a kockázatokkal arányos intézkedéseket kell elfogadni. Az e rendelet végrehajtására irányuló ilyen intézkedéseket a megfelelő tudományos intézet által végzett kockázatelemzés alapján kell elfogadni, figyelembe véve az emberre átvihető betegségek (különösen bizonyos paraziták) terjedésének megakadályozására irányuló egyes intézkedések eredményességével kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítékokat.
- (15) Tekintettel a kedvtelésből tartott állatok nyers eledeleként a gazdaságokban használt vagy az élelmiszer-ipari vállalkozások által a végfelhasználók számára biztosított anyagok korlátozott kockázatára, az e rendeletben meghatározott szabályoknak nem kell kiterjedniük e nyers eledelekhez kapcsolódó bizonyos tevékenységekre.
- (16) Világosan meg kell határozni ezért ebben a rendeletben, hogy mely állatok sorolandók a kedvtelésből tartott állatok közé, hogy az ezen állatokból származó állati melléktermékek ne kerülhessenek haszonállatok takarmányába. Kedvtelésből tartott állatnak tekintendők a nem mezőgazdasági célra szánt, például az emberek társállataiként számon tartott állatok.
- (17) A közösségi jogszabályok egységessége érdekében ebben a rendeletben az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 22-i 999/2001/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletben ⁽¹⁾, valamint a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben ⁽²⁾ alkalmazott bizonyos fogalom meghatározásokat kell alkalmazni. Egyértelműen meg kell továbbá határozni a kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált állatok védelmére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. november 24-i 86/609/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾ való hivatkozást.
- (18) A közösségi jogszabályok egységessége érdekében e rendeletben a víziállatokra, a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott meghatározást kell alkalmazni. Ugyanakkor a meghatározásban nem szereplő és betegségek terjesztésével kapcsolatos kockázatot nem jelentő vízi gerinctelenek esetében ugyanazokat az előírásokat kell alkalmazni, mint a vízi állatok esetében.
- (19) A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ meghatározza a hulladéklerakásra kiadott engedélyekre vonatkozó feltételeket. Ez a rendelet rendelkezik az állati melléktermékeknek az arra engedéllyel rendelkező hulladéklerakókban történő ártalmatlanításáról.
- (20) Elsősorban az üzemeltető felelőssége, hogy ezen műveleteket a rendelettel összhangban végezzék el. Ezzel egyidejűleg a köz- és állat-egészségügyi kockázatot jelentő tényezők megelőzésével kapcsolatban a közérdek azt kívánja, hogy egy működő gyűjtő- és ártalmatlanító rendszer biztosítsa azoknak az állati melléktermékeknek a biztonságos felhasználását és biztonságos ártalmatlanítását, amelyek nem kerülhetnek, vagy gazdasági okokból nem kerülnek felhasználásra. A gyűjtésre és ártalmatlanításra alkalmas rendszer nagyságát az adott tagállamban keletkező állati melléktermék mennyiségéhez mérten kell kialakítani. A rendszernek ugyanakkor elővigyázatossági okokból alkalmasnak kell lennie arra is, hogy egy nagyobb fertőző betegség okozta járványkitörés vagy az ártalmatlanításra kialakított meglévő rendszer ideiglenes műszaki zavara esetén kielégítse a megnövekedett kapacitásszükségletet. A tagállamok együttműködhetnek egymással vagy harmadik országokkal, feltéve, hogy e rendelet célkitűzései teljesülnek.
- (21) Az állati melléktermékek életciklusában meg kell határozni azt a kiindulási pontot, amelytől kezdve e rendelet előírásai alkalmazandók. Ha egy termék állati melléktermékké válik, az nem válhat újra az élelmiszerlánc részévé. Az élelmiszerláncban és az állati melléktermékek láncában is részt vevő létesítményekben vagy üzemekben kezelt bizonyos nyersanyagok – például a nyersbőr – kezelésére egyedi feltételek vonatkoznak. Ezekben az esetekben meg kell hozni a szükséges elkülönítési intézkedéseket az élelmiszerláncot a keresztszennyeződés miatt fenyegető potenciális kockázatok csökkentése érdekében. Más létesítmények esetében, a keresztszennyeződésnek elsősorban az állati melléktermékek láncá és az élelmiszerlánc szétválasztása révén történő elkerülése érdekében meg kell határozni a kockázatot jelentő körülményeket.
- (22) A jogbiztonság és a potenciális kockázatok megfelelő kezelése érdekében, a takarmánylánc biztonságát közvetlenül már nem befolyásoló termékek esetében az előállítási

⁽¹⁾ HL L 147., 2001.5.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽³⁾ HL L 358., 1986.12.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

⁽⁵⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

- lánban végpontot kell meghatározni. Bizonyos, a közösségi jogszabályokban szabályozott termékek tekintetében e végpontot az előállítási szakaszban kell kijelölni. Azokat a termékeket, amelyek e végpontot elérik, e rendelet értelmében nem kell ellenőrizni. E rendelet értelmében a végponton túljutó termékek forgalomba hozatalát korlátozások nélkül engedélyezni kell, és e termékek olyan üzemeltetők által is kezelhetők és szállíthatók, amelyeket e rendelettel összhangban nem engedélyeztek vagy nem vettek nyilvántartásba.
- (23) Ugyanakkor, különösen az újabban felmerülő kockázatok esetében, lehetőséget kell biztosítani e végpont módosítására. Az 1774/2002/EK rendelet értelmében nem vonatkoznak a rendelet követelményei egyes termékekre, nevezetesen a madárürülékre, olyan nyersbőrökre, amelyeket különleges kezelésnek, például cserzésnek vetettek alá, és bizonyos vadásztrófeákra. Az e rendelet alapján elfogadandó végrehajtási intézkedéseknek – megfelelő feltételek mellett – hasonló kivételeket kell előírniuk többek között az olajkémiai termékekre és a biodízel-előállítás során keletkező végtermékekre.
- (24) A köz- és állategészség magas szintű védelmének biztosítása érdekében a tagállamok továbbra is meghozzák azokat az intézkedéseket, melyek annak megelőzéséhez szükségesek, hogy az állati melléktermékeket a korlátozás alá vont területekről vagy létesítményekből elszállítsák, különösen olyan betegség kitorése esetében, amelyet az egyes állatbetegségek elleni védekezésre irányuló általános közösségi intézkedések, valamint a sertések hólyagos betegségére vonatkozó külön intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. december 17-i 92/119/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ felsorol.
- (25) Azokat az állati melléktermékekkel kapcsolatos műveleteket, melyek jelentős mértékben növelik a köz- és állategészségügyi kockázatokat, csak olyan létesítményekben vagy üzemekben lehet elvégezni, amelyeket azt megelőzően az illetékes hatóság engedélyezett az adott művelet elvégzésére. Ez a feltétel fokozottan érvényes a feldolgozó létesítményekre vagy üzemekre, vagy a takarmánylánc biztonságát közvetlenül befolyásoló állati melléktermékek kezelését és tárolását végző más létesítményekre vagy üzemekre. Engedélyezni kell, hogy egy létesítmény vagy üzem többféle kategóriába tartozó állati mellékterméket is kezeljen, feltéve, hogy kizárt a keresztszennyeződés lehetősége. Engedélyezni kell továbbá ezen feltételek módosítását abban az esetben, ha egy nagyobb járványkitörés következtében nagyobb anyagmennyiséget kell ártalmatlanítani, illetve feldolgozni, feltéve, hogy az ideiglenes használat a módosított feltételek mellett nem vezet a betegség jelentette kockázat növekedéséhez.
- (26) Ilyen engedélyezésre ugyanakkor nincs szükség olyan létesítmények vagy üzemek esetében, melyek biztonságos anyagokat állítanak elő vagy kezelnek, például olyan termékeket, amelyeket olyan módon dolgoznak fel, hogy azok a továbbiakban nem jelentenek köz- vagy állategészségügyi kockázatot. E létesítményeket és üzemeket nyilvántartásba kell venni, hogy az anyagok útja hatóságilag ellenőrizhető legyen, és nyomon követhetőségük biztosított legyen. Ez azokra az üzemeltetőkre is vonatkozik, akik állati melléktermékeket vagy állati melléktermékekből származó termékeket szállítanak, kivéve, ha a láncban meghatározott végpont miatt már nem vonatkozik rájuk semmiféle ellenőrzés.
- (27) A létesítmények és üzemek azt követően kaphatnak engedélyt, hogy megtörtént a helyszíni ellenőrzés és az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátották az arra vonatkozó igazoló adatokat, hogy e rendelettel összhangban teljesítik a létesítménnyel vagy üzemmel szemben megkövetelt infrastrukturális vagy működésbeli követelményeket, és ezáltal képesek arra, hogy megfelelően kezeljék a működésükből adódó köz- és állat-egészségügyi kockázatokat. Lehetőséget kell biztosítani az engedélyek feltételes kibocsátására annak érdekében, hogy az üzemeltetők a létesítmény vagy az üzem teljes körű engedélyezése előtt pótolhassák a hiányosságokat.
- (28) Azokra a létesítményekre vagy üzemekre, melyek működését már engedélyezték a közösségi élelmiszer-higiéniai jogszabályokkal összhangban, nem érvényes az e rendeletben előírt engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettség, mivel az említett közösségi jogszabályok értelmében történt engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel során már figyelembe vették e rendelet célkitűzéseit is. Ugyanakkor a higiéniai jogszabályok értelmében engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményeknek vagy üzemeknek meg kell felelniük az e rendeletben meghatározott követelményeknek, továbbá ezeknek is át kell esniük az e rendelet előírásainak való megfelelést vizsgáló hivatalos ellenőrzéseken.
- (29) Az állati melléktermékeket és az állati melléktermékekből származó termékeket kockázatértékelés alapján három kategóriába kell sorolni, amelyek tükrözik az említett állati melléktermék jelentette köz- és állat-egészségügyi kockázatok mértékét. A magas kockázattal járó állati melléktermékeket és az állati melléktermékekből származó termékeket csak a takarmányláncon kívüli célokra lehet használni, míg kisebb kockázattal járó felhasználásuk biztonságos feltételek mellett megengedett.
- (30) A tudományos és technológiai előrehaladás olyan fejlesztéseket eredményezhet az eljárásokban, amelyek kiküszöbölhetik vagy minimalizálhatják a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat. Az ebben a rendeletben meghatározott állati melléktermékek listáit egy efféle előrehaladásra tekintettel módosítani lehet. Bármely ilyen jellegű módosítás előtt, valamint a köz- és állat-egészségügyi magas szintű védelmének biztosítására létrejött közösségi jogszabályok alapelveivel összhangban a kockázatelemzést az arra megfelelő tudományos intézmény, úgy mint az EFSA, az Európai Gyógyszerügynökség vagy a Fogyasztási Cikk Tudományos Bizottsága végzi el, a kockázati elemzésnek alávetett állati melléktermékek típusától függően. Ugyanakkor világossá kell tenni, hogy amennyiben különböző kategóriába tartozó állati melléktermékeket vegyítenek, a keveréket az abban szereplő legmagasabb kockázattal járó összetevőre vonatkozó szabványnak megfelelően kell kezelni.

(1) HL L 62., 1993.3.15., 69. o.

- (31) A magas közegészségügyi kockázat miatt a fertőző szivacsos agyvelőbántalom (TSE) kockázatával járó állati melléktermékeket kiváltképp nem szabad takarmányban felhasználni. E korlátozást alkalmazni kell azon vadon élő állatokra is, amelyek fertőző betegséget terjeszhetnek. A TSE-vel való fertőzöttség kockázatát hordozó állati melléktermékek takarmányban való felhasználására vonatkozó korlátozás nem érinti a 999/2001/EK rendeletben meghatározott takarmányozási szabályokat.
- (32) A 86/609/EGK irányelvben meghatározott kísérletekben felhasznált állatokból származó állati melléktermékek sem használhatók takarmányokban, tekintettel az ilyen állati melléktermékekkel kapcsolatos kockázatokra. Ugyanakkor a tagállamok engedélyezhetik a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban az új takarmány-adalékanyagok vizsgálatával kapcsolatos kísérletekbe bevont állatokból származó állati melléktermékek felhasználását.
- (33) Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ és az egyes hormon- vagy tiroosztatikus hatású anyagoknak és a β -agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról szóló, 1996. április 29-i 96/22/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ értelmében bizonyos anyagok és termékek használata jogellenes. Ezenfelül az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ további szabályokat határoz meg bizonyos anyagok és azok maradékainak élőállatokban és állati eredetű termékekben való ellenőrzésére. A 96/23/EK irányelv előírja azokat a szabályokat is, amelyek akkor alkalmazandók, ha megállapításra került, hogy engedélyezett anyagok vagy szennyeződések bizonyos megengedett szintet meghaladó mértékben vannak jelen. A közösségi jogszabályok közötti egységesség biztosítása érdekében azokat az állati eredetű termékeket, amelyekben olyan anyagot mutatnak ki, amelyről megállapítják, hogy megsérti a 2377/90/EGK rendelet rendelkezéseit, valamint a 96/22/EK és a 96/23/EK irányelveket, az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó anyagok közé kell sorolni attól függően, milyen mértékű kockázatot jelentenek az élelmiszer- és takarmányláncra nézve.
- (34) A trágyát és az emésztőtraktus-tartalmat nem kell ártalmatlanítani, feltéve, hogy megfelelő kezelés biztosítja, hogy a talajon való alkalmazásuk során nem kerül sor betegség átvitelére. A gazdaságban elpusztult, valamint valamely betegség felszámolása céljából leölt állatokból származó állati melléktermékek nem használhatók fel a takarmányláncban. Ez a korlátozás azokra a Közösség területére engedéllyel importált állati melléktermékekre is vonatkozik, amelyekről a közösségi határállomásokon elvégzett vizsgálatok során bebizonyosodik, hogy nem tesznek eleget a közösségi jogszabályoknak, valamint azon termékekre, amelyekről a Közösségen belül elvégzett ellenőrzésekben kimutatják, hogy nem tesznek eleget a vonatkozó követelményeknek. Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾, valamint a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló, 2009. július 13-i 767/2009/EK rendelet ⁽⁶⁾ előírásainak be nem tartása nem eredményezheti a határállomásokon megvizsgált termékek takarmányláncból történő kizárását.
- (35) Az 1774/2002/EK rendelet hatálybalépése óta egyes állati melléktermékeket automatikusan a 2. kategóriába tartozó anyagok közé sorolnak; ez jelentősen korlátozza felhasználási lehetőségüket, ami nem feltétlenül áll arányban az általuk esetlegesen kifejtett kockázattal. Ennek megfelelően ezeket az állati melléktermékeket a 3. kategóriába tartozó anyagok közé kell sorolni, és egyes takarmányozási célokra engedélyezni kell felhasználásukat. A három kategória egyikében sem szereplő állati melléktermék esetén elővigyázatosságból továbbra is meg kell tartani a 2. kategóriába történő automatikus besorolást, különösképpen azon alapvető elv fokozott biztosítása érdekében, hogy ezen anyagok nem kerülhetnek be a prêmes állatoktól eltérő haszonállatoknak szánt takarmányláncba.
- (36) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ elfogadását követően hatályba lépő más jogszabályok, nevezetesen az élelmiszer-higiénéről szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾, valamint a 853/2004/EK rendelet és a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról szóló, 2005. január 12-i 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ értelmében, amelyeket kiegészít az 1774/2002/EK rendelet, a köz- és állategészségügy védelmére meghozott közösségi jogszabályok betartása elsősorban az élelmiszer-ipari és takarmányipari vállalkozók feladata. Az említett jogszabályoknak megfelelően elsősorban az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységeket végrehajtó vállalkozó felelős azért, hogy e rendelet előírásait betartsák. E kötelezettséget pontosan meg kell állapítani és részletesen ki kell fejteni a nyomon követhetőséget biztosító eszközök – így például az elkülönített gyűjtés és az állati melléktermékek továbbítása – tekintetében. A kizárólag nemzeti szinten forgalmazott termékek nyomon követhetőségét biztosító, más eszközökkel működő, már létező rendszereket meg kell tartani,

⁽¹⁾ HL L 268., 2003.10.18., 29. o.

⁽²⁾ HL L 224., 1990.8.18., 1. o.

⁽³⁾ HL L 125., 1996.5.23., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1996.5.23., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.

⁽⁶⁾ HL L 229., 2009.9.1., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 139., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁹⁾ HL L 35., 2005.2.8., 1. o.

amennyiben azonos információkat biztosítanak. Törekedni kell az elektronikus vagy más, papíralapú nyilvántartást nem igénylő dokumentáció használatának előmozdítására, amennyiben ez biztosítja a teljes nyomon követhetőséget.

- (37) Saját ellenőrző rendszert kell létrehozni annak biztosítása érdekében, hogy a létesítményen vagy az üzemen belül e rendelet követelményeinek megfelelően járnak el. A hivatalos ellenőrzések alkalmával az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a saját ellenőrzést is. Bizonyos létesítményekben vagy üzemekben a saját ellenőrzéseket a veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok („HACCP”) elvei szerint kell elvégezni. A HACCP elvei alapjául a közösségi étel-miszer- és takarmányhigiéniai jogszabályok szerinti végrehajtásuk során szerzett tapasztalatok szolgálnak. E tekintetben a nemzeti szinten alkalmazott helyes gyakorlatra vonatkozó útmutatások hasznos eszközt jelenthetnek a HACCP elvei és e rendelet más vonatkozásai gyakorlati végrehajtásának elősegítése terén.
- (38) Állati melléktermékeket csak akkor szabad felhasználni, ha az állati melléktermékekből készült termékek feldolgozása és forgalomba hozatala során minimálisra csökkentik a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat. Ha erre nincs lehetőség, az állati melléktermékeket biztonságos körülmények között ártalmatlanítani kell. A meglévő közösségi jogszabályokkal összhangban világosan meg kell határozni, mely esetekben van lehetőség a különböző kategóriába tartozó állati melléktermékek felhasználására. Az alacsonyabb kockázati kategóriák esetében általában lehetővé kell tenni a magasabb kategória választását, kivéve, ha egyedi megfontolások alkalmazandók az egyes állati melléktermékekhez kapcsolódó kockázatok tekintetében.
- (39) Az állati melléktermékek és a belőlük származó termékek ártalmatlanítását a hulladéklerakásra és a hulladékégetésre vonatkozó környezetvédelmi jogszabályoknak megfelelően kell elvégezni. A jogszabályok közti egységesség biztosítása érdekében hulladékégetés során a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerint kell eljárni. A hulladékok együttégetésére hasznosítás és ártalmatlanítás esetén is hasonló engedélyezési és működési feltételek érvényesek, mint a hulladékégetésre, kiváltképp a károsanyag-kibocsátására vonatkozó érték, a szennyvíz és maradékanyagok elvezetése, az ellenőrzés és a felügyelet, valamint az intézkedésekre vonatkozó követelmények tekintetében. Ezért engedélyezni kell mind a három kategóriába tartozó anyag esetében az előzetes feldolgozás nélküli, közvetlen együttégetést. Ezen kívül konkrét rendelkezéseket kell hozni a kis és nagy teljesítményű hulladékégető művek engedélyezésére.
- (40) Az állati melléktermékeknek vagy az azokból származó termékeknek az égetés során fűtőanyagként való használata engedélyezett, és nem számít hulladékártalmatlanítási műveletnek. Mindazonáltal az ilyen jellegű felhasználást

olyan körülmények között kell végezni, amelyek biztosítják a köz- és az állategészség védelmét, valamint a megfelelő környezetvédelmi szabványok betartását.

- (41) Ez a rendelet lehetőséget ad az állati melléktermékek feldolgozási módszereinek időre, hőmérsékletre és nyomásra vonatkozó paramétereinek megállapítására, különösen az 1774/2002/EK rendeletben jelenleg a 2–7. módszerek közé felvett módszerek esetében.
- (42) A méshéjú állatok lágyszövetéről vagy hústól megfosztott héja nem tartozik e rendelet hatálya alá. Mivel a Közösségen belül különböző módszerek léteznek a lágyszövet vagy hús héjából történő eltávolítására, lehetőség van olyan héjak használatára is, amelyekből nem távolították el teljesen a lágyszövetet vagy a húst, amennyiben ezek használata nem jár növekvő köz- és állat-egészségügyi kockázattal. A nemzeti szinten működő helyes gyakorlatra vonatkozó útmutatások segítséget nyújthatnak az arra vonatkozó ismeretek átadásában, hogy milyen feltételek mellett lehetséges az ilyen jellegű felhasználás.
- (43) Tekintettel arra, hogy a biodinamikus termékek elhanyagolható köz- és állat-egészségügyi kockázattal járnak, az illetékes hatóság az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló, 2007. június 28-i 834/2007/EK tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően engedélyezheti, hogy a 2. és a 3. kategóriába tartozó anyagokból ilyen készítményeket állítsanak elő, és azokat a talajon alkalmazzák.
- (44) Fejlesztés alatt állnak olyan új technológiák, melyek előnyös lehetőségeket kínálnak arra, hogy állati melléktermékekből energiát lehessen előállítani, vagy e termékeket biztonságosan lehessen ártalmatlanítani. A biztonságos ártalmatlanítás az állati melléktermékek helyszínen történő, biztonságos elkülönítését célzó módszerek és a kipróbált ártalmatlanítási módszerek kombinációjával, valamint az engedélyezett feldolgozási paraméterek és a kedvezően értékelt, új szabványok ötvöztetésével is megvalósítható. Az e téren megvalósuló tudományos és technikai előrehaladás figyelembevétele érdekében az egész Közösségen belül engedélyezni kell ezeket a technológiákat, mint az állati melléktermékek ártalmatlanításának és felhasználásának alternatív módszereit. Egyénileg kifejlesztett technológia esetében az engedély kiadását megelőzően az EFSA-nak felül kell vizsgálnia az illetékes hatóság által ellenőrzött kérelmet, ezzel is biztosítva, hogy sor kerül az eljárás kockázatcsökkentő hatásának elemzésére, valamint hogy az egyének jogait, köztük az üzleti információk bizalmas mivoltát tiszteletben tartják. A kérelmezőknek nyújtandó tanácsadás biztosítása érdekében meg kell állapodni a kérelmek egységes formátumában. Mivel a dokumentum csupán tájékoztató jellegű, azt az EFSA-val együttműködve, a tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (45) Az étel-miszer- és takarmánylánc védelmének biztosítása érdekében egyértelműen meg kell határozni a takarmányozási célra szánt állati melléktermékek és az azokból

⁽¹⁾ HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

⁽²⁾ HL L 189., 2007.7.20., 1. o.

származó termékek, valamint a szerves trágyák és talajjavítók forgalomba hozatalára vonatkozó követelményeket. A prémes állatok kivételével, a haszonállatok takarmányozására csak a 3. kategóriába tartozó anyagokat lehet felhasználni. Az állati melléktermékekből előállított szerves trágya kedvezőtlenül befolyásolhatja az élelmiszer- és takarmánylánc biztonságát. Amennyiben a 2. kategóriába tartozó anyagból nyert hús- és csontlisztből vagy feldolgozott állati fehérjéből állítják elő őket, egy szervesanyag emészthetetlen anyagösszetevőt kell hozzáadni annak megakadályozására, hogy közvetlenül fel lehessen használni őket takarmányozási célra. Ettől azonban el lehet tekinteni, amennyiben a termék összetétele vagy csomagolása, különösen a végső felhasználóknak szánt termékek esetében, megelőzi a termék takarmányozási célú, téves felhasználását. Az összetevők meghatározásakor figyelembe kell venni az eltérő éghajlati és talajviszonyokat, valamint az adott trágya felhasználásának célját.

- (46) A macska- és kutyaprém, valamint az ilyen prémet tartalmazó termékek forgalomba hozatalának, a Közösségbe történő behozatalának, illetve onnan történő kivitelének tilalmáról szóló, 2007. december 11-i 1523/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ általános tilalmat vezet be a macska- és kutyaprém, valamint az ilyen prémet tartalmazó termékek forgalomba hozatalára, behozatalára és kivitelére. Ugyanakkor ez a tilalom nem érinti az e rendeletben megállapított kötelezettséget, melynek értelmében a macskákból vagy kutyákból származó állati melléktermékeket, beleértve a prémet is, ártalmatlanítani kell.
- (47) Tudományos célra és a kutatásfejlesztéshez, valamint a művészeti tevékenységekhez mindegyik kategóriába tartozó állati melléktermék vagy abból származó termék felhasználásra kerülhet, esetenként akár a kereskedelmi forgalomba hozottnál kisebb mennyiségekben is. Az ilyen állati melléktermékek vagy azokból származó termékek behozatalának és felhasználásának megkönnyítése érdekében az illetékes hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy esetről esetre meghatározza az ilyen jellegű műveletre vonatkozó feltételeket. A közösségi szintű intézkedésekre harmonizált feltételeket kell meghatározni.
- (48) Az 1774/2002/EK rendelet olyan részletes előírásokat tartalmaz, amelyek eltérésként lehetővé teszik az állatkerti állatok esetében a 2. és a 3. kategóriába tartozó anyagok takarmányként való felhasználását. E rendeletben hasonló rendelkezéseket kell előírni, megengedve egyes 1. kategóriába tartozó anyagok takarmányozásra történő használatát, kiegészítve azzal, hogy a lehetséges köz- és állat-egészségügyi kockázat ellenőrzése érdekében lehetőséget kell biztosítani részletes szabályok meghatározására is.
- (49) Az 1774/2002/EK rendelet a természetes élőhelyükön élő, veszélyeztetett vagy védett dőgező madárfajok és más fajok esetében a biodiverzitás előmozdítása érdekében engedélyezi, hogy az 1. kategóriába tartozó anyagokkal tessék őket. E fajok megfelelő védelmének biztosítása érdekében

e rendeletben továbbra is engedélyezni kell az eddigi etetési gyakorlatot, összhangban a betegségek elterjedésének megelőzésére vonatkozó feltételekkel. Ugyanakkor egészségügyi feltételeket kell meghatározni az ilyen 1. kategóriába tartozó anyagok külterjes legeltetési rendszerekben és más húsevő fajok (például medvék és farkasok) számára takarmányként történő felhasználását lehetővé tevő végrehajtási intézkedésekben. Ezeknek az egészségügyi feltételeknek figyelembe kell venniük az érintett fajok természetes fogyasztási szokásait, valamint a biodiverzitás előmozdítására irányuló, „A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig – és azon túl” című, 2006. május 22-i bizottsági közleményben említett közösségi célkitűzéseket.

- (50) Az állati melléktermékek elföldelése vagy elégetése bizonyos esetekben, különösen elhullott állatok esetében indokolt lehet, különösen a távoli területeken vagy azokban az esetekben, amikor súlyos fertőző betegség elleni sürgősségi védintézkedésként le kell ölni az állatokat. Különleges esetben lehetővé kell tenni a helyszíni ártalmatlanítást, mivel ellenkező esetben az adott régióban vagy tagállamban rendelkezésre álló feldolgozási vagy égetési kapacitás elégtelensége korlátozhatná a betegség megfékezését.
- (51) Az állati melléktermékek elföldelésére és elégetésére vonatkozó jelenlegi eltérést ki kell terjeszteni azokra a területekre, amelyekeken nincs lehetőség a hozzáférésre, vagy ahol az kockázatot jelent az összegyűjtést végző személyzet egészségére és biztonságára nézve. Az 1774/2002/EK rendelet alkalmazásakor, valamint az olyan természeti katasztrófák, mint az egyes tagállamokban bekövetkezett erdőtüzek és áradások során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy rendkívüli körülmények között indokolt lehet a helyszíni elföldelés vagy elégetés, amennyiben ez biztosítja az állatok gyors ártalmatlanítását és a betegség elterjedéséből adódó kockázatok elkerülését. A 999/2001/EK rendelet alkalmazásakor szerzett tapasztalatok alapján a távoli területek teljes területét tagállamonként korlátozni kell azon általános kötelezettség érvényesítése érdekében, hogy az e rendeletben meghatározott szabályoknak megfelelő ártalmatlanító rendszer álljon rendelkezésre.
- (52) A köz- és állat-egészségügyi kockázatot nem jelentő állati melléktermékeket kis mennyiségben kezelő, bizonyos létesítmények vagy üzemek számára engedélyezni kell, hogy az ilyen melléktermékeket hivatalos felügyelet mellett az e rendeletben meghatározott ártalmatlanítási módszertől eltérő módon is ártalmatlaníthassák. Ugyanakkor az egyéges alkalmazás érdekében az ilyen kivételes eseteket közösségi szinten kell meghatározni az egyes ágazatok aktuális helyzete és az egyes tagállamokban az egyéb ártalmatlanító rendszerek elérhetősége alapján.
- (53) A jogbiztonság érdekében meg kell határozni, hogy milyen intézkedéseket hozhat az illetékes hatóság a hivatalos ellenőrzések során, különösen a létesítmény tevékenységének felfüggesztésére vagy állandó jellegű megtiltására, vagy a

(1) HL L 343., 2007.12.27., 1. o.

rendelet megfelelő alkalmazását biztosító feltételek bevezetésére nézve. E hivatalos ellenőrzéseket a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti többéves ellenőrzési tervek keretében kell elvégezni.

- (54) Annak biztosítására, hogy a tagállamok ellenőrizni tudják a területükre ártalmatlanítás céljából beléptetett anyagok mennyiségét, ezen anyagoknak az adott ország területére történő beérkezését az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell.
- (55) A lehetséges kockázatok ellenőrzése érdekében nyomással történő sterilizálást és kiegészítő szállítási feltételeket lehet előírni. A nyomon követhetőség és az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek szállítását ellenőrző tagállami illetékes hatóságok közötti együttműködés biztosítása érdekében a 2004/292/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ bevezetett Traces rendszeren keresztül kell biztosítani az 1. és a 2. kategóriába tartozó anyagok, vagy az 1. és a 2. kategóriába tartozó anyagokból nyert hús, csontliszt és állati zsíradék szállítására, valamint a 3. kategóriába tartozó anyagokból származó állati fehérje szállítására vonatkozó információkat. A kutatási, oktatási, művészeti vagy diagnosztikai céllal felhasznált, kis mennyiségű anyagok esetében különleges feltételeket kell meghatározni az ilyen anyagok Közösségen belüli mozgásának megkönnyítése érdekében. Különleges feltételek mellett a közös határral rendelkező tagállamok között mozgó anyagok ellenőrzésének elősegítése érdekében kétoldalú megállapodásokat kell lehetővé tenni.
- (56) A legalább két tagállammal határos harmadik országokon keresztül történő szállítmányozás megkönnyítése érdekében külön szabályozást kell bevezetni az egyik tagállamból egy másik tagállamba egy harmadik ország területén keresztül történő szállítmányozásra, amely biztosítja, hogy a belső piac megvalósításának céljával a Közösségen belüli kereskedelemben alkalmazható állat-egészségügyi ellenőrzésekről szóló, 1989. december 11-i 89/662/EGK tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ megfelelően, különösen a Közösség területére újból belépő szállítmányok esetében, elvégezzék az állat-egészségügyi ellenőrzést.
- (57) A közösségi jogszabályok közötti egységesség biztosítására egyértelműen meg kell határozni az e rendeletben meghatározott szabályok és a hulladéokra vonatkozó közösségi jogszabályok között fennálló kapcsolatot. Különösen

a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott hulladékkiviteli tilalommal való összhangot kell biztosítani. Az esetleges káros környezeti hatások megelőzése érdekében az égetéssel vagy hulladéklerakással ártalmatlanítandó állati melléktermékek és a belőlük származó termékek kivitelét meg kell tiltani. Meg kell előzni továbbá az állati melléktermékek és a belőlük származó termékek kivitelét, amennyiben olyan harmadik ország biogáz- vagy komposztáló üzemében kerülnek felhasználásra, amely nem tagja az OECD-nek, megelőzve ezzel a lehetséges káros környezeti hatásokat és az esetleges köz- és állat-egészségügyi kockázatokat. A kiviteli tilomtól eltérő rendelkezések alkalmazásakor a Bizottságnak teljes mértékben figyelembe kell vennie határozatában a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló bázeli egyezményt, amelyet a Közösség a 93/98/EGK tanácsi határozattal elfogadott ⁽⁵⁾, és a részes felek konferenciájának ezen egyezményt módosító III/1 határozatát, amelyet a Közösség részéről a 97/640/EK tanácsi határozat ⁽⁶⁾ ratifikált, és az 1013/2006/EK rendelet hajtott végre.

- (58) Ezenfelül biztosítani kell, hogy a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének ⁽⁴⁾ bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozatban ⁽⁷⁾ felsorolt veszélyes hulladékokkal szennyezett vagy kevert állati melléktermékek tagállamok között történő be-, illetve kivitelét, valamint szállítását az 1013/2006/EK rendelettel összhangban végezzék. Meg kell határozni azt is, hogy milyen szabályok vonatkoznak ezen anyagok tagállamon belüli szállítására.
- (59) A Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a tagállamokban ellenőrzéseket végezzen. A harmadik országokban a közösségi ellenőrzéseket a 882/2004/EK rendelettel összhangban kell végrehajtani.
- (60) Az állati melléktermékeknek és a belőlük származó termékeknek a Közösség területére történő behozatalára vagy tranzitforgalmára a Közösségben alkalmazandó szabályokkal legalább megegyező mértékben szigorú szabályokat kell alkalmazni. Alternatív megoldásként a közösségi jogszabályokban előírt szabályokkal egyenértékűnek lehet tekinteni a harmadik országokban az állati melléktermékekre és az azokból származó termékekre alkalmazandó szabályokat. A takarmánylancon kívüli felhasználásra szánt termékekre az azokkal járó esetleges kockázatok miatt egyszerűsített behozatali szabályokat kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 94., 2004.3.31., 63. o.

⁽³⁾ HL L 395., 1989.12.30., 13. o.

⁽⁴⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 39., 1993.2.16., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 272., 1997.10.4., 45. o.

⁽⁷⁾ HL L 226., 2000.9.6., 3. o.

- (61) A kozmetikai termékként, állatgyógyászati készítményként vagy orvostechnikai eszközként történő felhasználásra előállított állati melléktermékekből származó termékekre vonatkozó alábbi közösségi jogszabályok átfogó keretben szabályozzák ezen termékek forgalomba hozatalát: a kozmetikai termékekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. július 27-i 76/768/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/82/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, az aktív beültethető orvostechnikai eszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1990. június 20-i 90/385/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾, az orvostechnikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv⁽⁵⁾, valamint az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről szóló, 1998. október 27-i 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ (a továbbiakban: egyedi irányelvek). Mindazonáltal a kozmetikai termékekre és az orvostechnikai eszközökre vonatkozó egyedi irányelvek nem rendelkeznek az állati egészséget fenyegető kockázattal szembeni védekezéssel. Ezekben az esetekben a kockázatok tekintetében ez a rendelet alkalmazandó, és a 178/2002/EK rendelettel összhangban bevezethetők védintézkedések.
- (62) Azok az állati melléktermékek és belőlük származó termékek, melyeket nyersanyagként vagy állati melléktermékekből származó termékek előállításához szükséges összetevőként szállítanak, szintén az egyedi irányelvek hatálya alá tartoznak, amennyiben azok köz- és állategészségügyi kockázatok ellenőrzésére vonatkozó szabályokat határoznak meg. Az egyedi irányelvek már jelenleg is tartalmazzanak olyan állati eredetű kiindulási anyagokra vonatkozó szabályozást, melyek felhasználhatók az előbbieken ismertetett, állati melléktermékekből származó termékek előállítására, és meghatároznak bizonyos feltételeket, melyekkel biztosítható a köz- és állategészségügyi kockázatokkal szembeni védelem. Különösen a 76/768/EGK irányelv rendelkezik arról, hogy az 1. kategóriába és 2. kategóriába tartozó anyagokat nem lehet felhasználni kozmetikai termékek összetevőiként, és kötelezi a gyártókat arra, hogy a helyes előállítási gyakorlatot kövessék. A 2003/32/EK bizottsági irányelv⁽⁷⁾ részletes előírásokat tartalmaz az állati eredetű szövetek felhasználásával készült orvostechnikai eszközökkel kapcsolatban.
- (63) Ugyanakkor, amennyiben az egyedi irányelvek még nem rendelkeznek ezekről a feltételekről, és azokban az esetekben, amelyekben nem szabályozzák az egyes köz- és állategészségügyi kockázattal járó helyzeteket, e rendelet alkalmazandó, és a 178/2002/EK rendelettel összhangban védintézkedések is bevezethetők.
- (64) Bizonyos állati melléktermékekből származó termékek nem kerülnek be a takarmányláncba, és nem alkalmazzák őket olyan talajon, ahol haszonállatokat legeltetnek, vagy amelyen a füvet zöld takarmány céljára vágják. Ezen állati melléktermékekből származó termékek közé tartoznak a műszaki célra történő felhasználásra szánt állati termékek, mint a bőrparban használt kezelt nyersbőrök, a textiliparban felhasználandó feldolgozott gyapjú, a ragasztóanyagok készítéséhez használt csonttermékek, és a kedvtelésből tartott állatok eledeléhez felhasználandó anyagok. Az üzemeltetőknek lehetőségük van arra, hogy forgalomba hozzák ezeket a termékeket, amennyiben ezek olyan nyersanyagokból származnak, melyek nem kívánnak kezelést, vagy a kezelt anyag kezelése vagy végfelhasználása biztosítja a megfelelő kockázatkezelést.
- (65) Megállapították, hogy egyes tagállamokban az 1774/2002/EK rendeletben előírt szabályokat nem minden esetben tartották be. Ezért e szabályok következetes végrehajtása mellett büntetőjogi vagy egyéb szankciók szükségesek azokkal az üzemeltetőkkel szemben, akik nem tartják be ezeket a szabályokat. Ennek megfelelően a tagállamoknak meg kell határozniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókat.
- (66) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az állati melléktermékekre és az azokból származó termékekre vonatkozó köz- és állat-egészségügyi szabályok meghatározását az ilyen termékekhez kapcsolódó köz- és állat-egészségügyi kockázatok megelőzése és csökkentése, és kiváltképp az élelmiszer- és a takarmánylánc biztonságának védelme érdekében a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (67) A jogbiztonság erősítése érdekében, valamint a Bizottságnak a Közösségi jogszabályok egyszerűsítésére irányuló általános célkitűzése tükrében e rendeletnek létre kell hoznia egy átfogó szabályozási keretet, figyelembe véve az 1774/2002/EK rendelet által előírt szabályokat, valamint az annak hatálybalépése óta megszerzett tapasztalatokat és az azóta lezajlott tudományos fejlődést. Ezért az 1774/2002/EK rendelet hatályát veszti, és helyébe ez a rendelet lép.
- (68) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁸⁾ összhangban kell elfogadni.
- (69) A közösségi jogszabályok közötti egységesség és egyértelműség javítása érdekében az állati melléktermékek feldolgozására vonatkozó egyes műveletek elvégzésének műszaki szabályait, amelyeket jelenleg az 1774/2002/EK

(1) HL L 262., 1976.9.27., 169. o.

(2) HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

(3) HL L 311., 2001.11.28., 1. o.

(4) HL L 189., 1990.7.20., 17. o.

(5) HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

(6) HL L 331., 1998.12.7., 1. o.

(7) HL L 105., 2003.4.26., 18. o.

(8) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

rendelet mellékletei határoznak meg, valamint az említett rendelet alapján a Bizottság által elfogadott végrehajtó intézkedéseket ⁽¹⁾ külön végrehajtási jogszabályokban kell meghatározni. A fogyasztók és a szakmai társadalmi körök bevonásával konzultációt kell folytatni, tájékoztatva őket az e rendelettel kapcsolatos kérdésekről, az ételmisszerlánc, valamint az állat- és növényegészségügy kérdéseivel foglalkozó konzultatív csoport létrehozásáról szóló, 2004. augusztus 6-i 2004/613/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ összhangban.

- (70) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy szabályokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan: a végpont módosítása bizonyos állati melléktermékekből származó termékek előállítási láncában, valamint ilyen végpont meghatározása egyes egyéb állati melléktermékekből származó termékek esetében; olyan súlyos fertőző betegségekre vonatkozó szabályok, amelyek jelenlétében az állati melléktermékek és az azokból származó termékek továbbítása nem engedélyezhető és/vagy olyan feltételek, amelyek lehetővé teszik az ilyen szállítást; valamint az állati melléktermékek és az azokból származó termékek kategorizálását módosító intézkedések, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek felhasználásának és ártalmatlanításának korlátozására vonatkozó intézkedések, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek használatára, összegyűjtésére és ártalmatlanítására vonatkozó bizonyos eltérések alkalmazásának feltételeit meghatározó intézkedések, továbbá az állati melléktermékek és az azokból származó termékek felhasználására és ártalmatlanítására szolgáló, egyes alternatív módszerek jóváhagyására vagy visszautasítására irányuló intézkedések.
- (71) A Bizottságot fel kell hatalmazni továbbá arra, hogy egyedi szabályokat fogadjon el az alábbiak tekintetében: az állati melléktermékek és az azokból származó termékek összegyűjtése és szállítása, az infrastruktúra, az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket kezelő létesítmények és üzemek felszereléssel és higiéniaival kapcsolatos követelményei, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek kezelésének – köztük az ilyen kezelés ellenőrzése céljából bemutatandó bizonyítékok – feltételei és műszaki követelményei, az állati melléktermékek és a belőlük származó termékek forgalomba hozatalára vonatkozó feltételek, a biztonságos forrás, biztonságos kezelés és biztonságos végfelhasználás követelményei, az állati melléktermékek és a belőlük származó termékek behozatalára, tranzitforgalmára és kivitelére vonatkozó feltételek, a hatósági ellenőrzések – köztük a mikrobiológiai elemzések referencia-módszereire vonatkozó szabályok – végrehajtására vonatkozó, részletes intézkedések, valamint bizonyos állati melléktermékek és az azokból származó

termékek tagállamok közötti továbbításának ellenőrzésére vonatkozó feltételek. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak, és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel való kiegészítésével történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (72) A korlátozás alá vont gazdaságokból, üzemekből vagy körzetekből származó állati melléktermékek továbbítását érintő intézkedéseknél a hatékonyság érdekében le kell rövidíteni az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidőket. Sürgősségi okokból, amennyiben bizonyos termékek előállítási láncában a végpontot módosítják, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének ⁽⁶⁾ bekezdésében meghatározott sürgősségi eljárást kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Közös rendelkezések

1. szakasz

Tárgy, hatály és fogalom meghatározások

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet köz- és állat-egészségügyi szabályokat állapít meg az állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre az ezekhez a termékekhez kapcsolódó köz- és állat-egészségügyi kockázatok megelőzése és minimális mértékűre csökkentése, valamint különösen az ételmisszer- és takarmánylánc biztonságának védelme érdekében.

2. cikk

A rendelet hatálya

- (1) E rendelet a következőkre alkalmazandó:

- a) állati melléktermékek és a belőlük származó termékek, amelyek a közösségi jogszabályok értelmében emberi fogyasztásra nem használhatók fel; és

⁽¹⁾ A halakra vonatkozó, fajon belüli újrahasonosítási tilalomról és az állati melléktermékek elföldeléséről és elégetéséről szóló 811/2003/EK rendelet (HL L 117., 2003.5.13., 14. o.); az egyes dögevő madarak bizonyos 1. kategóriába tartozó anyagokkal történő etetéséről szóló 2003/322/EK határozat (HL L 117., 2003.5.13., 32. o.); a prémek állatokra vonatkozó fajon belüli újrahasonosítási tilalom alóli mentesítéséről szóló 2003/324/EK határozat (HL L 117., 2003.5.13., 37. o.); az ártalmatlanítás és felhasználás eszközeiről szóló 92/2005/EK rendelet (HL L 19., 2005.1.21., 27. o.); a trágyától eltérő szerves trágyákról és talajjavító szerekről szóló 181/2006/EK rendelet (HL L 29., 2006.2.2., 31. o.); az engedélyezett üzemek jegyzékéről szóló 1192/2006/EK rendelet (HL L 215., 2006.8.5., 10. o.); a 3. kategóriába tartozó anyagból nyert köztes termékek behozataláról és tranzitforgalmáról szóló 2007/2006/EK rendelet (HL L 379., 2006.12.28., 98. o.).

⁽²⁾ HL L 275., 2004.8.25., 17. o.

b) az alábbi termékek, amelyeket az üzemeltető visszafordíthatatlan döntése értelmében az emberi fogyasztástól eltérő célra szánnak:

- i. állati eredetű termékek, amelyek a közösségi jogszabályok értelmében emberi fogyasztásra használhatók;
- ii. állati eredetű termékek előállítására használt alapanyagok.

(2) Ez a rendelet nem vonatkozik a következő állati melléktermékekre:

- a) a vadak kivételével olyan vadon élő állatok teljes teste vagy testrészei, amelyeknél kizárt, hogy emberre vagy állatra átvihető betegséggel fertőzöttek, vagy ilyen betegségben szenvednek, kivéve a kereskedelmi célra kihalászott vízi állatokat;
- b) olyan vadak teljes teste vagy testrészei, amelyeket a helyes vadászati gyakorlattal összhangban nem gyűjtöttek be elejtés után, a 853/2004/EK rendelet sérelme nélkül;
- c) a 853/2004/EK rendelet 1. cikke (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott vadakból és vadhúsból származó állati melléktermékek;
- d) tenyésztési célokra szánt petesejtek, embriók és sperma;
- e) a származási gazdaságban nyert, tartott, ártalmatlanított vagy felhasznált nyers tej vagy kolosztrum, és az ezekből származó termékek;
- f) méshéjú állatok héja, melyekből eltávolították a lágyszövetet és a húst;
- g) élelmiszer-hulladék, kivéve, ha
 - i. nemzetközi viszonylatban működő közlekedési eszközökről származik;
 - ii. takarmányozási célra szánják;
 - iii. nyomással történő sterilizálással való feldolgozásra, vagy a 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett módszerekkel történő feldolgozásra, vagy biogázzá vagy komposztá történő átalakításra szánják;
- h) a közösségi környezetvédelmi jogszabályok sérelme nélkül olyan anyag, amely a 852/2004/EK és a 853/2004/EK rendelet előírásainak megfelelő halászhajókon halászati tevékenység közben keletkezett, és amelyet a tengerben ártalmatlanítottak, kivéve az emberre átvihető betegségre – így parazitákkal való fertőzöttségre – utaló tüneteket mutató halak zsigereléséből a hajó fedélzetén maradt anyagokat;
- i) a kedvtelésből tartott állatok kiskereskedésekből származó nyers eledele, amennyiben a darabolás és tárolás kizárólag a vásárlók közvetlen helyszíni kiszolgálása céljából történik;
- j) kedvtelésből tartott állatok nyers eledele, amely a származási hely szerinti gazdaságban levágott, magánfogyasztásra szánt állatokból származik; valamint

k) a nem mineralizált madárürüléktől és trágyától eltérő ürülék és vizelet.

(3) Ez a rendelet nem érinti az állatbetegségek ellenőrzését és felszámolását célzó közösségi állat-egészségügyi jogszabályokat.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „állati melléktermékek”: állatok teljes teste vagy testrészei, állati eredetű termékek, vagy más, állatokból nyert termékek, amelyeket nem emberi fogyasztásra szántak, beleértve a petesejteket, embriókat és a spermát is;
2. „állati melléktermékekből származó termékek”: állati melléktermékek egy- vagy többlépcsős kezelésével, átalakításával vagy feldolgozásával kapott termékek;
3. „állati eredetű termékek”: a 853/2004/EK rendelet I. melléklete 8.1. pontjában meghatározott, állati eredetű termékek;
4. „hasított test”: a 853/2004/EK rendelet I. mellékletének 1.9. pontja szerint meghatározott állati test;
5. „állat”: valamennyi gerinces vagy gerinctelen állat;
6. „haszonállat”:
 - a) az ember által tartott, hizlalt vagy tenyésztett és élelmiszer, gyapjú, prém, toll, irha, bőr, vagy bármilyen más, állatokból nyert termék előállítására vagy egyéb mezőgazdasági célra használt állat;
 - b) lófélék (equidae);
7. „vadon élő állat”: valamennyi nem ember által tartott állat;
8. „kedvtelésből tartott állat”: valamennyi ember által táplált és tartott, de általa el nem fogyasztott, nem mezőgazdasági célra szánt állat;
9. „vízi állatok”: a 2006/88/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott vízi állatok;
10. „illetékes hatóság”: az e rendelet előírásainak való megfelelést biztosító tagállami központi hatóság, illetve bármely, ezen hatáskörrel felruházott hatóság; adott esetben ide tartoznak a megfelelő harmadik országbeli hatóságok is;
11. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki állati melléktermék vagy abból származó termék tényleges felügyeletét végzi, beleértve a fuvarozókat, kereskedőket és felhasználókat is;

12. „felhasználó”: az a természetes vagy jogi személy, aki állati mellékterméket vagy abból származó terméket használ takarmányozásra, kutatásra vagy más konkrét célokra;
13. „létesítmény” vagy „üzem”: állati melléktermékek vagy azokból származó termékek kezelését magában foglaló tevékenységet végző hely, kivéve a halászhajókat;
14. „forgalomba hozatal”: bármely olyan tevékenység, amelynek célja állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek harmadik félnek történő értékesítése a Közösségben, vagy harmadik félnek – fizetés ellenében vagy díjmentesen – történő bárminemű szállítás, vagy egy harmadik félnek történő későbbi szállítás céljából történő raktározás;
15. „tranzitforgalom”: egy harmadik ország területéről egy harmadik ország területére a Közösség területén történő áthaladás, a tengeri és a légi utakat kivéve;
16. „kivitel”: a Közösségből egy harmadik országba történő árumozgás;
17. „fertőző szivacsos agyvelőbántalmak (TSE-k)”: a 999/2001/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott valamennyi fertőző szivacsos agyvelőbántalom;
18. „különleges fertőzőési veszélyt jelentő anyag”: a 999/2001/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott különleges fertőzőési veszélyt jelentő anyag;
19. „nyomással történő sterilizálás”: állati melléktermékek feldolgozása legalább 20 percen keresztül folyamatosan több mint 133 °C-os maghőmérséklet és legalább 3 bar abszolút nyomás mellett, legfeljebb 50 mm nagyságú részekre történő bontásukat követően;
20. „trágya”: haszonállatok, kivéve a tenyésztett halakat, ürülete és/vagy vizelete, alommal vagy anélkül;
21. „engedélyezett hulladéklerakó”: az 1999/31/EK irányelvvel összhangban engedélyezett hulladéklerakó;
22. „szerves trágyák” és „talajjavító szerek”: a növényi tápanyagellátás, valamint a talajok fizikai és kémiai tulajdonságainak és biológiai aktivitásának fenntartására és javítására – akár külön-külön, akár együttesen – felhasznált állati eredetű anyagok; a trágyát, a nem mineralizált madárürüleket, az emésztőtraktus-tartalmat, a komposztot és a lebomlási maradékokat is beleértve;
23. „távoli területek”: azon területek, amelyeken az állatpopuláció olyan kicsi, és a létesítmények vagy üzemek olyan távol vannak egymástól, hogy az állati melléktermékek összegyűjtéséhez és szállításához szükséges intézkedések a helyszíni ártalmatlanításhoz képest aránytalanul nagy terhet jelentenek;
24. „élelmiszer”: a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében meghatározott élelmiszer;
25. „takarmány”: a 178/2002/EK rendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott takarmány;

26. „centrifuga- vagy szeparátoriszap”: a nyerstej tisztítása, valamint soványtejjé és tejszínre történő szétválasztása során melléktermékként összegyűjtött anyag;

27. „hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék.

2. szakasz

Kötelezettségek

4. cikk

Az előállítási lánc kiindulási pontja és a kötelezettségek

(1) Amint az üzemeltetők az e rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékeket vagy azokból származó termékeket hoznak létre, azonosítják őket és biztosítják, hogy e termékeket e rendeletnek megfelelően kezeljék (kiindulási pont).

(2) Az üzemeltetők biztosítják, hogy az ellenőrzésük alatt álló vállalkozásban történő gyűjtés, szállítás, kezelés, megmunkálás, átdolgozás, feldolgozás, tárolás, forgalomba hozatal, értékesítés, felhasználás és ártalmatlanítás összes szakaszában az állati melléktermékek és az azokból származó termékek megfeleljenek az üzemeltető tevékenységére vonatkozó, e rendeletben meghatározott előírásoknak.

(3) A tagállamok figyelemmel kísérik és ellenőrzik, hogy e rendelet vonatkozó előírásait az üzemeltetők a (2) bekezdésben említett állati melléktermékek és az azokból származó termékek láncának teljes hosszában betartották-e. E célból a vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban hatósági ellenőrzéseket folytatnak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy területükön megfelelő rendszer működjön, amely az állati melléktermékek vonatkozásában biztosítja az alábbiakat:

- az állati melléktermékeket indokolatlan késedelem nélkül összegyűjtik, azonosítják és szállítják; és
- az állati melléktermékeket e rendelettel összhangban kezelik, felhasználják és ártalmatlanítják.

(5) A tagállamok a (4) bekezdés szerinti kötelezettségeiknek más tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve is eleget tehetnek.

5. cikk

Az előállítási lánc végpontja

(1) A 33. cikkben meghatározott, azon állati melléktermékek közül származó termékek, amelyek elérték az előállításnak az említett cikk szerinti közösségi jogszabályokban szabályozott szakaszát, úgy tekintendők, mint amelyek elérték az előállítási lánc végpontját, amelyen túl már nem vonatkoznak rájuk e rendelet előírásai.

Ezek az állati melléktermékekből származó termékek e rendelet értelmében korlátozások nélkül forgalomba hozhatók és már nem vonatkoznak rájuk az e rendelet szerinti hatósági ellenőrzések.

Az előállítási lánc végpontja az alábbiak esetében módosítható:

- a) állat-egészségügyi kockázatok esetében, a 33. cikk a)–d) pontjában említett termékek;
- b) közegészségügyi és állat-egészségügyi kockázatok esetében, a 33. cikk e) és f) pontjában említett termékek.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (6) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A 35. és 36. cikkben említett, a köz- és állat-egészségügyre jelentős veszélyt már nem jelentő, állati melléktermékekből származó termékek esetében az előállítási láncban végpontot kell meghatározni, amelyen túl e termékekre már nem vonatkoznak e rendelet előírásai.

Ezek az állati melléktermékekből származó termékek e rendelet értelmében korlátozások nélkül forgalomba hozhatók és már nem vonatkoznak rájuk az e rendelet szerinti hatósági ellenőrzések.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (5) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Amennyiben köz- vagy állat-egészségügyi kockázat áll fenn, az e rendelet 33. és 36. cikkében említett, állati melléktermékekből származó termékekre a 178/2002/EK rendeletnek a sürgősségi intézkedésekre vonatkozó 53. és 54. cikkét kell értelemszerűen alkalmazni.

3. szakasz

Állat-egészségügyi korlátozások

6. cikk

Általános állat-egészségügyi korlátozások

(1) A fogékony fajokból származó állati melléktermékek és az azokból származó termékek nem szállíthatók el olyan gazdaságokból, létesítményekből, üzemekből vagy körzetekből, amelyekre korlátozás vonatkozik:

- a) a közösségi állat-egészségügyi jogszabályok értelmében; vagy
- b) olyan súlyos fertőző betegség jelenléte következtében, mint amely:
 - i. a 92/119/EGK irányelv I. mellékletében szerepel; vagy
 - ii. a második albekezdéssel összhangban kerül meghatározásra.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek az első albekezdés b) pontja ii. alpontjában meghatározott, kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket a fertőzés emberre vagy állatra történő átvitelének megakadályozását szolgáló feltételek mellett szállítják.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (5) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. szakasz

Kategorizálás

7. cikk

Az állati melléktermékek és az azokból származó termékek kategorizálása

(1) Az állati melléktermékeket a 8., 9., és 10. cikkben foglalt listákkal összhangban specifikus kategóriákba kell csoportosítani, amelyek tükrözik az említett állati melléktermékek jelentette köz- és állat-egészségügyi kockázatok mértékét.

(2) Ha e rendelet vagy a Bizottság által e rendelet végrehajtása érdekében elfogadott intézkedések – amelyek olyan feltételeket is meghatározhatnak, amelyek teljesülése esetén az állati melléktermékekből származó termékek nem tartoznak e szabályok hatálya alá – másképp nem rendelkeznek, az állati melléktermékekből származó termékek azon állati melléktermékek specifikus kategóriájára vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak, amelyekből származnak.

(3) A 8., 9. és 10. cikk módosítható annak érdekében, hogy figyelembe vegye a kockázati szint értékelése tekintetében elért tudományos haladást, amennyiben a megfelelő tudományos intézet által végzett kockázatelemzés alapján megállapítható a tudományos haladás ténye. Az említett cikkekben felsorolt állati melléktermékek azonban nem törölhetők a listákról, és kizárólag ezen termékek kategóriába sorolása változtatható meg, vagy további állati melléktermék vehető fel a listákra.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett intézkedéseket, amelyek e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek között kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk

Az 1. kategóriába tartozó anyagok

Az 1. kategóriába tartozó anyagok közé az alábbi állati melléktermékek tartoznak:

- a) a következő állatok teljes teste és valamennyi testrésze, beleértve a nyersbőrt és irhát is:
 - i. a 999/2001/EK rendelettel összhangban TSE-fertőzésre gyanús állatok vagy olyan állatok, amelyeknél a TSE jelenléte hivatalos megerősítést nyert;
 - ii. a TSE-felszámolási intézkedések keretében leölt állatok;
 - iii. haszonállatnak vagy vadon élő állatnak nem minősülő állatok, beleértve különösen a kedvtelésből tartott állatokat, az állatkerti állatokat és a cirkuszi állatokat;

- iv. a 86/609/EKG irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében kísérletek céljára felhasznált állatok, az 1831/2003/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül;
- v. vadon élő állatok, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy azok az emberre vagy állatra átvihető betegségekkel fertőzöttek;
- b) a következő anyagok:
- i. különleges fertőzési veszélyt jelentő anyag;
- ii. elhullott állatok teljes teste vagy annak részei, melyek az ártalmatlanítás idején különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagot tartalmaznak;
- c) olyan állatokból nyert állati melléktermékek, amelyeket a 96/22/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének d) pontja vagy a 96/23/EK irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében illegális kezelésnek vetettek alá;
- d) állati melléktermékek, amelyek a 96/23/EK irányelv I. mellékletének B(3) csoportjába tartozó környezeti szennyező anyagok vagy más anyagok maradékanyagait tartalmazzák, amennyiben e maradékanyagok meghaladják a közösségi jogszabályokban, vagy ezek hiányában a nemzeti jogszabályokban előírt, engedélyezett szintet;
- e) olyan állati melléktermékek, amelyeket a 27. cikk első bekezdésének c) pontja értelmében elfogadott végrehajtási szabályokban előírt szennyvízkezelés során gyűjtöttek be:
- i. az 1. kategóriába tartozó anyagokat feldolgozó létesítményekből vagy üzemekből, vagy
- ii. más olyan létesítményekből vagy üzemekből, ahol különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagokat távolítanak el;
- f) a nemzetközi viszonylatban működő közlekedési eszközökről származó élelmiszer-hulladék;
- g) az 1. kategóriába tartozó anyag keverékei a 2. kategóriába tartozó anyaggal, vagy a 3. kategóriába tartozó anyaggal, esetleg mindkettővel.
- ii. olyan vágóhidakról, amelyek nem tartoznak a 8. cikk e) pontja alá;
- c) olyan állati melléktermékek, amelyekben az engedélyezett anyagok vagy szennyező anyagok maradékanyag-tartalma meghaladja a 96/23/EK irányelv 15. cikke (3) bekezdésében említett engedélyezett szintet;
- d) olyan állati eredetű termékek, amelyeket a bennük levő idegen testek miatt emberi fogyasztásra alkalmatlannak minősítettek;
- e) az 1. kategóriától eltérő állati eredetű termékek, amelyekre teljesülnek a következők:
- i. harmadik országból importálták vagy onnan léptették be, és nem felelnek meg a Közösségbe történő behozatalukra vagy beléptetésükre vonatkozó közösségi állategészségügyi jogszabályok követelményeinek, kivéve abban az esetben, ha a közösségi jogszabályok lehetővé teszik meghatározott korlátozások melletti behozatalukat vagy beléptetésüket, vagy a harmadik országba történő visszaküldésüket; vagy
- ii. egy másik tagállamba küldték őket, és nem felelnek meg a közösségi jogszabályokban meghatározott vagy azokban engedélyezett feltételeknek, kivéve abban az esetben, ha a származás helye szerinti tagállam illetékes hatósága engedélyével visszaküldik őket;
- f) a 8. vagy 10. cikkben említettek kivételével azon állatok vagy állatok részei,
- i. amelyek nem emberi fogyasztás céljára történt levágás vagy leölés során hullottak el, beleértve a betegség elleni védekezés céljából leölt állatokat;
- ii. magzatok;
- iii. nem tenyésztési célokra szánt petesejtek, embriók és sperma; és
- iv. tojásban elpusztult baromfi;
- g) a 2. kategóriába tartozó anyagok keveréke a 3. kategóriába tartozó anyagokkal;
- h) az 1. vagy 3. kategóriába tartozó anyagoktól eltérő állati melléktermékek.

9. cikk

A 2. kategóriába tartozó anyagok

A 2. kategóriába tartozó anyagok közé az alábbi állati melléktermékek tartoznak:

- a) trágya, nem mineralizált madárürülék és emésztőtraktus-tartalom;
- b) olyan állati melléktermékek, amelyeket a 27. cikk első bekezdésének c) pontja értelmében elfogadott végrehajtási szabályokban előírt szennyvízkezelés során gyűjtöttek be:
- i. a 2. kategóriába tartozó anyagokat feldolgozó létesítményekből vagy üzemekből; vagy

10. cikk

A 3. kategóriába tartozó anyagok

A 3. kategóriába tartozó anyagok közé az alábbi állati melléktermékek tartoznak:

- a) hasított testek, illetve vadon élő állatok esetében leölt állatok teste és azok részei, amelyek a közösségi jogszabályok értelmében emberi fogyasztásra alkalmasak, de amelyeket kereskedelmi okokból nem emberi fogyasztásra szánnak;

- b) hasított testek és a vágóhídon levágott és a levágás előtti vizsgálatot követően emberi fogyasztásra alkalmasnak ítélt állatokból származó következő részek, vagy a közösségi jogszabályokkal összhangban emberi fogyasztás céljából elejtett vadon élő állatok teste vagy az azokból származó következő részek:
- i. olyan hasított testek, vagy állati testek és annak részei, amelyeket a közösségi jogszabályokkal összhangban emberi fogyasztásra alkalmatlannak minősítettek, de amelyek nem mutatták emberre vagy állatra átvihető betegség tünetét;
 - ii. baromfifej;
 - iii. az alábbi állatokból származó nyersbőr és irha, beleértve azok vágási melléktermékeit és a belőlük származó hasított bőrt, a szarvakat és lábakat, beleértve az ujjperceket, az elülső és a hátsó lábtő-, valamint lábközépcsontokat:
 - minden állat, kivéve a TSE-vizsgálatot igénylő kérődzőket, és
 - azok a kérődzők, amelyek vizsgálata negatív eredményt mutatott a 999/2001/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében;
 - iv. sertéssörte;
 - v. tollak;
- c) olyan baromfiból és nyúlalakiúkból származó állati melléktermékek, amelyeket a 853/2004/EK rendelet 1. cikke (3) bekezdésének d) pontjában foglaltak szerint a gazdaságban vágtak le és amelyek nem mutatták emberre vagy állatra átvihető betegség tünetét;
- d) állati vér, amely emberre vagy állatra vérrel átvihető betegség klinikai tüneteit nem mutató, az alábbi, vágóhídon levágott és a közösségi jogszabályokkal összhangban a levágás előtti vizsgálatot követően emberi fogyasztásra alkalmasnak ítélt állatokból származik:
- i. minden állat, kivéve a TSE-vizsgálatot igénylő kérődzőket; és
 - ii. azok a kérődzők, amelyek vizsgálata a 999/2001/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében negatív eredményt mutatott;
- e) az emberi fogyasztásra szánt termékek előállításából származó állati melléktermékek, a zsírtalanított csontokat, töpörttyűt és tejfeldolgozásból származó centrifuga- vagy szeparátoriszapot is beleértve;
- f) állati eredetű termékek, vagy állati eredetű termékeket tartalmazó élelmiszerek, amelyeket kereskedelmi okok, előállítás vagy csomagolási hibák vagy egyéb, köz- és állategészségügyi kockázatot nem jelentő problémák következtében már nem szánnak emberi fogyasztásra;
- g) kedvtelésből tartott állatok állati eredetű eledele és állati eredetű takarmány, vagy állati melléktermékeket vagy azokból származó termékeket tartalmazó takarmány, amelyeket kereskedelmi okok, előállítás vagy csomagolási hibák vagy egyéb, köz- és állategészségügyi kockázatot nem jelentő problémák következtében már nem szánnak takarmányozásra;
- h) olyan vér, placenta, gyapjú, toll, szőr, szarvak, paták és nyers-tej, amelyek olyan élő állatból származnak, amelyek e terméken keresztül emberre vagy állatra átvihető betegség tünetét nem mutatták;
- i) vízi állatok és azok részei, a tengeri emlősök kivételével, amelyek emberre vagy állatra átvihető betegség tünetét nem mutatták;
 - j) emberi fogyasztásra szánt termékeket gyártó létesítményekből vagy üzemekből származó vízi állatokból nyert állati melléktermékek;
 - k) az olyan állatokból származó alábbi anyagok, amelyek emberre vagy állatra e termékeken keresztül átvihető betegség tünetét nem mutatták:
 - i. méshéjú állatok héja, lágyszövettel vagy hússal;
 - ii. a szárazföldi állatokból származó alábbi anyagok:
 - keltetési melléktermékek,
 - tojás,
 - tojás-melléktermékek, ideértve a tojánhéjat is;
 - iii. kereskedelmi okokból leölt naposcsibék;
 - l) vízi és szárazföldi gerinctelenek, az emberekre vagy állatokra patogén fajok kivételével;
 - m) a Rodentia (rágcsálók) és a Lagomorpha (nyúlalakiúak) rendjébe tartozó állatok és azok testrészei, kivéve a 8. cikk a) pontjának iii., iv. és v. alpontjában említett, 1. kategóriába tartozó és a 9. cikk a)–g) pontjában említett, 2. kategóriába tartozó anyagokat;
 - n) nyersbőr és irha, pata, toll, gyapjú, szarv, szőr és prém, amelyek olyan, az e cikk b) pontjában meghatározottaktól eltérő elhullott állatokból származnak, amelyek semmilyen, e termékeken keresztül emberre vagy állatra átvihető betegség tüneteit nem mutatták;
 - o) olyan állatok zsírszöve, amelyek ezen az anyagon keresztül emberre vagy állatra átvihető betegség klinikai tüneteit nem mutatták, és amelyeket vágóhídon vágtak le és a közösségi jogszabályokkal összhangban a levágás előtti vizsgálatot követően emberi fogyasztásra alkalmasnak ítélték;
 - p) a 8. cikk f) pontjában említettől eltérő élelmiszer-hulladék.

II. FEJEZET

Az állati melléktermékek és az azokból származó termékek ártalmatlanítása és felhasználása

1. szakasz

A felhasználás korlátozása

11. cikk

A felhasználás korlátozása

(1) Az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket tilos az alábbi célokra felhasználni:

- a) a prêmes állatok kivételével az adott fajhoz tartozó szárazföldi állatok takarmányozása az ugyanazon fajhoz tartozó állatok testéből vagy testrészeiből származó feldolgozott állati fehérjével;
- b) a prêmes állatoktól eltérő haszonállatok takarmányozása élelmiszer-hulladékkal vagy élelmiszer-hulladékot tartalmazó vagy abból származó takarmánnyal;
- c) haszonállatok legeltetése vagy takarmányozás útján zöld takarmánnyal való közvetlen ellátása olyan területről, amelyeken a trágya kivételével szerves trágyát és talajjavító szereket alkalmaztak, kivéve, ha a legeltetés vagy a zöld takarmány levágása várakozási idő lejártá után történik, ami biztosítja a köz- és állat-egészségügyi kockázatok megfelelő ellenőrzését és legalább 21 napot tesz ki; és
- d) tenyésztett hal takarmányozása az ugyanazon fajhoz tartozó tenyésztett hal testéből vagy testrészeiből származó feldolgozott állati fehérjével.

(2) Az alábbiakra vonatkozó intézkedések határozhatók meg:

- a) az (1) bekezdésben említett tilalmak alkalmazásának biztosítása érdekében folytatott ellenőrzések, ideértve a bizonyos fajokból származó anyagok jelenlétének kimutatására, valamint a véletlen és technikailag elkerülhetetlen szennyezésből fakadó, az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett feldolgozott állati fehérjék jelentéktelen mennyiségei határértékeinek ellenőrzésére irányuló módszereket és vizsgálatokat;
- b) a prêmes állatok esetében a takarmányozás feltételei az ugyanazon fajhoz tartozó állatok testéből vagy testrészeiből származó feldolgozott állati fehérjével; és
- c) haszonállatok takarmányozásának feltételei olyan legelőknél, amelyeken szerves műtrágyát és talajjavító szereket alkalmaztak, különös tekintettel az (1) bekezdés c) pontjában említett várakozási idő módosítására.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2. szakasz

Ártalmatlanítás és felhasználás

12. cikk

Az 1. kategóriába tartozó anyagok ártalmatlanítása és felhasználása

Az 1. kategóriába tartozó anyagokat

- a) égetés útján, hulladékként kell ártalmatlanítani:
 - i. közvetlenül előzetes feldolgozás nélkül; vagy
 - ii. a feldolgozást követően, nyomással történő sterilizálás révén, ha az illetékes hatóság ezt előírja, és a keletkező anyag tartós megjelölésével;
- b) ha az 1. kategóriába tartozó anyag hulladék, együttégetés útján kell ártalmatlanítani vagy hasznosítani:
 - i. közvetlenül előzetes feldolgozás nélkül; vagy
 - ii. a feldolgozást követően, nyomással történő sterilizálással, ha az illetékes hatóság ezt előírja, és a keletkező anyag tartós megjelölésével;
- c) abban az esetben, ha az 1. kategóriába tartozó anyag nem a 8. cikk a) pontjának i. és ii. alpontjában említett anyag, nyomással történő sterilizálással való feldolgozás során ártalmatlanítják, tartósan megjelölve a keletkező anyagot, engedélyezett hulladéklerakóban elföldelve;
- d) a 8. cikk f) pontjában említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok esetében engedélyezett hulladéklerakóban elföldelve ártalmatlanítják;
- e) előzetes feldolgozással vagy anélkül éghető tüzelőanyagként használják fel; vagy
- f) a 33., 34. és 36. cikkben említett, állati melléktermékből származó termékek előállítására használják fel és e cikkekkel összhangban hozzák forgalomba.

13. cikk

A 2. kategóriába tartozó anyagok ártalmatlanítása és felhasználása

A 2. kategóriába tartozó anyagokat:

- a) égetés útján, hulladékként kell ártalmatlanítani:
 - i. közvetlenül előzetes feldolgozás nélkül; vagy
 - ii. a feldolgozást követően, nyomással történő sterilizálás révén, ha az illetékes hatóság ezt előírja, és a keletkező anyag tartós megjelölésével;

- b) ha a 2. kategóriába tartozó anyag hulladék, együttégetés útján kell ártalmatlanítani vagy hasznosítani:
- i. közvetlenül előzetes feldolgozás nélkül; vagy
 - ii. a feldolgozást követően, nyomással történő sterilizálással, ha az illetékes hatóság ezt előírja, és a keletkező anyag tartós megjelölésével;
- c) nyomással történő sterilizálással való feldolgozás során ártalmatlanítják, tartósan megjelölve a keletkező anyagot, majd engedélyezett hulladéklerakóban elföldelve ártalmatlanítják;
- d) szerves trágyák vagy talajjavító szerek előállítására használják és a 32. cikkel összhangban hozzák forgalomba nyomással történő sterilizálást követően, és adott esetben a keletkező anyagot tartósan megjelölve;
- e) komposztálják vagy biogázzá alakítják át:
- i. nyomással történő sterilizálással történő feldolgozással és a kapott anyag tartós megjelölésével; vagy
 - ii. trágya, az emésztőtraktus és tartalma, tej, tejalapú termékek és kolosztrum, valamint a tojás és a tojástermékek esetében, ha azok az illetékes hatóság véleménye szerint, előzetes feldolgozást követően vagy anélkül, nem jelentik semmilyen súlyos fertőző betegség terjesztésének kockázatát;
- f) feldolgozás nélkül a talajra juttatva, trágya, az emésztőtraktustól elkülönített emésztőtraktus-tartalom, tej, tejalapú termékek és kolosztrum esetében, ha azok az illetékes hatóság véleménye szerint nem jelentik semmilyen súlyos fertőző betegség terjedésének kockázatát;
- g) vízi állatokból származó anyagok esetében silózzák, komposztálják vagy biogázzá alakítják;
- h) előzetes feldolgozással vagy e nélkül éghető tüzelőanyagként használják fel; vagy
- i) a 33., 34. és 36. cikkben említett, állati melléktermékből származó termékek előállítására használják fel és e cikkekkel összhangban hozzák forgalomba;
- d) feldolgozzák, kivéve azon 3. kategóriába tartozó anyagokat, amelyek bomlás, vagy állagromlás következtében módosultak és e termék révén elfogadhatatlan köz- vagy állat-egészségügyi kockázatot jelentenek, és az alábbiakra használják fel:
- i. a prémes állatok kivételével haszonállatok takarmányának előállítására, amelyeket a 31. cikkel összhangban hoznak forgalomba, kivéve a 10. cikk n), o) és p) pontjában említett anyagok esetében;
 - ii. prémes állatok takarmányának előállítására, amelyeket a 36. cikkel összhangban hoznak forgalomba;
 - iii. kedvtelésből tartott állatok eledelének előállítására, amelyeket a 35. cikkel összhangban hoznak forgalomba; vagy
 - iv. szerves trágyák vagy talajjavító szerek előállítására, amelyeket a 32. cikkel összhangban hoznak forgalomba;
- e) kedvtelésből tartott állatok nyers eledelének előállítására, amelyeket a 35. cikkel összhangban hoznak forgalomba;
- f) komposztálják vagy biogázzá alakítják;
- g) vízi állatokból származó anyagok esetében silózzák, komposztálják vagy biogázzá alakítják;
- h) a 2. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett mézhéjú állatok héjának kivételével a mézhéjú állatok héja, valamint a tojáshéj esetében olyan, az illetékes hatóság által meghatározott feltételek mellett használják fel, amelyek megelőzik a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat;
- i) előzetes feldolgozással vagy e nélkül éghető tüzelőanyagként használják fel;
- j) a 33., 34. és 36. cikkben említett, állati melléktermékből származó termékek előállítására használják fel és e cikkekkel összhangban hozzák forgalomba;
- k) a 10. cikk p) pontja szerinti élelmiszerhulladék esetében nyomással történő sterilizálással vagy a 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett módszerekkel feldolgozzák, vagy komposztálják vagy biogázzá alakítják; vagy
- l) feldolgozás nélkül a talajra juttatják a nyerstej, vagy kolosztrum, és az ezekből származó termékek esetében, ha azok az illetékes hatóság véleménye szerint nem jelentik e termékek keresztül emberre vagy állatra átvihető betegség kockázatát.

14. cikk

A 3. kategóriába tartozó anyagok ártalmatlanítása és felhasználása

A 3. kategóriába tartozó anyagokat:

- a) hulladékként ártalmatlanítják, előzetes feldolgozással vagy anélkül;
- b) együttégetés útján kell ártalmatlanítani vagy hasznosítani, előzetes feldolgozással vagy anélkül, ha a 3. kategóriába tartozó anyag hulladék;
- c) feldolgozás után engedélyezett hulladéklerakóban elföldelve ártalmatlanítják;

15. cikk

Végrehajtási intézkedések

- (1) E szakasz végrehajtásához intézkedések határozhatók meg az alábbiakra vonatkozóan:
 - a) a betegségre utaló jeleket mutató halak fedélzeti zsigerezéséből a fedélzeten maradt anyagok, beleértve az emberre átvihető paraziták fedélzeti kezelésére és ártalmatlanítására vonatkozó, különleges feltételeket;

- b) az állati melléktermékeket feldolgozó, a nyomással történő sterilizálástól eltérő módszerek, különösen az említett feldolgozási módszerek paraméterei, kiváltképp az idő, a hőmérséklet, a nyomás és a részecskék mérete tekintetében;
- c) állati melléktermékek, köztük az élelmiszer-hulladék biogázzá vagy komposztá alakításának paraméterei;
- d) az állati melléktermékek és az azokból származó termékek égetésére vagy együttégetésére vonatkozó feltételek;
- e) az állati melléktermékek és az azokból származó termékek elégetésének feltételei;
- f) a 10. cikk c) pontjában említett állati melléktermékek előállítására és kezelésére vonatkozó feltételek;
- g) vízi állatokból származó anyagok silózása;
- h) állati melléktermékek tartós megjelölése;
- i) bizonyos állati melléktermékek, szerves trágyák és talajjavító szerek talajban való alkalmazása;
- j) bizonyos állati melléktermékek haszonállatok takarmányozására való felhasználása; és
- k) bizonyos anyagok tekintetében a 14. cikk d) pontja értelmében elfogadhatatlannak tekintett köz- és állat-egészségügyi kockázatok szintje.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Amíg el nem fogadják:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésének c), f) és g) pontjában foglalt szabályokat, a tagállamok nemzeti szabályokat fogadhatnak el vagy tarthatnak fenn a következők tekintetében:
 - i. a 10. cikk c) pontjában említett állati melléktermékek előállítása és kezelése;
 - ii. a 10. cikk p) pontjában említett állati melléktermékek átalakítása; és
 - iii. vízi állatokból származó anyagok silózása;
- b) a közösségi környezetvédelmi jogszabályok sérelme nélkül, az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett szabályokat, az abban említett állati melléktermékek a tengerben ártalmatlaníthatók.

3. szakasz

Eltérések

16. cikk

Eltérések

A 12., 13. és 14. cikktől eltérve az állati melléktermékeket:

- a) a 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett állati melléktermékek esetében az említett pontban meghatározott különleges feltételekkel összhangban kell kezelni és ártalmatlanítani;
- b) a 17. cikkel összhangban fel lehet használni kutatási és más specifikus célokra;
- c) a 18. cikkben említett állati melléktermékek esetében az említett cikkel összhangban fel lehet használni különleges takarmányozási célokra;
- d) a 19. cikkben említett állati melléktermékek esetében az említett cikkel összhangban lehet ártalmatlanítani;
- e) a 20. cikkben foglaltakkal összhangban engedélyezett alternatív módszerek szerint lehet ártalmatlanítani vagy felhasználni, olyan paraméterek alapján, amelyek magukban foglalhatják a nyomással történő sterilizálást vagy e rendelet vagy annak végrehajtási intézkedései egyéb előírásait;
- f) a 2. és 3. kategóriába tartozó anyagok esetében és az illetékes hatóság engedélyével fel lehet használni biodinamikus készítmények előállításához a 834/2007/EK rendelet 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említetteknek megfelelően;
- g) a 3. kategóriába tartozó anyagok esetében és az illetékes hatóság engedélyével kedvtelésből tartott állatok etetésére lehet felhasználni;
- h) az 1. kategóriába tartozó azon anyagok kivételével, amelyeket élő állatokból vagy születéskor a gazdaságban távolítanak el sebészeti beavatkozás során, és az illetékes hatóság engedélyével, az adott gazdaságban lehet ártalmatlanítani.

17. cikk

Kutatás és más specifikus célok

(1) Az illetékes hatóság a 12., 13. és 14. cikktől eltérve engedélyezheti az állati melléktermékek és az azokból származó termékek felhasználását kiállítás és művészeti tevékenységek céljából, valamint diagnosztikai, oktatási vagy kutatási célból a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését biztosító feltételek mellett.

E feltételek közé tartozik:

- a) az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek bármilyen későbbi, más célra való felhasználásának megtiltása; és

b) arra vonatkozó kötelezettség, hogy az állati mellékterméket vagy az azokból származó termékeket biztonságos módon ártalmatlanítsák vagy, adott esetben, származási helyükre visszaszállítsák.

(2) Olyan köz- és állat-egészségügyi kockázat esetében, amely a Közösség egész területére érvényes intézkedések elfogadását teszi szükségessé, különösen az újabban felmerülő kockázatok esetében, az (1) bekezdésben említett állati melléktermékek és az azokból származó termékek behozatalára és felhasználására harmonizált feltételek határozhatók meg. Az ilyen feltételek közé tarthatnak a tárolásra, csomagolásra, azonosításra, szállításra és ártalmatlanításra vonatkozó követelmények.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

18. cikk

Speciális takarmányozási célok

(1) Az illetékes hatóság a 13. és a 14. cikktől eltérve a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését biztosító feltételek mellett engedélyezheti a 2. kategóriába tartozó anyagok összegyűjtését és felhasználását, feltéve, hogy azok nem valamilyen, emberre vagy állatra átvihető betegség megléte vagy meglétének gyanúja miatt elejtett vagy elpusztult állatokból származnak, továbbá a 3. kategóriába tartozó anyagok összegyűjtését és felhasználását, a következők takarmányozására:

- a) állatkerti állatok;
- b) cirkuszi állatok;
- c) hüllők és ragadozó madarak, kivéve az állatkerti és a cirkuszi állatokat;
- d) prémes állatok;
- e) vadon élő állatok;
- f) elismert kennelekből származó kutyák vagy vadászkutya-falkák;
- g) menhelyen élő kutyák és macskák;
- h) horgászcsalinak használt légylárvák és férgek.

(2) Az illetékes hatóság a 12. cikktől eltérve és e cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott feltételek szerint engedélyezheti:

- a) a 8. cikk b) pontjának ii. alpontjában említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok és állatkerti állatokból származó anyagok állatkerti állatok takarmányozására történő felhasználását; és
- b) a 8. cikk b) pontjának ii. alpontjában említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok természetes környezetükben élő veszélyeztetett vagy védett dögevő madárfajok és egyéb fajok etetésére a biodiverzitás előmozdítása érdekében.

(3) E cikk végrehajtásához intézkedések határozhatók meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) azon feltételek, amelyek mellett az (1) bekezdésben említett összegyűjtés és felhasználás engedélyezhető a 2. kategóriába tartozó anyagok továbbítása, tárolása és felhasználása tekintetében, valamint a 3. kategóriába tartozó anyagok esetében takarmányozásra, újabban felmerülő kockázatok esetében is; és
- b) azon feltételek, amelyek mellett bizonyos esetekben, a 21. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségektől eltérve, az e cikk (2) bekezdésében említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok takarmányként való felhasználása engedélyezhető, beleértve az alábbiakat:
 - i. egyes tagállamokban található veszélyeztetett vagy védett dögevő madárfajok és egyéb fajok, amelyek etethetők ilyen anyagokkal;
 - ii. a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat megelőző intézkedések.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

19. cikk

Összegyűjtés, szállítás és ártalmatlanítás

(1) Az illetékes hatóság a 12., 13., 14. és 21. cikktől eltérve engedélyezheti az ártalmatlanítást:

- a) elhullott, kedvtelésből tartott állatok és lófélék elföldelésével;
- b) helyszínen történő elégetéssel vagy elföldeléssel, vagy hatósági felügyelet mellett más módszerrel, amely megakadályozza a köz- és állat-egészségügyi kockázatok terjedését a 8. cikk a) pontjának v. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok, valamint a 2. és 3. kategóriába tartozó anyagok esetében a távoli területeken;
- c) olyan területeken, amelyek gyakorlatilag nem közelíthetők meg, vagy amelyekhez – földrajzi vagy éghajlati okokból vagy természeti katasztrófa miatt – csak olyan körülmények között lehet hozzáférni, amelyek kockázatot jelentenek a gyűjtést végző személyek egészségére és biztonságára nézve, vagy ahol az összegyűjtés aránytalan mértékű erőfeszítést tenne szükségessé, a 8. cikk b) pontjának ii. alpontjában említett, az 1. kategóriába tartozó anyagok, valamint a 2. és 3. kategóriába tartozó anyagok esetében helyszíni elégetéssel, elföldeléssel vagy hatósági felügyelet mellett alkalmazott más módszerrel, amely megakadályozza a köz- és állat-egészségügyi kockázatok kialakulását;
- d) helyszíni elégetéstől vagy elföldeléstől eltérő, hatósági felügyelet mellett alkalmazott módszerrel azon 2. és 3. kategóriába tartozó anyagok esetében, amelyek nem jelentenek köz- vagy állat-egészségügyi kockázatot, amennyiben az anyagok az adott egy heti mennyiséget nem haladják meg, amely mennyiséget az elvégzett tevékenységek jellegével, valamint azon fajokkal összefüggésben határoznak meg, amelyekből az érintett állati melléktermékek származnak;

e) bejelentési kötelezettség alá tartozó betegség kitörése esetén a 8. cikk a) pontjának i. alpontjában említett, az 1. kategóriába tartozó állati melléktermékeken kívüli anyagok esetében helyszíni elégetéssel vagy elföldeléssel, a köz- és állategészségügyi kockázatokat megelőzését biztosító feltételek mellett, ha az állati melléktermékek feldolgozására engedélyezett legközelebbi üzembe történő szállítás fokozná az egészségügyi kockázatokat, vagy járványos állatbetegség széles körű kitörése esetén az ilyen üzem ártalmatlanítási kapacitása nem lenne elegendő; és

f) méhek és méhészeti melléktermékek esetében helyszíni elégetéssel vagy elföldeléssel, a köz- és állategészségügyi kockázatokat megelőzését biztosító feltételek mellett.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett távoli területen élő, egy adott fajhoz tartozó állatpopuláció nagysága nem haladhatja meg az érintett tagállam adott fajhoz tartozó állatpopulációjának maximális százalékát.

(3) A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz a következő információkat:

a) az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában az általuk távoli területként besorolt területek és a besorolás indokai, valamint az e besorolást illető bármely változás; és

b) az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagok vonatkozásában az (1) bekezdés c) és d) pontja szerinti engedélyek megadása.

(4) E cikk végrehajtásához intézkedéseket kell meghatározni az alábbiakra vonatkozóan:

a) a helyszíni elégetésre és elföldelésre vonatkozó feltételek, melyek célja a köz- és állategészségügyi kockázatok ellenőrzésének biztosítása;

b) az állatpopuláció (2) bekezdés szerinti maximális százalékos aránya;

c) az állati melléktermékeknek az (1) bekezdés d) pontjában említett mennyisége, a tevékenységek jellege és azon állatfajok tekintetében, amelyekből az anyag származik; és

d) az (1) bekezdés e) pontjában említett betegségek listája.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. szakasz

Alternatív módszerek

20. cikk

Az alternatív módszerek engedélyezése

(1) Az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek használatára vagy ártalmatlanítására szolgáló alternatív módszerek engedélyezésére irányuló eljárást kezdeményezheti a Bizottság, illetve kérelem benyújtását követően egy tagállam vagy – akár több érdekelt felet is képviselő – érdekelt fél.

(2) Az érdekelt felek kérelmüket megküldik azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben az alternatív módszert használni kívánják.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül értékeli azt, megállapítva, hogy a kérelem megfelel-e a (10) bekezdésben említett, a kérelmekre előírt formai követelményeknek.

(3) Az illetékes hatóság továbbítja a tagállamok és az érdekelt felek kérelmeit, valamint a saját értékeléséről szóló beszámolót az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (a továbbiakban: EFSA), és erről tájékoztatja a Bizottságot.

(4) Az engedélyezési eljárás megkezdésekor a Bizottság a saját értékeléséről szóló jelentést továbbítja az EFSA részére.

(5) Az EFSA a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül felméri, hogy a benyújtott módszer biztosítja-e, hogy a köz- és állategészségügyi kockázatok:

a) oly módon ellenőrzöttek, ami megakadályozza ezen kockázatok ártalmatlanítás előtti növekedését e rendelettel vagy e rendelet végrehajtási intézkedéseivel összhangban; vagy

b) olyan szintre csökkennek, amely az adott állati melléktermék vonatkozó kategóriája esetében legalább egyenértékű a 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban meghatározott feldolgozási eljárásokkal.

Az EFSA a benyújtott kérelem vonatkozásában véleményt bocsát ki.

(6) Azokban a megfelelően indokolt esetekben, amikor az EFSA kiegészítő információkat kér a kérelmezőtől, az (5) bekezdésben említett határidő meghosszabbítható.

A Bizottsággal vagy a kérelmezővel folytatott konzultációt követően az EFSA meghatározza az említett információk nyújtásának határidejét, és tájékoztatja a Bizottságot és adott esetben a kérelmezőt a szükséges határidő-hosszabbításról.

(7) Amennyiben a kérelmező saját kezdeményezésére kíván kiegészítő információkat benyújtani, azokat közvetlenül az EFSA részére juttatja el.

Ebben az esetben az (5) bekezdésben előírt határidő nem hosszabbítható meg.

(8) Az EFSA továbbítja véleményét a Bizottságnak, a kérelmezőnek és az érintett tagállam illetékes hatóságának.

(9) Az EFSA véleményének kézhezvételétől számított három hónapon belül és e véleményt figyelembe véve a Bizottság a (11) bekezdéssel összhangban tájékoztatja a kérelmezőt az elfogadásra javasolt intézkedésről.

(10) Az alternatív módszer iránti kérelemre vonatkozó formai követelményeket az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(11) Az EFSA véleményének kézhezvételét követően az alábbiak kerülnek elfogadásra:

- a) az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek felhasználására vagy ártalmatlanítására szolgáló alternatív módszert engedélyező intézkedés; vagy
- b) az alternatív módszer engedélyezését elutasító intézkedés.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

II. CÍM

AZ ÜZEMELTETŐK KÖTELEZETTSÉGEI

I. FEJEZET

Általános kötelezettségek

1. szakasz

Összegyűjtés, szállítás és nyomon követhetőség

21. cikk

Összegyűjtés, és kategóriába sorolás szempontjából történő azonosítás és szállítás

- (1) Az üzemeltetők az állati melléktermékeket indokolatlan késedelem nélkül, a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat megelőző feltételek mellett összegyűjtik, azonosítják és szállítják.
- (2) Az üzemeltetők biztosítják, hogy az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket a szállítás során kereskedelmi okmány vagy – amennyiben e rendelet vagy a (6) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedés előírja – egészségügyi bizonyítvány kíséresse.

Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóság kereskedelmi okmány vagy egészségügyi bizonyítvány nélkül is engedélyezheti trágya szállítását ugyanazon gazdaság két pontja között, vagy ugyanazon tagállam gazdaságai vagy felhasználói között.

- (3) Az állati melléktermékeket vagy az azokból származó termékeket kísérő kereskedelmi okmány vagy egészségügyi bizonyítvány legalább az ilyen termékek származási helyéről, rendeltetési helyéről és mennyiségéről szóló információkat, továbbá egy leírást kell, hogy tartalmazzon az állati melléktermékekről vagy az azokból származó termékekről és jelöléséről, amennyiben a jelölést e rendelet előírja.

Ugyanakkor egy adott tagállam területén belül szállított állati melléktermékek és azokból származó termékek esetében, az érintett tagállam illetékes hatósága alternatív rendszeren keresztül is engedélyezheti az első albekezdésben említett információ továbbítását.

- (4) Az üzemeltetőknek a 3. kategóriába tartozó élelmiszer-hulladékot a 2008/98/EK irányelv 13. cikkében meghatározott nemzeti intézkedésekkel összhangban kell összegyűjteniük, szállítaniuk és ártalmatlanítaniuk.

- (5) Az alábbiakat az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni:

- a) az állati mellékterméket a szállítás során kísérő kereskedelmi okmányok mintái; és
- b) egészségügyi bizonyítványminták és azon feltételek, amelyek meghatározzák, hogy a bizonyítvány a szállítás során hogyan kísérje az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket.

- (6) E cikk végrehajtásához intézkedések határozhatók meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) azon esetek, amikor egészségügyi bizonyítvány szükséges, tekintettel egyes, állati melléktermékekből származó termékek jelentette köz- és állat-egészségügyi kockázat mértékére;
- b) azon esetek, amelyeknél a (2) bekezdés első albekezdésétől eltérve és tekintettel az egyes, állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek jelentette köz- és állat-egészségügyi kockázat alacsony szintjére, az állati melléktermékekből származó termékek szállítása az érintett bekezdésben említett okmányok vagy bizonyítványok nélkül történhet;
- c) az állati melléktermékek azonosítására, a címkézést is beleértve, valamint a különböző állati melléktermék kategóriák szállítás során történő elkülönítésére vonatkozó követelmények; és
- d) azon feltételek, amelyek az állati melléktermékek összegyűjtése és szállítása során fellépő köz- és állat-egészségügyi kockázatok megelőzéséhez szükségesek, beleértve a termékek biztonságos szállítását a tárolóeszközök, szállítóeszközök és csomagolóanyag tekintetében.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

22. cikk

Nyomon követhetőség

- (1) Az állati melléktermékeket vagy az azokból származó termékeket feladó, szállító vagy fogadó üzemeltetők nyilvántartást vezetnek a szállítmányokról és az azokhoz kapcsolódó kereskedelmi okmányokról vagy egészségügyi bizonyítványokról.

Az első albekezdést azonban nem kell alkalmazni akkor, ha az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek kereskedelmi okmányok és egészségügyi bizonyítványok nélküli szállítását a 21. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével, vagy a 21. cikk (6) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott végrehajtási intézkedésekkel összhangban engedélyezték.

(2) Az (1) bekezdésben említett üzemeltetők olyan rendszerekkel és eljárásokkal kell, hogy rendelkezzenek, amelyek azonosítják:

- a) azokat az üzemeltetőket, amelyeknek állati melléktermékeket vagy azokból származó termékeket szállítottak; és
- b) azokat az üzemeltetőket, amelyektől ilyen termékek érkeztek.

Ezeket az információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.

(3) Az e cikk végrehajtására irányuló intézkedéseket az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni, különösen a következők tekintetében:

- a) az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk;
- b) azon időtartam, ameddig ezeket az információkat meg kell őrizni.

2. szakasz

Nyilvántartásba vétel és engedélyezés

23. cikk

Üzemeltetők, létesítmények vagy üzemek nyilvántartásba vétele

(1) A nyilvántartásba vételre tekintettel az üzemeltető köteles:

- a) a tevékenység megkezdése előtt értesíteni az illetékes hatóságot az ellenőrzése alatt álló összes olyan létesítményről vagy üzemről, amelyekben az állati melléktermékek és az azokból származó termékek előállítása, szállítása, kezelése, feldolgozása, tárolása, forgalomba hozatala, értékesítése és ártalmatlanítása bármely szakaszában aktívan részt vesznek;
- b) az illetékes hatóságot az alábbiakról tájékoztatni:
 - i. az ellenőrzésük alatt álló állati melléktermékek vagy azokból származó termékek kategóriája;
 - ii. az állati melléktermékek vagy azokból származó termékek, mint kiindulási anyagok felhasználásával végzett műveletek jellege.

(2) Az üzemeltetők az illetékes hatóság számára naprakész információt szolgáltatnak az (1) bekezdés a) pontjával összhangban az ellenőrzésük alatt álló bármely létesítményről vagy üzemről, beleértve egy meglévő létesítmény vagy üzem tevékenységében bekövetkező bármilyen lényeges változást, például bezárást.

(3) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel részletes szabályait az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, a nyilvántartásba vétel tekintetében nem szükséges az értesítés olyan tevékenységek esetében, amelyek kapcsán az állati melléktermékeket előállító létesítményeket a 852/2004/EK rendelettel vagy a 853/2004/EK rendelettel összhangban már jóváhagyták vagy nyilvántartásba vették; továbbá olyan tevékenységek tekintetében, amelyekre e rendelet 24. cikkével összhangban a létesítményt vagy üzemet már jóváhagyták.

Ugyanez az eltérés alkalmazandó az állati melléktermékek kizárólag helyszíni előállítását magában foglaló olyan tevékenységekre, amelyeket gazdaságokban vagy más olyan helyszínen végeznek, ahol állatot tartanak, tenyésztnek vagy ellátnak.

24. cikk

Létesítmények vagy üzemek engedélyezése

(1) Az üzemeltetők gondoskodnak arról, hogy az ellenőrzésük alatt álló létesítményeket vagy üzemeket az illetékes hatóság engedélyezze, amennyiben az ilyen létesítmények vagy üzemek az alábbi tevékenységek közül egy vagy több tevékenységben részt vesznek:

- a) állati melléktermékek feldolgozása nyomással történő sterilizálás, a 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett feldolgozási módszerek vagy a 20. cikkel összhangban engedélyezett, alternatív módszerek révén;
- b) az állati melléktermékek és az azokból származó termékek hulladékként történő ártalmatlanítása égetéssel, kivéve az olyan létesítményeket vagy üzemeket, amelyek működését a 2000/76/EK irányelvvel összhangban engedélyezték;
- c) a hulladéknak tekintett állati melléktermékek és az azokból származó termékek ártalmatlanítása vagy hasznosítása együttégetéssel, kivéve az olyan létesítményeket vagy üzemeket, amelyek működését a 2000/76/EK irányelvvel összhangban engedélyezték;
- d) állati melléktermékek és az azokból származó termékek éghető tüzelőanyagként történő felhasználása;
- e) kedvtelésből tartott állatoknak szánt eledel előállítása;
- f) szerves trágyák és talajjavító szerek előállítása;
- g) állati melléktermékek és/vagy az azokból származó termékek biogázzá vagy komposztá alakítása;
- h) állati melléktermékek összegyűjtés utáni kezelése például válogatás, darabolás, hűtés, fagyasztás, sózás, nyersbőr és írha, vagy különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok eltávolítása révén;
- i) állati melléktermékek tárolása;
- j) olyan állati melléktermékekből származó termékek tárolása, amelyeket:
 - i. elégetés vagy hulladéklerakóban történő elhelyezés révén ártalmatlanítanak, vagy együttégetéssel ártalmatlanítanak vagy hasznosítanak;
 - ii. éghető tüzelőanyagként használnak fel;
 - iii. takarmányként használnak, kivéve a 183/2005/EK rendelettel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményeket vagy üzemeket;
 - iv. szerves trágyaként vagy talajjavító szerként használnak, kivéve a közvetlen felhasználás helyszínén történő tárolást.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélynek meg kell határoznia, hogy a létesítmény vagy üzem rendelkezik-e engedéllyel az alábbi állati melléktermékkel és/vagy az azokból származó termékekkel folytatott műveletekre:

- a) egy különleges kategória a 8., 9. vagy 10. cikkben említett kategóriák közül; vagy
- b) több mint egy, a 8., 9. vagy 10. cikkben említett kategóriák közül, feltüntetve, hogy az adott műveletek végrehajtása:
 - i. folyamatos, szigorú elkülönítési feltételek mellett zajlik és megelőz minden köz-, vagy állat-egészségügyi kockázatot; vagy
 - ii. ideiglenesen olyan feltételek mellett zajlik, amelyek a kapacitáshiány kezelése érdekében megakadályozzák az ilyen termékekkel kapcsolatos fertőzést, amelynek előidézője:
 - nagy területre kiterjedő, járványos állatbetegség kitörése, vagy
 - más rendkívüli és előre nem látható körülmények.

25. cikk

Általános higiéniai követelmények

(1) Az üzemeltetők gondoskodnak arról, hogy az ellenőrzésük alatt álló, a 24. cikk (1) bekezdésének a) és h) pontjában említett tevékenységeket folytató létesítmények vagy üzemek:

- a) úgy kerültek megépítésre, hogy az lehetővé teszi hatékony tisztításukat és fertőtlenítésüket, valamint ahol szükséges, a padló kialakítása elősegíti a folyadékok eltávolítását;
- b) rendelkeznek a személyi higiéniaival kapcsolatos, megfelelő létesítményekkel, például a személyzet számára kialakított mellékhelyiségekkel, öltözőkkel és mosdókkal;
- c) megfelelő intézkedéseket hoznak a kártevők, például rovarok, rágcsálók és madarak elleni védekezés érdekében;
- d) a berendezéseket és felszereléseket jó állapotban tartják, és biztosítják a mérőberendezések rendszeres hitelesítését; és
- e) a fertőzés elkerülése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak a helyszínen lévő tároló- és szállítóeszközök tisztítására és fertőtlenítésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett létesítményben vagy üzemben dolgozó összes személynek megfelelő, tiszta, és ahol szükséges, védőruházatot kell viselnie.

Adott esetben, az érintett létesítményben vagy üzemben:

- a) a nem tiszta részlegben dolgozó személyek csak úgy léphetnek be a tiszta részlegbe, hogy előtte lecserélik munkaruhájukat és lábbelijüket, vagy ezeket fertőtlenítik;

- b) berendezéseket és eszközöket csak előzetes tisztítás és fertőtlenítés után szabad a nem tiszta részlegből a tiszta részlegbe vinni; és

- c) az üzemeltető kidolgozza a személyzet mozgásának ellenőrzésére vonatkozó eljárást, és meghatározza a láb- és kerékművek helyes használatát.

(3) A 24. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tevékenységeket folytató létesítményekben vagy üzemekben:

- a) az állati melléktermékeket úgy kell kezelni, hogy a fertőzések kockázatát elkerüljék;
- b) az állati melléktermékeket a lehető leghamarabb fel kell dolgozni. Feldolgozás után az állati melléktermékekből származó termékeket úgy kell kezelni és tárolni, hogy a fertőzések kockázatát elkerüljék;
- c) adott esetben, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek bármilyen feldolgozása során, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek minden részét meghatározott ideig adott hőmérsékleten kell tartani, ezáltal elkerülve az újrafertőződést;
- d) az üzemeltetők, adott esetben automata készülékekkel, rendszeresen ellenőrzik az alkalmazandó paramétereket, különös tekintettel a hőmérsékletre, a nyomásra, az időre és a részecskék méretére;
- e) a létesítmény vagy üzem minden részére vonatkozóan tisztítási eljárásokat kell kidolgozni és dokumentálni.

26. cikk

Állati melléktermékek kezelése az élelmiszeripari vállalkozásokban

(1) A 853/2004/EK rendelet 4. cikkével vagy a 852/2004/EK rendelet 6. cikkével összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményekben vagy üzemekben az állati melléktermékek kezelését, feldolgozását és tárolását olyan körülmények között – adott esetben a létesítmény vagy üzem erre kijelölt részében – kell végezni, amelyek megakadályozzák a keresztzennyeződést.

(2) A nem emberi fogyasztásra szánt zselatin és kollagén előállításához használt nyersanyagot kifejezetten a 853/2004/EK rendelet III. melléklete XIV. szakasza I. fejezetének 5. pontjával és XV. szakasza I. fejezetének 5. pontjával összhangban engedélyezett létesítményekben kell tárolni, kezelni és feldolgozni, feltéve hogy a betegségek terjesztésével kapcsolatos kockázatot az ilyen nyersanyagok és az állati eredetű termékek előállításához szükséges nyersanyagok elkülönítésével megakadályozzák.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti a közösségi állat-egészségügyi jogszabályokban meghatározott egyéb egyedi követelményeket.

27. cikk

Végrehajtási intézkedések

E szakasz és e fejezet 1. szakaszának végrehajtásához intézkedéseket kell meghatározni az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a létesítmények vagy üzemek infrastruktúrájára és berendezéseire alkalmazandó előírások;

- b) az állati melléktermékek és az azokból származó termékek kezelésének összes formájára vonatkozó higiéniai követelmények, köztük olyan intézkedések, amelyek a 25. cikk (1) bekezdésében említett létesítmények vagy üzemek higiéniai előírásainak módosítására vonatkoznak;
- c) az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek kezelésére, megmunkálására, átalakítására, feldolgozására vagy tárolására vonatkozó előírások és műszaki feltételek, valamint a szennyvíz kezelésére vonatkozó előírások;
- d) az üzemeltető által bemutatandó, az állati melléktermékek és az azokból származó termékek megmunkálásának, átalakításának és feldolgozásának hitelesítése céljából szükséges, az üzemeltető köz- és állat-egészségügyi kockázatmegelőzési képességét igazoló bizonyítékok;
- e) a 8., 9. vagy 10. cikkben említett kategóriák közül egynél több kategóriába tartozó állati melléktermékeknek és az azokból származó termékeknek ugyanazon létesítményben vagy üzemben történő kezelésére vonatkozó feltételek:
- i. ha az ilyen műveleteket elkülönítve végzik;
 - ii. bizonyos feltételek mellett, ha az ilyen műveleteket ideiglenesen végzik;
- f) a keresztszennyeződés megakadályozásának feltételei, amennyiben az állati melléktermékeket a 26. cikkben említett létesítmény vagy üzem erre kijelölt részében tárolják, munkálják meg vagy dolgozzák fel;
- g) biogáz- és komposztáló üzemekre vonatkozó szabvány paraméterek;
- h) a 24. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett, kis- és nagyteljesítményű égetőművekben történő égetésre és együttlétesítésre vonatkozó követelmények; és
- i) a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett állati melléktermékek és az azokból származó termékek elégetésére vonatkozó követelmények.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3. szakasz

Saját ellenőrzések, valamint veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési

28. cikk

Saját ellenőrzések

Az üzemeltetők létesítményeikben és üzemeikben e rendelet betartásának ellenőrzése céljából saját ellenőrzéseket vezetnek be, hajtanak végre és tartanak fenn. Biztosítják, hogy az ártalmatlanság kivételével a létesítményt vagy üzemet nem hagyja el olyan állati melléktermék vagy abból származó termék, amelyről azt feltételezik, vagy amelyről kiderült, hogy e rendelettel nem áll összhangban.

29. cikk

Veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok

(1) Az alábbi tevékenységek valamelyikét végző üzemeltetők bevezetik, végrehajtják és fenntartják a veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) elvein alapuló, írásos eljárást vagy eljárásokat az alábbiak tekintetében:

- a) állati melléktermékek feldolgozása;
- b) állati melléktermékek biogázzá vagy komposztá alakítása;
- c) nem azonos kategóriába tartozó az állati melléktermékeknek és az azokból származó termékeknek ugyanazon létesítményben vagy üzemben történő kezelése és tárolása;
- d) kedvtelésből tartott állatok eledelének előállítás.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott üzemeltetők különösen a következőket végzik el:

- a) minden olyan veszélyt azonosítanak, amelyet meg kell előzni, meg kell szüntetni, vagy elfogadható szintre kell csökkenteni;
- b) azonosítják a kritikus ellenőrzési pontokat azon szakaszon vagy szakaszokon, ahol az ellenőrzés alapvető fontosságú a veszély megelőzése vagy megszüntetése, vagy elfogadható szintre csökkentése érdekében;
- c) az azonosított veszélyek megelőzése, megszüntetése vagy csökkentése érdekében kritikus határértékeket állapítanak meg az elfogadhatóságot és az elfogadhatatlanságot megkülönböztető kritikus ellenőrzési pontoknál;
- d) hatékony megfigyelési eljárásokat hoznak létre és alkalmaznak a kritikus ellenőrzési pontoknál;
- e) kiigazító intézkedéseket határoznak meg, ha a megfigyelés azt mutatja, hogy egy kritikus ellenőrzési pont nincs ellenőrzés alatt;
- f) eljárásokat hoznak létre annak ellenőrzésére, hogy az a)–e) pontokban vázolt intézkedések hiánytalanok-e és hatékonyan működnek-e. Az ellenőrzési eljárásokat rendszeresen lefolytatják;
- g) a vállalkozások természetéhez és méretéhez igazodó dokumentumokat és nyilvántartásokat hoznak létre annak igazolására, hogy az a)–f) pontokban megállapított intézkedéseket hatékonyan alkalmazzák.

(3) Ha a termék, a folyamat vagy az előállítás bármely szakasza, a feldolgozás, a tárolás vagy a forgalmazás módosul, az üzemeltető felülvizsgálja az eljárásokat, és elvégzi a szükséges változtatásokat.

(4) Az e cikk végrehajtását elősegítő intézkedéseket az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

30. cikk

A helyes gyakorlatra vonatkozó nemzeti útmutatók

(1) Szükség esetén az illetékes hatóságok ösztönzik a helyes gyakorlatra vonatkozó nemzeti útmutatók kidolgozását, terjesztését és önkéntes alkalmazását, különösen a 29. cikkben említett HACCP-elvek alkalmazása tekintetében. Az üzemeltetők ezeket az útmutatásokat önkéntes alapon alkalmazhatják.

(2) Az illetékes hatóság értékeli a nemzeti útmutatókat annak biztosítása érdekében, hogy:

- a) olyan felek képviselőivel folytatott konzultáció során kerüljenek kidolgozásra, akiknek érdekei jelentősen sérülhetnek, és terjesztésüket az üzemeltetők ágazatai végezzék; és
- b) tartalmuk gyakorlatban megvalósítható legyen azon ágazatok számára, amelyekre vonatkoznak.

II. FEJEZET

Forgalomba hozatal

1. szakasz

Az állati melléktermékeknek és az azokból származó termékeknek a prémis állatoktól eltérő haszonállatok takarmányozására való

31. cikk

Forgalomba hozatal

(1) Azok az állati melléktermékek és az azokból származó termékek, amelyeket prémis állatoktól eltérő haszonállatok takarmányozására szánnak, kizárólag az alábbi feltételek teljesülésével hozhatók forgalomba:

- a) a 10. cikk n), o) és p) pontjában említett anyagok kivételével kizárólag a 3. kategóriába tartozó anyagok közé tartoznak, vagy azokból nyerik azokat;
- b) a 15. cikk értelmében elfogadott intézkedések és az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott intézkedésekkel összhangban nyomással történő sterilizálás feltételeinek vagy más, a köz- és állat-egészségügyi kockázatok megelőzését biztosító feltételeknek megfelelően gyűjtötték össze vagy adott esetben dolgozták fel azokat; és
- c) az érintett állati melléktermék vagy az abból származó termék tekintetében engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményből vagy üzemből származnak.

(2) E cikk végrehajtása tekintetében intézkedések határozhatók meg az (1) bekezdésben említett állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek összegyűjtésére, feldolgozására és átalakítására vonatkozó köz- és állat-egészségügyi feltételek tekintetében.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2. szakasz

Szerves trágyák és talajjavító szerek

32. cikk

Forgalomba hozatal és felhasználás

(1) Szerves trágyák és talajjavító szerek forgalomba hozhatók és felhasználhatók, amennyiben:

- a) a 2. vagy 3. kategóriába tartozó anyagokból származnak;
- b) a 15. cikk értelmében megállapított követelményekkel és az e cikk (3) bekezdése szerint meghatározott intézkedésekkel összhangban nyomással történő sterilizálás feltételeinek vagy más, a köz- és állat-egészségügyi kockázatok megelőzését biztosító feltételeknek megfelelően állították elő;
- c) adott esetben engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményekből vagy üzemből származnak; és
- d) a 2. kategóriába tartozó anyagból nyert hús- és csontliszt és a szerves trágyaként és talajjavító szerként vagy szerves trágyában és talajjavító szerben történő felhasználásra szánt feldolgozott állati fehérjék esetében azokat olyan összetevővel keverték össze, amely kizárja, hogy a keveréket ezt követően takarmányozási célokra használják fel, valamint jelöléssel látják el, ha azt a (3) bekezdés értelmében elfogadott intézkedések megkövetelik.

Forgalomba hozhatók továbbá a biogázra vagy komposztá alakítás lebomlási maradékai, és szerves trágyaként vagy talajjavító szerként felhasználhatók.

A tagállamok elfogadhatnak vagy fenntarthatnak olyan nemzeti szabályokat, amelyek kiegészítő feltételeket állapítanak meg a szerves trágyák és talajjavító szerek használata terén, vagy korlátozzák azt, amennyiben e szabályokat köz- és állat-egészségügyi védelmi szempontok indokolják.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjától eltérve keverést nem írhatnak elő olyan anyagokra, amelyeknek a takarmányozási célokra történő felhasználását összetételük vagy a csomagolásuk miatt kizárták.

(3) E cikk végrehajtásához intézkedések határozhatók meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) a szerves trágyák és talajjavító szerek előállítására és használatára vonatkozó köz- és állat-egészségügyi feltételek;
- b) a szerves trágyák vagy talajjavító szerek jelölésére szolgáló összetevők vagy anyagok;
- c) szerves trágyákkal vagy talajjavító szerekkel összekeverendő összetevők;
- d) kiegészítő feltételek, például a jelölésre felhasznált módszerek, valamint a keverék elkészítéskor betartandó minimális adagok annak érdekében, hogy e szerves trágyákat vagy talajjavító szereket ne lehessen takarmányozási célra felhasználni; és

- e) azok az esetek, amikor az összetétel vagy a csomagolás lehetővé teszi, hogy az anyagokat mentesítsék a keverési követelmény alól.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3. szakasz

Más, meghatározott közösségi jogszabályokkal szabályozott, állati melléktermékekből származó termékek

33. cikk

Forgalomba hozatal

Az üzemeltetők a következő, állati melléktermékekből származó termékeket hozhatják forgalomba:

- a) a 76/768/EGK irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kozmetikai termékek;
- b) a 90/385/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott aktív beültethető orvostechikai eszközök;
- c) a 93/42/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott orvostechikai eszközök;
- d) a 98/79/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközök;
- e) a 2001/82/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott állatgyógyászati készítmények;
- f) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott gyógyszerek.

34. cikk

Előállítás

(1) A 33. cikkben említett, állati melléktermékekből származó termékeket előállító létesítményekbe vagy üzemekbe szánt állati melléktermékek és az azokból származó termékek behozatalát, összegyűjtését és szállítását, valamint az azokból származó termékek előállítását a szóban forgó cikkben említett közösségi jogszabállyal összhangban kell elvégezni.

Az ilyen létesítményekből vagy üzemekből származó, fel nem használt anyagokat az említett jogszabállyal összhangban kell ártalmatlanítani.

(2) E rendeletet kell azonban alkalmazni, ha a 33. cikkben említett közösségi jogszabály nem rendelkezik a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzésére vonatkozó feltételekről e rendelet célkitűzéseivel összhangban.

4. szakasz

Egyéb, állati melléktermékekből származó termékek

35. cikk

Kedvtelésből tartott állatok eledelének forgalomba hozatala

Az üzemeltetők forgalomba hozhatnak kedvtelésből tartott állatoknak szánt eledelt, amennyiben:

- a) a termékeket az alábbiakból nyerik:
 - i. a 10. cikk n), o) és p) pontjában említett anyagoktól eltérő, a 3. kategóriába tartozó anyag;
 - ii. a kedvtelésből tartott állatoknak szánt importált eledel vagy a kedvtelésből tartott állatoknak szánt, importált anyagokból gyártott eledel esetében az 1. kategóriába tartozó, a 8. cikk c) pontjában említett olyan anyag, amelyre a 40. cikk első bekezdésének a) pontja szerint megállapított feltételek vonatkoznak; vagy
 - iii. a kedvtelésből tartott állatok nyers eledele esetében a 10. cikk a) pontjában és b) pontjának i. és ii. alpontjában említett anyagok; és
- b) biztonságos kezelés révén biztosítják a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését a 38. cikkel összhangban, amennyiben a 37. cikkel összhangban álló, biztonságos forrásból való beszerzés nem biztosít megfelelő ellenőrzést.

36. cikk

Egyéb, állati melléktermékekből származó termékek forgalomba hozatala

Az üzemeltetők forgalomba hozhatnak a 31., 32., 33. és 35. cikktől eltérő, állati melléktermékekből származó termékeket, feltéve, hogy:

- a) a szóban forgó termékeket:
 - i. nem szánják haszonállatok takarmányozása céljából történő felhasználásra, vagy pedig olyan talajon való alkalmazásra, amelyen az ilyen állatokat legeltetik; vagy
 - ii. prémes állatok takarmányozására szánják; és
- b) a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését az alábbiakkal biztosítják:
 - i. biztonságos forrásból való beszerzés a 37. cikkel összhangban;
 - ii. biztonságos kezelés a 38. cikkel összhangban, amennyiben a biztonságos forrásból való beszerzés nem garantál elégséges ellenőrzést; vagy
 - iii. annak ellenőrzése, hogy a termékeket a 39. cikkel összhangban kizárólag biztonságos végfelhasználásra alkalmazzák, amennyiben a biztonságos kezelés nem garantálja a megfelelő ellenőrzést.

37. cikk

Biztonságos forrásból való beszerzés

(1) A biztonságos forrásból való beszerzés olyan anyagok felhasználását foglalja magában:

- amelyek nem jelentenek elfogadhatatlan mértékű köz- és állat-egészségügyi kockázatot;
- amelyeket olyan feltételek mellett gyűjtöttek össze, továbbá az összegyűjtés helyszínétől az előállító létesítményig vagy üzemig olyan feltételek mellett szállítottak, amelyek kizárják a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat; vagy
- amelyeket olyan feltételek mellett importáltak a Közösségbe, továbbá a Közösségbe való első belépés helyszínétől az előállító létesítményig vagy üzemig olyan feltételek mellett szállítottak, amelyek kizárják a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat.

(2) A biztonságos forrásból való beszerzés érdekében az üzemeltetőknek dokumentációt kell benyújtaniuk az (1) bekezdés követelményei tekintetében, beleértve szükség esetén az annak érdekében hozott biológiai védelmi intézkedéseket, hogy a kiindulási anyag ne jelentsen köz- és állat-egészségügyi kockázatot.

A dokumentációt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben a szállítmányokat az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban elfogadott mintának megfelelő egészségügyi bizonyítvány kíséri.

38. cikk

Biztonságos kezelés

A biztonságos kezelés magában foglalja a felhasznált anyagra vonatkozó olyan gyártási eljárás alkalmazását, amely elfogadható szintűre csökkenti a felhasznált anyag vagy a gyártási eljárás során keletkező más anyagok hatására jelentkező köz- és állat-egészségügyi kockázatokat.

Biztosítani kell – elsősorban a végtermék vizsgálata révén –, hogy a felhasznált termék nem jelent elfogadhatatlan köz- és állat-egészségügyi kockázatot.

39. cikk

Biztonságos végfelhasználás

A biztonságos végfelhasználás magában foglalja az állati melléktermékekből származó termékek alábbi felhasználási módját:

- olyan feltételek melletti felhasználás, amelyek nem jelentenek elfogadhatatlan mértékű köz- és állat-egészségügyi kockázatot; vagy
- különleges célból történő, olyan feltételek melletti felhasználás, amely köz- és állat-egészségügyi kockázatot jelenthet, amennyiben e felhasználást közösségi jogszabályban meghatározott célok, különösen a köz- és állategészség védelme, indokolják.

40. cikk

Végrehajtási intézkedések

E szakasz végrehajtásához intézkedések határozhatók meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a kedvtelésből tartott állatoknak szánt importált eledel vagy a kedvtelésből tartott állatoknak szánt, importált anyagokból, az 1. kategóriába tartozó, a 8. cikk c) pontjában említett anyagból gyártott eledel forgalomba hozatalának feltételei;
- a köz- és állat-egészségügyi kockázatokat kizáró feltételek mellett használandó anyagok biztonságos forrásból való beszerzésére és szállítására vonatkozó feltételek;
- a 37. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett dokumentáció;
- a 38. cikk első bekezdésében említett gyártási folyamat paraméterei, különösen a felhasznált anyagok fizikai és kémiai kezelésének alkalmazását illetően;
- a végtermékre vonatkozó vizsgálati követelmények; és
- állati melléktermékekből származó, köz- vagy állat-egészségügyi kockázatot jelentő termékek biztonságos használatára vonatkozó feltételek.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

III. FEJEZET

Behozatal, tranzitforgalom és kivitel

41. cikk

Behozatal és tranzitforgalom

(1) Az állati melléktermékeknek és az azokból származó termékeknek a Közösségbe történő behozatala vagy a Közösségen keresztül tranzitforgalma az alábbi feltételekkel valósulhat meg:

- e rendelet és e rendelet végrehajtási intézkedéseinek vonatkozó követelményei az adott állati melléktermék vagy az abból származó termék tekintetében, amelyek legalább annyira szigorúak, mint amelyek az ilyen állati melléktermékek Közösségen belüli előállítására és forgalomba hozatalára vonatkoznak;
- azok a feltételek, amelyeket legalább egyenértékűnek ismernek el a közösségi jogszabályok szerint előállított és forgalomba hozott ilyen állati melléktermékekre vagy az azokból származó termékekre vonatkozó követelményekkel; vagy
- a 33., 35. és 36. cikkben említett állati melléktermékek és az azokból származó termékek esetében a fenti cikkeken megállapított követelmények.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek a b) pontban említett, kiegészítéssel történő módosítására irányuló rendelkezéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a behozatal és tranzitforgalom:

- a) a különleges fertőzőési veszélyt jelentő anyagok esetében kizárólag a 999/2001/EK rendelettel összhangban történik;
- b) azon állati melléktermékek vagy belőlük származó termékek esetében, amelyek a 2000/532/EK határozattal összhangban veszélyes hulladéknak minősülő anyagokkal keveredtek vagy szennyeződtek, kizárólag az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek betartása mellett mehet végbe;
- c) azok az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagok, valamint az ezekből származó olyan termékek esetében, amelyeket nem a 33., 35. és 36. cikkben említett, állati melléktermékekből származó termékek előállítására szánnak, csak abban az esetben mehet végbe, ha a behozatalukra vonatkozó szabályokat a 42. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban elfogadták;
- d) a 17. cikk (2) bekezdésében említett célokra szánt állati melléktermékek és az azokból származó termékek esetében azon nemzeti intézkedésekkel összhangban mehet végbe, amelyek biztosítják a köz- és állat-egészségügyi kockázatok ellenőrzését, a 17. cikk (2) bekezdésben említett harmonizált feltételek elfogadásáig.

(3) A 3. kategóriába tartozó anyagok és az azokból származó termékek behozatala és tranzitforgalma esetében meghatározzák az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett vonatkozó követelményeket.

Az említett követelmények meghatározhatják, hogy a szállítmányok:

- a) a (4) bekezdéssel összhangban felsorolt harmadik országból vagy annak területéről származnak;
- b) a származási hely szerinti harmadik ország illetékes hatósága által engedélyezett vagy nyilvántartásba vett olyan létesítményből vagy üzemből származnak, amely szerepel az említett hatóság által e célra összeállított listán; és
- c) a Közösségbe történő belépéskor – ahol az egészségügyi vizsgálatot elvégzik – kereskedelmi okmány vagy egészségügyi bizonyítvány és adott esetben nyilatkozat kíséri őket, amely megfelel a 42. cikk (2) bekezdése első albekezdésének d) pontja szerint meghatározott mintának.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A második albekezdés a) és c) pontjában említett követelmények elfogadásáig a tagállamok nemzeti intézkedés keretében határozzák meg e követelményeket.

(4) Azon harmadik országokat vagy azok területeit tartalmazó listákat, amelyekből állati melléktermékeket vagy azokból származó termékeket lehet importálni a Közösségbe vagy átszállítani a Közösség területén, az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell összeállítani, figyelembe véve különösen:

- a) a harmadik ország jogszabályait;
- b) a harmadik ország illetékes hatósága és annak ellenőrzést végző szolgálatainak szervezeti felépítését, e szolgálatok hatáskörét és a rájuk irányuló felügyeletet, valamint a jogszabályok alkalmazásának hatékony figyelemmel kísérése érdekében e szolgálatok hatáskörébe tartozó jogosítványokat;
- c) a Közösségbe szánt állati eredetű termékek előállítására, gyártására, kezelésére, tárolására és elszállítására vonatkozó, jelenlegi egészségügyi feltételeket;
- d) az érintett harmadik ország által a vonatkozó egészségügyi feltételek betartása tekintetében nyújtható biztosítékokat;
- e) a harmadik országból származó termék forgalmazásával kapcsolatos tapasztalatokat és az elvégzett behozatali ellenőrzések eredményeit;
- f) a harmadik országban végzett esetleges közösségi ellenőrzések eredményét;
- g) az érintett állatállomány, valamint a harmadik országban található egyéb háziállatok és vadon élő állatok egészségügyi állapotát, különös tekintettel az egzotikus állatbetegségekre és az ország általános egészségügyi helyzetének azon vonatkozásaira, amelyek a Közösségben veszélyeztethetik a köz- vagy állategészséget;
- h) azt, hogy a harmadik ország milyen gyakorisággal és milyen gyorsan szolgáltat információt a területén jelentkező fertőző betegségekről, különösen az Állat-egészségügyi Világszervezet Szárazföldi Állatok Egészségügyi Kódexében és a Víziállat-egészségügyi Kódexében felsorolt betegségek tekintetében;
- i) a fertőző állatbetegségek megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozóan a harmadik országban érvényes szabályok és azok végrehajtása, beleértve a más harmadik országból történő behozatalra vonatkozó szabályokat is.

A (3) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett létesítmények vagy üzemek listáját naprakészen kell tartani és továbbítani kell a Bizottság és a tagállamok számára, valamint a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

42. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A 41. cikk – amely a köz- vagy az állategészség védelme érdekében egyes létesítményekben vagy üzemekben gyártott állati melléktermékeket vagy azokból származó termékeket kizárhat a behozatalból vagy a tranzitforgalomból – végrehajtására irányuló intézkedéseket az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A 41. cikk végrehajtásához egyéb intézkedéseket kell meghatározni az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagok, valamint az azokból származó anyagok behozatalára és tranzitforgalmára vonatkozó feltételek;
- b) az importált, 3. kategóriába tartozó anyagokra vagy az azokból származó termékekre vonatkozó köz- vagy állategészségügyi korlátozások, amelyek meghatározhatók a harmadik országokra vagy azok területeire vonatkozó, a 41. cikk (4) bekezdésével összhangban összeállított közösségi listákra való hivatkozással vagy más köz- és állategészségügyi szemponttal összhangban;
- c) az állati melléktermékek vagy azokból származó termékek harmadik országokban lévő létesítményekben vagy üzemekben történő előállítására vonatkozó feltételek; ezek a feltételek tartalmazhatják az érintett illetékes hatóság által az ilyen létesítményekben vagy üzemekben végzett ellenőrzések módját, és mentességet adhatnak egyes típusú, állati mellékterméket vagy azokból származó termékeket kezelő létesítménynek vagy üzemnek a 41. cikk (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett engedélyezésre vagy nyilvántartásba vételre vonatkozó előírás alól; és
- d) azon egészségügyi bizonyítványok, kereskedelmi okmányok és nyilatkozatok mintái, amelyeknek a szállítmányokat kell kísérniük, és amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén igazolható, hogy az érintett állati melléktermékeket vagy az azokból származó termékeket e rendelettel összhangban gyűjtötték össze és állították elő.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

43. cikk

Kivitel

- (1) Az égetésre vagy hulladéklerakóba szánt állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek kivitele tilos.
- (2) Tilos az állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek olyan harmadik országokban található biogáz- vagy komposztáló üzemekbe való kivitele, amelyek nem tagjai az OECD-nek.
- (3) Az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagokat és az azokból származó termékeket csak az (1) és (2) bekezdésben említettektől eltérő célokra lehet exportálni, amennyiben a kivitelükre vonatkozó szabályokat megállapították.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (4) A Közösségből exportált élelmiszerről és takarmányról szóló 178/2002/EK rendelet 12. cikke értelemszerűen alkalmazandó a 3. kategóriába tartozó anyagok vagy az azokból származó termékek kivitelére, e rendelettel összhangban.

(5) Az (3) és (4) bekezdéstől eltérve a kivitel:

- a) a különleges fertőzési veszélyt jelentő anyagok esetében kizárólag a 999/2001/EK rendelettel összhangban történhet;
- b) azon állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek esetében, amelyek a 2000/532/EK határozattal összhangban veszélyes hulladéknak minősülő anyagokkal keveredtek vagy szennyeződtek, kizárólag az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek betartása mellett mehet végbe.

III. CÍM

HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Hatósági ellenőrzések

44. cikk

Engedélyezési eljárás

(1) Az illetékes hatóság csak abban az esetben engedélyezheti a létesítményeket vagy üzemeket, ha bármely tevékenység megkezdése előtt egy helyszíni vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy a létesítmények vagy üzemek megfelelnek a 27. cikkel összhangban megállapított vonatkozó követelményeknek.

(2) Az illetékes hatóság feltételes engedélyt adhat, ha a helyszíni vizsgálat alapján úgy tűnik, hogy a létesítmény vagy az üzem az infrastruktúrára és felszereltségre vonatkozó összes követelményt teljesíti az üzemeltetési eljárások ezen rendelettel összhangban történő alkalmazásának biztosítása érdekében. Az illetékes hatóság a teljes körű engedélyt akkor adhatja meg, ha a feltételes engedély megadásától számított három hónapon belül elvégzett további helyszíni vizsgálat alkalmával úgy tűnik, hogy a létesítmény vagy üzem eleget tesz az (1) bekezdésben említett többi követelménynek. Ha egyértelmű előrehaladás történt, de a létesítmény vagy üzem továbbra sem felel meg az összes követelménynek, az illetékes hatóság meghosszabbíthatja a feltételes engedélyt. A feltételes engedély hatályának teljes időtartama azonban nem haladhatja meg a hat hónapot.

(3) Az üzemeltetők biztosítják, hogy a létesítmény vagy üzem beszünteti működését, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság az engedélyt visszavonja, vagy ideiglenes engedély esetén azt nem hosszabbítja meg, vagy nem ad teljes körű engedélyt.

45. cikk

Hatósági ellenőrzések

(1) Az 5. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóság rendszeres időközönként hatósági ellenőrzéseket és felügyeletet végez az e rendelet hatálya alá tartozó állati melléktermékek és az azokból származó termékek kezelésére vonatkozóan.

(2) Az e rendelet betartását vizsgáló hatósági ellenőrzésekre a 882/2004/EK rendelet 41. és 42. cikke értelemszerűen alkalmazandó.

(3) Az illetékes hatóság a hatósági ellenőrzések során figyelembe veheti a helyes gyakorlati útmutatókat.

(4) E cikk végrehajtására vonatkozóan részletes intézkedések – beleértve a mikrobiológiai elemzések referencia-módszereire vonatkozó szabályokat is – állapíthatók meg.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

46. cikk

A tevékenységek felfüggesztése, visszavonása vagy tilalma

(1) Amennyiben az illetékes hatóság által végzett hatósági ellenőrzés és vizsgálat során kiderül, hogy e rendelet követelményeinek valamelyikét nem tartják be, az illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

Az illetékes hatóság a hiányosságok jellegének és súlyosságának, valamint a potenciális köz- és állat-egészségügyi kockázatoknak megfelelően:

- a) felfüggeszti az e rendelettel összhangban engedélyezett létesítmények vagy üzemek engedélyét, amennyiben:
 - i. a létesítmény vagy üzem engedélyezésére vagy működésére vonatkozó feltételek már nem teljesülnek;
 - ii. az üzemeltető várhatóan ésszerű határidőn belül kiküszöböli a hiányosságokat; és
 - iii. a potenciális köz- és állat-egészségügyi kockázatok nem teszik szükségessé a b) ponttal összhangban meghozandó intézkedéseket;
- b) visszavonja az e rendelettel összhangban engedélyezett létesítmények vagy üzemek engedélyét, amennyiben:
 - i. a létesítmény vagy üzem engedélyezésére vagy működésére vonatkozó feltételek már nem teljesülnek; és
 - ii. nem valószínű, hogy az üzemeltető ésszerű határidőn belül kiigazítja a hiányosságokat:
 - a létesítmény vagy üzem infrastruktúrájával kapcsolatos okok miatt,
 - az üzemeltető személyes, vagy a felügyelete alatt álló személyi állomány kapacitásával összefüggő okok miatt, vagy
 - súlyos köz- és állat-egészségügyi kockázat miatt, amely következtében jelentős kiigazításra van szükség a létesítmény vagy üzem működésében, mielőtt az üzemeltető újból engedélyt kérelmezhet;
- c) a meglévő hiányosságok felszámolása érdekében egyedi feltételeket állapít meg a létesítményekre vagy üzemekre vonatkozóan.

(2) Az illetékes hatóság adott esetben, a hiányosságok jellegének és súlyosságának, valamint a potenciális köz- és állat-egészségügyi kockázatoknak megfelelően ideiglenesen vagy tartósan eltilthatja a 23. cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint a 24. cikk (1) bekezdésében említett üzemeltetőket az e rendelet alapján végzett műveletek végzésétől az alábbiakra utaló információk alapján:

- a) a közösségi jogszabályok követelményei nem teljesülnek; és
- b) az ilyen műveletek potenciálisan köz- vagy állat-egészségügyi kockázattal járnak.

47. cikk

Listák

(1) Minden egyes tagállam összeállít egy listát a területén lévő azon létesítményekről vagy üzemekről, illetve üzemeltetőkről, amelyeket e rendelettel összhangban engedélyeztek vagy nyilvántartásba vettek.

A tagállam az egyes engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményhez vagy üzemhez, illetve üzemeltetőhöz hatósági számot rendel hozzá, amely tevékenységének jellege alapján azonosítja a létesítményt, az üzemet, vagy az üzemeltetőt.

A tagállamok adott esetben feltüntetik azt a hatósági számot, amelyet a létesítményhez vagy üzemhez, illetve üzemeltetőhöz egy másik közösségi jogszabály értelmében rendeltek.

A tagállamok a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítmények vagy üzemek, és üzemeltetők listáit.

A tagállamok az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítmények vagy üzemek, és üzemeltetők listáit naprakészen tartják és a többi tagállam és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik.

(2) Az e cikk végrehajtására irányuló intézkedéseket az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell meghatározni, különösen az alábbiak tekintetében:

- a) az (1) bekezdésben említett listák formája; és
- b) az (1) bekezdésben említett listák hozzáférhetővé tételére irányuló eljárás.

48. cikk

A más tagállamba történő szállítás ellenőrzése

(1) Ha az üzemeltető 1. kategóriába tartozó anyagokat, 2. kategóriába tartozó anyagokat, és az 1. kategóriába vagy a 2. kategóriába tartozó állati anyagokból nyert hús- és csontlisztet vagy állati zsiradékot kíván egy másik tagállamba szállítani, tájékoztatja a származás helye szerinti és a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

A rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága az üzemeltető kérelmének beérkezésekor meghatározott határidőn belül dönt a következőkről:

- a) a szállítmány fogadásának elutasítása;
- b) a szállítmány feltétel nélküli fogadása; vagy

- c) a szállítmány fogadása az alábbi feltételek mellett:
- i. ha az állati melléktermékekből származó terméket nem vetették alá nyomással történő sterilizálásnak, alá kell vetni e kezelésnek; vagy
 - ii. az állati melléktermékeknek vagy az azokból származó termékeknek meg kell felelniük a szállítmány szállítására vonatkozó minden olyan feltételnek, amely indokolt a köz- és állategészség védelme érdekében annak biztosítása céljából, hogy az állati melléktermékeket és az azokból származó termékeket e rendelettel összhangban kezeljék.

(2) Az (1) bekezdésben említett, üzemeltetők általi kérelmek formátumát az 52. cikk (3) bekezdésében említett, szabályozási bizottsági eljárással összhangban lehet elfogadni.

(3) A származási tagállam szerinti illetékes hatóság a rendeltetési tagállam szerinti illetékes hatóságot a 2004/292/EK határozattal összhangban a Traces rendszeren keresztül értesíti a rendeltetési hely szerinti tagállamba küldött egyes szállítmányok szállításáról az alábbiak tekintetében:

- a) az (1) bekezdésben említett állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek;
- b) a 3. kategóriába tartozó anyagból származó feldolgozott állati fehérje.

A szállításról való tájékoztatásakor a rendeltetés szerinti tagállam illetékes hatósága a Traces rendszeren keresztül tájékoztatja a származás szerinti tagállam illetékes hatóságát minden egyes szállítmány megérkezéséről.

(4) Az 1. és 2. kategóriába tartozó anyagokat, az (1) bekezdésben említett hús- és csontlisztet és állati zsíradékot közvetlenül a rendeltetés helye szerinti létesítménybe vagy üzembe kell szállítani, amelyet a 23., 24. és 44. cikkel összhangban vettek nyilván- tartásba vagy engedélyeztek, trágya esetében pedig a rendeltetés helye szerinti gazdaságba.

(5) Ha az állati melléktermékeket vagy az azokból származó termékeket harmadik országok területén keresztül szállítják más tagállamokba, a termékeket a származás helye szerinti tagállamban lezárt szállítóeszközben kell szállítani, egészségügyi bizonyítvány kíséretében.

A lezárt szállítmányok a Közösség területére kizárólag állategészségügyi határállomáson keresztül léphetnek be újra, a 89/662/EGK irányelv 6. cikkével összhangban.

(6) Az (1)–(5) bekezdéstől eltérve az ott említett állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek, amelyek a 2000/532/EK határozattal összhangban veszélyes hulladéknak minősülő anyagokkal keveredtek vagy szennyeződtek, csak az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek betartása mellett küldhetők más tagállamokba.

(7) E cikk végrehajtásához intézkedéseket lehet elfogadni az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az illetékes hatóság határozatára vonatkozó, az (1) bekezdésben említett meghatározott határidő;
- b) a (4) bekezdésben említett állati melléktermékek vagy az azokból származó termékek szállítására vonatkozó kiegészítő feltételek;

c) az (5) bekezdéssel összhangban a szállítmányokat kísérő egészségügyi bizonyítvány mintái; és

d) azon feltételek, amelyek teljesülése esetén a kiállítás céljából, valamint diagnosztikai, oktatási vagy kutatási célból felhasználni kívánt állati melléktermékek és az azokból származó termékek más tagállamokba küldhetők e cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(8) Az e cikk végrehajtására szolgáló intézkedések meghatározhatják azokat a feltételeket, amelyek függvényében az illetékes hatóságok az (1)–(4) bekezdéstől eltérve engedélyezhetik a következőket:

- a) az ugyanazon gazdaság két pontja között, valamint a közös határral rendelkező tagállamok határmenti területein található gazdaságok között szállított trágya elszállítása;
- b) a közös határral rendelkező tagállamok határmenti területein található létesítmények vagy üzemek között szállított egyéb állati melléktermékek elszállítása; és
- c) az elhullott, kedvtelésből tartott állatok elégetés céljából történő szállítása egy közös határral rendelkező másik tagállam határmenti területén található valamely létesítménybe vagy üzembe.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket az 52. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

49. cikk

Közösségi ellenőrzések a tagállamokban

(1) A Bizottság szakértői – a tagállamok illetékes hatóságaival együttműködve – helyszíni ellenőrzéseket tarthatnak az e rendelet egységes alkalmazásához szükséges mértékben.

Az ellenőrzések helye szerinti tagállam minden szükséges segítséget megad a szakértőknek munkájuk elvégzéséhez.

A Bizottság tájékoztatja az illetékes hatóságot az elvégzett ellenőrzések eredményeiről.

(2) Az e cikk végrehajtására irányuló intézkedéseket az 52. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni, különösen a nemzeti hatóságokkal való együttműködésre vonatkozó eljárás vonatkozásában.

50. cikk

A 882/2004/EK rendelet alkalmazása bizonyos ellenőrzések céljából

(1) A 882/2004/EK rendelet 46. cikke értelemszerűen alkalmazandó az e rendelet betartását vizsgáló, harmadik országokban végzett közösségi ellenőrzésekre.

(2) A 882/2004/EK rendelet 50. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelemszerűen alkalmazandó az e rendelet 41. cikke (3) bekezdésében foglalt követelmények szakaszos bevezetésére.

(3) A 882/2004/EK rendelet 52. cikke értelemszerűen alkalmazandó az e rendelet szerinti műveletekkel kapcsolatos, a tagállamokban végzett ellenőrzésekre.

II. FEJEZET

Záró rendelkezések

51. cikk

Nemzeti rendelkezések

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket a hatáskörükbe tartozó azon területeken fogadnak el, amelyek közvetlenül érintik e rendelet megfelelő végrehajtását.

52. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Élelmiszerlánc és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és (5) bekezdésének b) pontját, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, (4) bekezdésének b) pontjában és (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott határidő két hónap, egy hónap, illetve két hónap.

(6) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

53. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik az összes szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. június 4-ig értesítik a Bizottságot ezen intézkedésekről, és haladéktalanul tájékoztatják az azokat érintő bármely későbbi módosításról.

54. cikk

Hatályvesztés

Az 1774/2002/EK rendelet 2011. március 4-én hatályát veszti.

Az 1774/2002/EK rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

55. cikk

Átmeneti intézkedések

A 2011. március 4. előtt az 1774/2002/EK rendelettel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett létesítményeket, felhasználókat úgy kell tekinteni, mint amelyeket e rendelettel összhangban engedélyeztek vagy vettek nyilvántartásba.

56. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. március 4-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az 1774/2002/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk és 2. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk (1) bekezdése	4. cikk (1) és (2) bekezdése
3. cikk (2) bekezdése	41. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdése
3. cikk (3) bekezdése	4. cikk (3) bekezdése, 4. cikk (4) és (5) bekezdése
4. cikk (1) bekezdése	8. cikk
4. cikk (2) bekezdése	12. cikk, 15. cikk és 16. cikk
4. cikk (3) bekezdése	24. cikk h), i) és j) pontja
4. cikk (4) bekezdése	41. cikk (2) bekezdésének c) pontja, 43. cikk (3) bekezdése és (5) bekezdésének a) pontja
5. cikk (1) bekezdése	9. cikk
5. cikk (2) bekezdése	13. cikk, 15. cikk és 16. cikk
5. cikk (3) bekezdése	24. cikk h), i) és j) pontja
5. cikk (4) bekezdése	41. cikk (2) bekezdésének c) pontja, 43. cikk (3) bekezdése
6. cikk (1) bekezdése	10. cikk
6. cikk (2) bekezdése	14. cikk, 15. cikk, 16. cikk
6. cikk (3) bekezdése	24. cikk h), i) és j) pontja
7. cikk	21. cikk
8. cikk	48. cikk
9. cikk	22. cikk
10.–15. cikk, 17. és 18. cikk	23., 24. és 27. cikke 44. cikk
16. cikk	6. cikk
19. cikk	31. cikk
20. cikk (1) bekezdése	35. cikk és 36. cikk
20. cikk (2) bekezdése	32. cikk
20. cikk (3) bekezdése	36. cikk
21. cikk	—
22. cikk	11. cikk
23. cikk	17. cikk és 18. cikk
24. cikk	19. cikk
25. cikk	28. cikk és 29. cikk
26. cikk	45., 46. és 47. cikk
27. cikk	49. cikk
28. cikk	35. cikk a) pontjának ii. pontja, 41. cikk (1) bekezdése
29. cikk	41. és 42. cikk
30. cikk	41. cikk (1) bekezdésének b) pontja
31. cikk	50. cikk (1) bekezdése
32. cikk	—
33. cikk	52. cikk
34. cikk	—
35. cikk	15. cikk (2) bekezdése és 51. cikk
36. cikk	—
37. cikk	54. cikk
38. cikk	56. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1070/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK és az 552/2004/EK rendeletnek az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének és fenntarthatóságának javítását célzó módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A közös közlekedéspolitikát végrehajtása olyan hatékony légiközlekedési rendszert tesz szükségessé, amely lehetőséget biztosít a légiközlekedési szolgáltatások biztonságos, rendszeres és fenntartható üzemeltetésére, ilyen módon optimalizálva a kapacitásokat és elősegítve az áruk, a személyek és a szolgáltatások szabad mozgását.
- (2) Az egységes európai égboltról szóló első jogszabálycsomag, így az egységes európai égbolt létrehozására vonatkozó keret megállapításáról szóló, 2004. március 10-i 549/2004/EK rendelet (keretrendelet) ⁽⁴⁾, a léginavigációs szolgálatoknak az egységes európai égbolt keretében történő ellátásáról szóló, 2004. március 10-i 550/2004/EK rendelet (léginavigációs-szolgálati rendelet) ⁽⁵⁾, a légtérnek az egységes európai égbolt keretében történő szervezéséről és használatáról szóló, 2004. március 10-i 551/2004/EK rendelet (légtérrendelet) ⁽⁶⁾ és az Európai Légiforgalmi Szolgáltatási Hálózat átjárhatóságáról szóló, 2004. március 10-i 552/2004/EK rendelet (átjárhatósági rendelet) ⁽⁷⁾ elfogadásával az Európai Parlament és a Tanács szilárd jogi alapot teremtett a légiforgalmi szolgáltatások (ATM) rendszerének folytonos, interoperábilis és biztonságos működéséhez.
- (3) Válaszul az ágazat, a tagállamok és más érdekelt felek az európai légiközlekedési szabályozási keretrendszer

egyszerűsítésével és hatékonyságnövelésével kapcsolatos kifejezett igényére 2006 novemberében megalakult az európai légiközlekedés jövőbeni szabályozási keretrendszerével foglalkozó magas szintű munkacsoport („magas szintű munkacsoport”). 2007 júliusában az érdekelt felek többségének képviselőit magában foglaló magas szintű munkacsoport elkészítette jelentését, amely az európai légi közlekedés teljesítményének és igazgatásának fejlesztési lehetőségeire vonatkozóan tartalmazott ajánlásokat. Javaslatában a maga szintű munkacsoport a környezetvédelemnek ugyanolyan jelentőséget tulajdonított, mint a légiközlekedési rendszer biztonságának és a hatékonyságának, és ragaszkodott hozzá, hogy az ágazat, valamint a szabályozás megalkotói – amennyire csak lehetséges – fogjanak össze annak érdekében, hogy az ATM a fenntarthatósághoz hozzájáruljon.

- (4) 2008. április 7-i ülésén a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy a magas szintű munkacsoport ajánlásaival összhangban és a kaputól kapuig elv szellemében dolgozza ki a biztonság fokozása, az ATM működésének javítása és a költséghatékonyság növelése céljából a probléma átfogó, rendszerszerű megközelítését.
- (5) Az egységes európai égbolt kialakításának befejezéséhez közösségi szinten további intézkedéseket szükséges elfogadni, különösen az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének az elsődleges biztonsági célkitűzéseken túl a környezeti hatás, a kapacitás, valamint a költséghatékonyság kiemelt jelentőségű területein való javítása érdekében. Az egységes európai égboltról szóló jogszabálycsomagot hozzá kell igazítani a műszaki fejlődéshez.
- (6) Az új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer (SESAR) megvalósítása érdekében közös vállalkozás alapításáról szóló, 2007. február 27-i 219/2007/EK tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ az ATM-főterv kialakítására és megvalósítására szólít fel. Az ATM-főterv megvalósításához új elgondolások és technológiák kifejlesztését, bevezetését és finanszírozását támogató szabályozási intézkedésekre van szükség. A végső cél egy teljes mértékben harmonizált és interoperábilis összetevőkből álló infrastruktúra, amely garantálja a nagy teljesítményű légiközlekedési tevékenységek megvalósulását Európában. Az egységes európai égbolt kialakítása ütemtervének figyelembe kell vennie az egységes európai égbolt részét képező SESAR program kidolgozásának és elindításának szakaszait. A két folyamat szorosan össze kell hangolni.

⁽¹⁾ HL C 182., 2009.8.4., 50. o.

⁽²⁾ HL C 120., 2009.5.28., 52. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. március 25-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 7-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 96., 2004.3.31., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 96., 2004.3.31., 10. o.

⁽⁶⁾ HL L 96., 2004.3.31., 20. o.

⁽⁷⁾ HL L 96., 2004.3.31., 26. o.

⁽⁸⁾ HL L 64., 2007.3.2., 1. o.

- (7) A légtérfelhasználókat és/vagy léginavigációs szolgáltatókat – különös tekintettel az ATM-főterv megvalósítása szempontjából szükséges – közös léginavigációs infrastruktúrák, léginavigációs szolgálatok és a légtérfelhasználás fejlesztésében segítő közös projektek nem működhetnek a hasonló célkitűzéssel egy vagy több tagállam által létrehozott, már működő projektek kárára. A közös projektek elindításához szükséges finanszírozásra vonatkozó rendelkezések nem korlátozhatják a közös projektek kialakítási módját. A közös projektek finanszírozása érdekében, különös tekintettel a SESAR program végrehajtásának felgyorsítására, a Bizottság javaslatot tehet a többéves pénzügyi kereten belüli finanszírozásra, ideértve a transzeurópai hálózat keretében történő és az Európai Beruházási Bank általi finanszírozást. Az említett finanszírozáshoz való hozzáférés biztosítása mellett a tagállamok szabadon kell, hogy döntsenek arról, hogyan kerüljenek felhasználásra a légiközlekedési ágazat kibocsátási egységeinek a kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő elárvazése révén keletkező bevételek, és ebben a tekintetben azt is szabadon kell, hogy mérlegeteljék, hogy a bevételek egy részét a funkcionális légtérblokkok szintjén a közös projektek finanszírozására fordítsák-e.
- (8) A közös projektek esetén többek között átfogó és átlátható elszámolási rendszer bevezetésén keresztül külön figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a légtérfelhasználóknak ne kelljen kétszeresen fizetniük. A közös projekteknek az összes érdekelt fél érdekét kell szolgálniuk, és egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk számukra.
- (9) A szolgáltatás Európán belüli rendelkezésre állásának következetes és teljes körű ellenőrzése érdekében elegendő függetlenséget és megfelelő erőforrásokat kell biztosítani az illetékes felügyeleti hatóságoknak. Ez a függetlenség nem gátolhatja ezeket a hatóságokat abban, hogy közigazgatási feladataikat ellássák.
- (10) A nemzeti felügyeleti hatóságok kulcsfontosságú szerepet töltenek be az egységes európai égbolt rendszerének megvalósításában, ezért a Bizottságnak a legjobb gyakorlatok cseréjének lehetővé tétele és a közös megközelítési módok kidolgozása érdekében ösztönöznie kell az együttműködést közöttük, többek között a régiós szintű megerősített együttműködésen keresztül. Az együttműködésnek rendszeresnek kell lennie.
- (11) A szociális partnereket jobban kell tájékoztatni a jelentős szociális hatásokkal járó valamennyi intézkedésről, és konzultálni kell velük azokról. Közösségi szinten a 98/500/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ szerint létrehozott ágazati párbeszédbizottsággal szintén konzultációt kell folytatni.
- (12) Az ATM és a léginavigációs szolgálat (ANS) nagyobb teljesítményének ösztönzése érdekében keretrendszert szükséges kialakítani a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) politikáival összhangban lévő, kötelező érvényű teljesítménycélokra a teljesítmény szempontjából kulcsfontosságú területeken való meghatározásához, bevezetéséhez és érvényesítéséhez. Elengedhetetlen, hogy ez a keretrendszer megfelelő mechanizmussal rendelkezzen az ATM és az ANS adatainak jelentésére, vizsgálatára, értékelésére és terjesztésére, valamint megfelelő ösztönző rendszerrel a célok elérésének előmozdítására.
- (13) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak elég rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy nemzeti és regionális terveik elkészítésekor figyelembe tudják venni az egyedi nemzeti vagy regionális körülményeket. A nemzeti tervek jóváhagyásakor vagy elfogadásakor a tagállamok számára jogot kell biztosítani, hogy megtegyék a megfelelő módosításokat.
- (14) A léginavigációs szolgálatokra vonatkozó díjak megállapításakor a Bizottságnak és a tagállamoknak közös előrejelzések felhasználására kell törekedniük. Bizonyos fokú rugalmasságot kell lehetővé tenni azokban az esetekben, ahol a forgalom jelentős mértékben eltér az előrejelzésekétől, különösen megfelelő riasztási mechanizmusok alkalmazása révén.
- (15) A tagállamok által nemzeti szinten vagy a funkcionális légtérblokkok szintjén megállapított, a légtérfelhasználók között megoszlandó költségeknek figyelembe kell venniük a teljesítménycélokot.
- (16) A határon átnyúló szolgáltatásnyújtás tekintetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egy légiforgalmi szolgáltató kijelölését egyetlen nemzeti jogrendszer se tiltsa azon az alapon, hogy azt másik tagállamban alapították vagy más tagállam állampolgárainak tulajdonában van.
- (17) A nemzeti felügyeleti hatóságoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a magas fokú biztonság szavatolása érdekében, beleértve a léginavigációs szolgálat minden egyes típusára vonatkozó egyedi tanúsítványok kibocsátásának lehetőségét a költséghatékonyság és következetesség, valamint a megkettőzések elkerülése szükségességének tiszteletben tartása mellett.
- (18) A funkcionális légtérblokkok a teljesítménynövekedés és a kölcsönösen előnyös összefogás céljából kulcsszerepet játszanak a léginavigációs szolgáltatók közötti együttműködés javításának lehetővé tételében. A tagállamoknak ésszerű határidőn belül ki kell alakítaniuk a funkcionális légtérblokkokat. Ennek érdekében és az egységes európai égbolton belül a funkcionális légtérblokkok közötti kapcsolódási pontok optimalizálása érdekében az érintett tagállamoknak együtt kell működniük egymással és adott esetben harmadik országokkal.
- (19) Amikor a tagállamok létrehoznak egy funkcionális légtérblokkot, más tagállamoknak, a Bizottságnak és más érintett feleknek lehetőségük nyílik arra, hogy az eszmecsere megkönnyítése érdekében benyújtsák észrevételeiket. Ezen észrevételek kizárólag tanácsok lehetnek az érintett tagállam(ok) számára.

(¹) A Bizottság 1998. május 20-i 98/500/EK határozata a szociális partnerek közötti európai szintű párbeszéd előmozdítása érdekében ágazati párbeszédbizottságok létrehozásáról (HL L 225., 1998.8.12., 27. o.)

- (20) A funkcionális légtérblokkok létrehozásáról szóló tárgyalási folyamat során felmerülő nehézségek esetén a Bizottság a funkcionális légtérblokkrendszerért felelős koordinátort („koordinátor”) jelölhet ki. A koordinátor feladatainak célja, hogy segítséget nyújtson e nehézségek kiküszöbölése érdekében anélkül, hogy beavatkozna az érintett tagállam(ok) és adott esetben az ugyanabban a funkcionális légtérblokkban részt vevő harmadik országok szuverenitását érintő ügyekbe. A koordinátor tevékenységével kapcsolatban felmerülő költségek nem lehetnek hatással a tagállamok nemzeti költségvetésére.
- (21) Az Eurocontrol teljesítményértékelő bizottságának jelentései és a magas szintű munkacsoport végső jelentése megerősíti, hogy a légi útvonalhálózat és a légtérstruktúra nem fejleszthető elszigetelten, mivel minden egyes tagállam szerves részét képezi az Európai Légiforgalmi Szolgáltatási Hálózatnak (EATMN) a Közösségen belül és azon kívül egyaránt. Ezért fokozatosan egyre egységesebb légtérrel kell biztosítani az általános légi forgalom számára.
- (22) A funkcionális légtérblokkok létrehozása és a teljesítményrendszer kialakítása érdekében a Bizottságnak meg kell határoznia és figyelembe kell vennie a Közösség számára egy egységes európai repüléstájékoztató körzet (SEFIR) létrehozásához szükséges feltételeket, amelyet a tagállamok a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnél (ICAO) kérelmeznek a szervezet megállapított eljárásainak, valamint az 1944. december 7-i, a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény (a „Chicagói Egyezmény”) alapján fennálló jogaiknak, kötelezettségeiknek és hatásköreiknek megfelelően. A légterek tagállami hatáskörbe vonásával a SEFIR-nek elő kell segítenie a közös tervezést és az integrált működést a regionális szűk keresztmetszetek leküzdése érdekében. Egy ilyen SEFIR-nek szükségszerűen rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy megfeleljen az olyan egyedi szükségleteknek, mint a forgalomstűrés és a szükséges komplexitási szint.
- (23) A légtérhasználók más-más feltételekkel szembesülnek a Közösség légtéréhez való hozzáférés és az azon belüli mozgásszabadság terén. Ennek oka az, hogy hiányzik a légtérre vonatkozó, összehangolt közösségi szabályrendszer, különösen az összehangolt légtérössztályozás. Ezért a Bizottságnak az ICAO-előírások alapján össze kellene hangolnia a vonatkozó szabályokat.
- (24) Az EATMN-t a teljes légiközlekedési hálózat biztonságának, környezetvédelmi szempontból fenntartható voltának, kapacitásfejlesztésének és fokozottabb költséghatékonyságának megvalósítása céljából kell kialakítani és bevezetni. Amint azt az Eurocontrol teljesítményértékelő bizottságának a 2008. október 31-i, „A funkcionális légtérblokkokra irányuló kezdeményezések, valamint ezek teljesítménynövelésben betöltött szerepének értékelése” (Evaluation of Functional Airspace Block Initiatives and their Contribution to Performance Improvement) című jelentése hangsúlyozza, ezt legjobban a légiközlekedési hálózat közösségi szinten összehangolt működtetésével lehet biztosítani.
- (25) Az 549/2004/EK rendeletet kísérő, az egységes európai égbolttal kapcsolatos katonai kérdésekről szóló tagállami nyilatkozatnak megfelelően a polgári-katonai együttműködésnek és koordinációnak alapvető szerepet kell játszania az egységes európai égbolt megvalósításában a légtér magasabb szintű rugalmas felhasználása irányába történő előrelépés érdekében az egységes európai égboltra vonatkozó teljesítmény-célkitűzések megvalósítása céljából, megfelelő tekintettel a katonai missziók hatékonyságára.
- (26) Alapvető fontosságú, hogy az útvonalak tekintetében közös, összehangolt légtérstruktúrát lehessen létrehozni, a légterek jelenlegi és jövőbeni kialakítását is közös alapelvek határozzák meg, az ATM-főterv fokozatos megvalósítása biztosított és a szűkösön rendelkezésre álló kapacitások kihasználása optimális legyen, megakadályozva, hogy a szükségtelen felszerelések többletköltségeket teremtsenek; továbbá alapvető fontosságú, hogy a légterek kialakítása és működtetése az összehangolt szabályok szerint történjen. Ezért a Bizottság feladata kell, hogy legyen a szükséges, jogilag kötelező erejű szabályok és végrehajtási határozatok elfogadása.
- (27) A hálózatkezelésre és -tervezésre vonatkozó funkciók listáját úgy kell módosítani, hogy szükséges esetben magában foglalja az ATM-főtervben meghatározott jövőbeli hálózati funkciókat. Ennek létrehozásakor a Bizottságnak a lehető legnagyobb mértékben támaszkodnia kell az Eurocontrol szakértelmére.
- (28) A magas szintű munkacsoport a Közösséget az egyedüli szabályozóként megjelölve, valamint a szabályozás és a szolgáltatásnyújtás különválasztásának elvét tiszteletben tartva a létező alapokra helyezett új vagy továbbfejlesztett feladatkörök kiépítését és az Eurocontrol szerepének kiterjesztését javasolta. Ennek megfelelően a Bizottságnak az új irányítási szabályok szerint működő, megújított Eurocontrolt kell megbízni a különféle feladatokkal kapcsolatos olyan teendők elvégzésével, amelyek nem foglalják magukban általános hatályú, kötelező erejű intézkedések elfogadását vagy politikai mérlegelési jog gyakorlását. Az Eurocontrolnak ezeket a feladatokat részrehajlás nélkül, költséghatékonyan és a légtérhasználók, valamint a léginavigációs szolgáltatók teljes körű bevonásával kell ellátnia.
- (29) Megfelelő intézkedéseket kell bevezetni a légiforgalmiáramlás-szervezés hatékonyságának javítására a meglévő operatív egységek, köztük az Eurocontrol központi áramlásszervező egysége munkájának segítségével a hatékony repülési műveletek biztosítása érdekében. Továbbá a Bizottságnak az európai repülőterek kapacitására, hatékonyságára és biztonságára irányuló cselekvési tervre vonatkozó közleménye kiemeli annak fontosságát, hogy a repülési tervek és a repülőtéri résidők működési összehangoltsága biztosított legyen. Ezenkívül, a repülőterek kapacitásával foglalkozó közösségi megfigyelőközpont segíthetne ellátni a tagállamokat objektív információkkal a repülőterek és az ATM kapacitásának összehangolása érdekében, az e területre vonatkozó hatásköreik sérelme nélkül.

- (30) A korszerű, hiánytalan, magas szintű és aktuális repülési információk biztosítása jelentős hatással van a biztonságra, és megkönnyíti a Közösség légtéréhez való hozzáférést és az azon belüli mozgásszabadságot. Az ATM-főtervvel kapcsolatban a Közösségnek kezdeményeznie kell e terület korszerűsítését az Eurocontrollal való együttműködésben, és korszerű, felhasználóbarát, jóváhagyott és integrált eligazítás révén kellene biztosítani, hogy a felhasználók egy nyilvános hozzáférési ponton hozzájussanak ezekhez az adatokhoz.
- (31) Az elektronikus meteorológiai portállal kapcsolatban a Bizottságnak figyelembe kell vennie a különböző információforrásokat, adott esetben a kijelölt szolgáltatókat is.
- (32) A szükségtelen adminisztratív terhek kialakulása és párhuzamos jóváhagyási eljárások megakadályozása érdekében a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kibocsátott bizonyítványokat – amennyiben az alkotórészekre vagy a rendszerekre vonatkoznak – e rendelet alkalmazásában el kell fogadni.
- (33) A 216/2008/EK rendelet értelmében kibocsátott és az 552/2004/EK rendelet alapvető követelményeinek való alternatív megfelelést bemutató bizonyítványokhoz az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA) által végzett vizsgálatokhoz szükséges technikai dokumentációt kell csatolni.
- (34) Az 552/2004/EK rendelet egyes előírásai nem vonatkoznak a 2005. október 20. előtt üzembe helyezett rendszerekre. A nemzeti felügyeleti hatóságok és léginnavigációs szolgáltatók nemzeti szinten szabadon megállapodhatnak a 2005. október 20. előtt üzembe helyezett ATM rendszereknek az 552/2004/EK rendelet alapvető követelményeinek való megfelelést bizonyító eljárásokról és dokumentációról. E rendelet elfogadását követően a végrehajtási rendelkezéseknek és közösségi előírásoknak figyelembe kell venniük e megállapodást, és ez nem vezethet dokumentációs bizonyítékok visszamenőleges követeléséhez.
- (35) A magas szintű munkacsoport végső jelentésében azt javasolta a Bizottságnak, hogy a SESAR program irányuljon kifejezetten az interoperábilis eljárások, rendszerek és az Európán belüli, illetve a világ többi részével történő információcsera meghatározására. Ennek az egységes európai égbolt keretein belül magában kellene foglalnia a vonatkozó szabványok kialakítását és új végrehajtási szabályok, illetve közösségi műszaki előírások meghatározását is.
- (36) A végrehajtási intézkedések, így az Eurocontrol által meghatározott szabványok elfogadásakor is, a Bizottságnak biztosítani kell, hogy az intézkedések magukban foglalják az eredeti szabványok szükséges javításait, és figyelembe vegyék a kettős szabályozás elkerülésének szükségességét.
- (37) A légiforgalmi biztonsági előírások javítására, illetve az általános európai légi forgalmat szolgáló ATM és ANS rendszerek teljesítményének fejlesztésére vonatkozó célok egyidejű követése megköveteli a humán tényező figyelembevételét. A tagállamoknak éppen ezért meg kell fontolniuk az „események bejelentése” (just culture) szerinti elvek bevezetését.
- (38) Az EASA hatásköreinek a légiforgalmi szolgáltatások biztonságára történő javasolt kiterjesztésére tekintettel biztosítani kell az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK, az 552/2004/EK és a 216/2008/EK rendeletek közötti összhangot.
- (39) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni. Ezeket az intézkedéseket megfelelő időkeretben kell elfogadni az e rendeletben és az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK, az 552/2004/EK és a 216/2008/EK rendeletben meghatározott határidők betartása érdekében.
- (40) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy végrehajtsa az intézkedéseknek a műszaki vagy üzemeltetési fejlemények következtében szükségessé váló korszerűsítését, valamint megállapítsa egyes hálózatkezelési funkciók alapvető követelményeit és az ellátásukra szolgáló eljárásokat. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak, és az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK és az 552/2004/EK rendelet új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (41) Olyan rendkívül sürgős esetekben, amikor az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra kiszabott rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdésében előírt sürgősségi eljárást alkalmazza.
- (42) A gibraltári párbeszédforum első miniszteri ülésén, Córdobában, 2006. szeptember 18-án elfogadott, a gibraltári repülőtérrel szóló miniszteri nyilatkozat („miniszteri nyilatkozat”) az 1987. december 2-i, a repülőtérrel szóló londoni közös nyilatkozat helyébe lép, és az ennek való teljes megfelelés az 1987-es nyilatkozatnak való megfelelésnek tekintendő.

⁽¹⁾ HL L 79., 2008.3.19., 1. o.⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(43) A miniszteri nyilatkozat fényében és annak értelmében e rendelet teljes egészében vonatkozik a gibraltári repülőterre. A miniszteri nyilatkozat sérelme nélkül a gibraltári repülőterre történő alkalmazásnak és a végrehajtásához kapcsoló összes intézkedésnek teljes összhangban kell állnia a nyilatkozattal és az abban foglalt szabályokkal.

(44) Ezért az 549/2004/EK, az 550/2004/EK, az 551/2004/EK és az 552/2004/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 549/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Célkitűzés és tárgyi hatály

(1) Az egységes európai égbolt kezdeményezés célkitűzése az, hogy megerősítse a légi forgalom jelenlegi biztonsági előírásait, hozzájáruljon a légiközlekedési rendszer fenntartható fejlődéséhez, valamennyi légtérhasználó elvárásainak figyelembevételével az európai általános légi forgalom tekintetében fokozza a légiforgalmi szolgáltatások (ATM) és a léginavigációs szolgálatok (ANS) hatékonyságát. Az egységes európai égbolt magában foglalja a páneurópai útvonalhálózatok, az útvonal-kezelési és légiforgalmi-irányítási rendszerek összességét, amelyek kizárólag a biztonsági, hatékonysági és műszaki megfontolásokon alapulnak, és az összes légtérhasználó érdekét szolgálják. E cél elérése érdekében e rendelet megállapítja az egységes európai égbolt létrehozásának összehangolt szabályozási keretét.

(2) E rendelet és a 3. cikkben említett intézkedések alkalmazása nem sérti a tagállamok légtérük feletti szuverenitását és a tagállamoknak a közrenddel, közbiztonsággal és védelmi kérdésekkel kapcsolatos, a 13. cikkben említett követelményeit. E rendelet és a 3. cikkben említett intézkedések hatálya nem terjed ki a katonai műveletekre és kiképzésekre.

(3) E rendeletet és a 3. cikkben említett intézkedéseket a tagállamoknak a nemzetközi polgári repülésről szóló, 1944. évi Chicagói Egyezmény (»Chicagói Egyezmény«) szerinti jogainak és kötelezettségeinek sérelme nélkül kell alkalmazni. E tekintetben a rendelet további célja az általa lefedett területeken az, hogy segítse a tagállamokat a Chicagói Egyezmény szerinti kötelezettségeik teljesítésében úgy, hogy alapot nyújt ennek rendelkezései közös értelmezéséhez és egységes végrehajtásához, valamint biztosítja, hogy e rendelkezéseket megfelelő súllyal vegyék figyelembe a rendeletben és a hozzá tartozó végrehajtási szabályokban.

(4) E rendelet gibraltári repülőterre való alkalmazását úgy kell értelmezni, hogy az nem érinti a Spanyol Királyság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága vonatkozó jogi álláspontját az azon terület feletti szuverenitással kapcsolatos vita tekintetében, ahol a repülőter található.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. »légtérfelhasználók«: az általános légi forgalom szabályai szerint üzemeltetett valamennyi légi jármű üzemeltetője;”;

b) a 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„10. »légiforgalmi szolgáltatások (ATM)«: a fedélzeti és földi funkciók (légiforgalmi szolgálatok, légtér-gazdálkodás és légiforgalmi áramlásszervezés) együttese, amelyek valamennyi üzemeltetési fázisban a légi járművek biztonságos és hatékony mozgásának biztosításához szükségesek;”;

c) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„13a. »ATM-főterv«: az új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer (SESAR) megvalósítása érdekében közös vállalkozás alapításáról szóló, 2007. február 27-i 219/2007/EK tanácsi rendelet (*) 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a 2009/320/EK tanácsi határozattal (**) jóváhagyott terv;

(*) HL L 64., 2007.3.2., 1. o.

(**) HL L 95., 2009.4.9., 41. o.”

d) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »tanúsítvány«: egy nemzeti felügyeleti hatóság által bármilyen formában kiadott, a nemzeti jognak megfelelő olyan dokumentum, amely igazolja, hogy egy léginavigációs szolgáltató megfelel egy adott szolgáltatás nyújtására vonatkozó követelményeknek;”;

e) a 21. pontot el kell hagyni;

f) a 22. pont helyébe a következő szöveg lép:

„22. »rugalmas légtérfelhasználás«: az Eurocontrol által kibocsátott »Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace« című kiadványában meghatározott, az Európai Polgári Repülési Konferencia körzetében alkalmazott légtér-gazdálkodási elv;”;

g) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„23a. »repüléstájékoztató szolgálat«: olyan szolgálat, amelyet a repülések biztonságos és hatékony végrehajtásához hasznos tanácsok és tájékoztatások adása céljából nyújtanak;

23b. »riasztószolgálat«: a kutatás vagy mentésre szoruló légi járművekkel kapcsolatban a megfelelő szervezetek értesítése és szükség szerint e szervezetek segítése;”;

h) a 25. pont helyébe a következő szöveg lép:

„25. »funkcionális légtérblokk«: a működési követelményeken alapuló, az államhatároktól függetlenül kialakított légtérblokk, ahol a léginnavigációs szolgálatok és a kapcsolódó tevékenységek teljesítményalapúak és optimalizáltak, annak érdekében, hogy valamennyi funkcionális légtérblokkban a léginnavigációs szolgáltatók között fokozott együttműködés vagy adott esetben egy integrált szolgáltató jöjjön létre;”;

i) a 37. pontot el kell hagyni;

j) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„41. »határon átnyúló szolgáltatások«: bármely olyan helyzet, amikor egy tagállamban nyújtott léginnavigációs szolgálatot egy másik tagállamban tanúsított szolgáltató nyújt.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A nemzeti felügyeleti hatóságok

(1) A tagállamok közösen vagy egymástól függetlenül kijelölnek vagy létrehozhatnak egy szervet vagy szerveket mint nemzeti felügyeleti hatóságot, annak érdekében, hogy az lássa el az e rendelet szerint és a 3. cikkben említett intézkedések szerint az ilyen hatóság számára meghatározott feladatokat.

(2) A nemzeti felügyeleti hatóságok függetlenek a léginnavigációs szolgáltatóktól. E függetlenséget a nemzeti felügyeleti hatóságok és a léginnavigációs szolgáltatók legalább funkcionális szintű megfelelő szétválasztása révén kell biztosítani.

(3) A nemzeti felügyeleti hatóságok pártatlanul, függetlenül és átláthatóan gyakorolják hatáskörüket. Ezt megfelelő irányítási és ellenőrzési mechanizmusok alkalmazásával kell elérni, többek között a tagállami közigazgatáson belül is. Ez nem gátolhatja azonban a nemzeti felügyeleti hatóságokat abban, hogy feladataikat a nemzeti polgári légiközlekedési hatóságok vagy bármely más közintézmény alapszabálya szerint gyakorolják.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok szükséges erőforrásokkal és kapacitással rendelkezzenek az e rendelet szerint rájuk háruló feladatok hatékony és időbeni ellátásához.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti felügyeleti hatóságok nevét és címét, továbbá az azokban bekövetkező változásokat, valamint a (2), (3) és (4) bekezdésnek való megfelelés érdekében hozott intézkedéseket.”

4. Az 5. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.”

5. A 6–11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Ágazati konzultációs testület

A bizottság és az Eurocontrol szerepének sérelme nélkül a Bizottság »ágazati konzultációs testületet« hoz létre, amelynek tagjai a léginnavigációs szolgáltatók, valamint a légtérfelhasználók, repülőterek, üzemeltetők, gyártók szövetségei és a szakszemélyzet érdekképviselői szervei. E testület szerepe kizárólag az, hogy tanácsokat adjon a Bizottságnak az egységes európai égbolt megvalósításával kapcsolatban.

7. cikk

Kapcsolatok európai harmadik országokkal

A Közösség és tagállamai törekszenek arra és támogatják azt, hogy az egységes európai égboltot olyan országokra terjesszék ki, amelyek nem tagjai az Európai Uniónak. E célból akár a szomszédos harmadik országokkal megkötött megállapodások keretében, akár a funkcionális légtérblokkokra vonatkozó megállapodások keretében arra törekszenek, hogy kiterjesszék e rendelet és a 3. cikkben említett intézkedések hatályát az említett országokra.

8. cikk

Végrehajtási szabályok

(1) A végrehajtási szabályok kidolgozására a Bizottság felhatalmazhatja az Eurocontrolt vagy adott esetben egy másik szervet, amelyekben meghatározza a teljesítendő feladatokat és azok ütemezését, figyelembe véve az e rendeletben meghatározott megfelelő határidőket. A Bizottság az 5. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően jár el.

(2) Ha a Bizottság felhatalmazást kíván adni az (1) bekezdés szerint, törekednie kell arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben alkalmazza a létező szabályokat az összes érintett fél bevonása és véleményük kikérése érdekében, amennyiben e szabályok összhangban állnak a Bizottságnak az átláthatósággal és a konzultációs eljárásokkal kapcsolatos gyakorlatával, és nem állnak ellentétben intézményes kötelezettségeivel.

9. cikk

Szankciók

A tagállamok által az e rendelet és a 3. cikkben említett intézkedések – különösen a légtérfelhasználók és a szolgáltatók általi – megsértése esetére megállapított szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

10. cikk

Az érdekelttel folytatott konzultáció

(1) A tagállamok nemzeti jogszabályaiknak megfelelően konzultációs mechanizmusokat hoznak létre az érdekelttek – beleértve a szakszemélyzet érdekképviselői szerveinek – az egységes európai égbolt megvalósításába történő megfelelő bevonása érdekében.

(2) A Bizottság közösségi szintű konzultációs mechanizmust hoz létre. A 98/500/EK határozattal létrehozott ágazati párbeszédbizottságot bevonják a konzultációba.

(3) Az érdekelttel folytatott konzultáció különösen az EATMN-en belüli új tervek és technológiák kidolgozására és bevezetésére terjed ki.

Az érdekelttek közé tartozhatnak:

- a léginavigációs szolgáltatók,
- a repülőterek üzemeltetői,
- az érintett légtérfelhasználók és a légtérfelhasználókat képviselő érintett csoportok,
- a katonai hatóságok,
- a gyártó ipar, és
- a szakszemélyzet érdekképviselői szervei.

11. cikk

Teljesítményrendszer

(1) Az egységes európai égbolt keretében a léginavigációs szolgáltatók és a hálózati funkciók teljesítményének növelésére létre kell hozni a léginavigációs szolgáltatók és hálózati funkciók teljesítményrendszerét. Ennek elemei:

- a) az egész Közösségre érvényes teljesítménycéllok a teljesítmény olyan kulcsfontosságú területein, mint a biztonság, a környezetvédelem, a kapacitás és a költséghatékonyság;

- b) nemzeti tervek vagy funkcionális légtérblokkok tervei, amelyek tartalmazzák a közösségi szintű teljesítménycéllokkal való összhang biztosítását szolgáló teljesítménycéllokat; továbbá

- c) a léginavigációs szolgáltatók és a hálózati funkciók teljesítményének rendszeres felülvizsgálata, folyamatos ellenőrzése és értékelése.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően a Bizottság kijelölheti az Eurocontrolt vagy bármely más független és illetékes szervet, hogy »teljesítmény-felülvizsgáló szervként« járjon el. A teljesítmény-felülvizsgáló szerv feladata a Bizottság segítése együttműködésben a nemzeti felügyeleti hatóságokkal, és kérésre a nemzeti felügyeleti hatóságok támogatása az (1) bekezdésben említett teljesítményrendszer végrehajtásában. A Bizottság biztosítja, hogy a teljesítmény-felülvizsgáló szerv a Bizottság által ráruházott feladatok ellátása során függetlenül járjon el.

- (3) a) A Bizottság az 5. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja az egész Közösségre érvényes, légiforgalmi szolgáltatási hálózatra vonatkozó teljesítménycéllokat, miután figyelembe vette a nemzeti felügyeleti hatóságok nemzeti szinten vagy a funkcionális légtérblokkok szintjén e tárgyban kifejtett véleményét.

- b) Az (1) bekezdés b) pontjában említett nemzeti vagy funkcionális légtérblokkterveket a nemzeti felügyeleti hatóságok készítik el, és a tagállamok fogadják el. Ezek a tervek tartalmazzák a kötelező nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű céllokat, valamint a tagállamok által elfogadott, megfelelő ösztönző rendszert. A terveket a léginavigációs szolgáltatókkal, a légtérfelhasználók képviselőivel és adott esetben a repülőterek üzemeltetőivel és a repülőtérei koordinátorokkal egyeztetve kell elkészíteni.

- c) A nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű célloknak az egész Közösségre érvényes teljesítménycéllokkal való összhangját a Bizottság értékeli, a (6) bekezdés d) pontjában említett értékelési kritériumok felhasználásával.

Abban az esetben, ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy vagy több nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű cél nem felel meg az értékelési kritériumoknak, az 5. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően határozhat úgy, hogy javasolja az érintett nemzeti felügyeleti hatóságoknak a teljesítménycél(ok) felülvizsgálatát. Az érintett tagállamok elfogadják ezeket a felülvizsgált céllokat és a megfelelő intézkedéseket, amelyekről megfelelő időben értesítik a Bizottságot.

Abban az esetben, ha a Bizottság megállapítja, hogy a felülvizsgált teljesítménycélok és a megfelelő intézkedések nem megfelelőek, az 5. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően határozhat arról, hogy az érintett tagállamok korrekciós intézkedéseket hozzanak.

Ehelyett a Bizottság – megfelelő alátámasztó bizonyítékok esetén – határozhat úgy is, hogy felülvizsgálja az egész Közösségre érvényes teljesítménycélokat az 5. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

- d) A teljesítményrendszer referencia-időszaka legalább három és legfeljebb öt év. Ebben az időszakban a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű célok teljesítésének meghiúsulása esetén a tagállamok és/vagy a nemzeti felügyeleti hatóságok alkalmazzák az általuk meghatározott megfelelő intézkedéseket. Az első referencia-időszak a (6) bekezdésben említett végrehajtási szabályok elfogadásától számított első három évet foglalja magában.
- e) A Bizottság rendszeresen értékeli a teljesítménycélok teljesítését, és az eredményeket az egységes égbolttal foglalkozó bizottság elé terjeszti.

(4) Az (1) bekezdésben említett teljesítményrendszerre az alábbi eljárások vonatkoznak:

- a) a léginnavigációs szolgálatok és a hálózati funkciók teljesítményére vonatkozó adatok gyűjtése, megerősítése, vizsgálata, értékelése és terjesztése minden érintett fél – a léginnavigációs szolgáltatók, a repülőter üzemeltetők, a nemzeti felügyeleti hatóságok, a tagállamok és az Eurocontrol – tekintetében;
- b) az ICAO »Global Air Traffic Management Operational Concept« (Átfogó légiforgalmi szolgáltatási működési koncepció) című, 9854. sz. dokumentuma alapján a teljesítmény megfelelő, kulcsfontosságú területeinek meghatározása, összhangban az ATM-főterv teljesítménykeretével, ideértve a biztonsággal, a környezetvédelemmel, a kapacitással és a költséghatékonysággal kapcsolatos területeket, szükség szerint átdolgozva az egységes európai égbolt egyedi igényeinek és e területek vonatkozó céljainak figyelembevételére érdekében, valamint a teljesítmény legfontosabb mutatóinak meghatározása a teljesítmény mérésére;
- c) a nemzeti és a funkcionális légtérblokk szintjén keletkező információkat figyelembe vevő, az egész Közösségre érvényes teljesítménycélok meghatározása;
- d) a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű teljesítménycélok értékelése a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű terv alapján; valamint

- e) a nemzeti és funkcionális légtérblokk szintű teljesítménytervek ellenőrzése, beleértve a megfelelő riasztási mechanizmusokat.

A Bizottság az e bekezdésben említett felsorolást további eljárásokkal bővítheti. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket az 5. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A teljesítményrendszer megalkotásakor figyelembe kell venni, hogy az útvonali és a terminálokra nyújtott szolgáltatások, valamint a hálózati funkciók különböznek egymástól, és – szükség esetén teljesítményfelmérés céljából is – ennek megfelelően kell kezelni őket.

(6) A teljesítményrendszer részletes működéséről a Bizottság 2011. december 4-ig és megfelelő időn belül, az e rendeletben meghatározott határidők betartása céljából, végrehajtási szabályokat fogad el az 5. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban. E végrehajtási szabályok a következőket foglalják magukban:

- a) a (4) bekezdésben említett eljárások tartalma és ütemezése;
- b) a teljesítménycélok teljesítésének értékelésével kapcsolatos referencia-időszakok és időtartamok, valamint új célok meghatározása;
- c) követelmények a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű teljesítménytervek kidolgozására a nemzeti felügyelő hatóságok által, amely tervek tartalmazzák a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű teljesítménycélokat és az ösztönző rendszert. A teljesítménytervek:
- alapja a léginnavigációs szolgálatok üzleti terve;
 - kiterjednek a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű költségalap minden költségelemére;
 - tartalmazzák az egész Közösségre érvényes teljesítménycélokkal összhangban lévő, kötelezően előrendő teljesítménycélokat;
- d) azon kritériumok, amelyek alapján eldönthető, hogy a nemzeti vagy funkcionális légtérblokk szintű célok a referencia-időszak alatt összhangban állnak-e az egész Közösségre érvényes teljesítménycélokkal, és amelyek támogatják a riasztási mechanizmusokat;
- e) az ösztönző rendszer tagállami létrehozására vonatkozó általános elvek;
- f) a teljesítményrendszer működéséhez való alkalmazkodáshoz szükséges átmeneti rendelkezések alkalmazásáról szóló elvek, a végrehajtási szabályok elfogadásától számított 12 hónapot nem túllépve.”

6. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja e rendelet és a 3. cikkben említett intézkedések alkalmazását, és jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére, első alkalommal 2011. június 4-ig, azt követően pedig valamennyi, a 11. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett referencia-időszak végén. Indokolt esetben e célból a Bizottság a tagállamok által e cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésekben szereplő információkon kívül további információkat is kérhet a tagállamoktól.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A jelentések tartalmazzák az e rendelet szerinti hozott intézkedésekkel elért eredmények értékelését, ideértve az ágazatban végbemenő, elsősorban gazdasági, társadalmi, környezeti, foglalkoztatási és technológiai vonatkozású fejleményekkel kapcsolatos megfelelő információkat, valamint a szolgáltatás minőségével kapcsolatos információkat, figyelembe véve az eredeti célkitűzéseket és a jövőbeni igényeket.”

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

Európai Repülésbiztonsági Ügynökség

E rendelet és az 550/2004/EK, az 551/2004/EK, az 552/2004/EK rendelet, valamint a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) végrehajtásakor a tagállamok és a Bizottság az e rendeletben meghatározott megfelelő szerepkörükkel összhangban megfelelő módon együttműködnek az Európai Repülésbiztonsági Ügynökséggel annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi biztonsági szempontot megfelelően figyelembe vegyenek.

(*) (*) HL L 79., 2008.3.19., 1. o.”

2. cikk

Az 550/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2–4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

A nemzeti felügyeleti hatóságok feladatai

(1) A keretrendelet 4. cikkében említett nemzeti felügyeleti hatóságok gondoskodnak e rendelet alkalmazásának megfelelő ellenőrzéséről, különösen azon léginavigációs szolgáltatók biztonságos és hatékony működése tekintetében,

amelyek a szóban forgó hatóságot kijelölő vagy létrehozó tagállam joghatósága alá tartozó légtérrel kapcsolatos szolgáltatásokat látnak el.

(2) E célból minden egyes nemzeti felügyeleti hatóság megfelelő ellenőrzéseket és vizsgálatokat szervez az e rendelet követelményeinek való megfelelés ellenőrzése érdekében, beleértve a léginavigációs szolgáltatók nyújtására vonatkozó humánerőforrás-követelményeket is. Az érintett léginavigációs szolgáltató elősegíti ezt a munkát.

(3) Az olyan funkcionális légtérblokkok tekintetében, amelyek több tagállam joghatósága alá tartozó légtérre terjednek ki, az érintett tagállamok megállapodást kötnek az említett blokkokra vonatkozó szolgáltatásokat ellátó léginavigációs szolgáltatóknak e cikkben meghatározott felügyeletéről.

(4) A nemzeti felügyeleti hatóságok szorosan együttműködnek azon léginavigációs szolgáltatók megfelelő felügyeletének biztosítása érdekében, amelyek rendelkeznek valamely tagállam érvényes tanúsítványával és egy másik tagállam joghatósága alá tartozó légtérrel kapcsolatban is nyújtanak szolgáltatásokat. Ez az együttműködés kiterjed a 6. cikkben megállapított alkalmazandó közös követelmények, illetve a II. mellékletben megállapított feltételek nem teljesítésének kezelését szolgáló eljárások létrehozására is.

(5) A határon átnyúló léginavigációs szolgáltatók esetében ilyen eljárásnak számít az (1) és (2) bekezdésben megállapított felügyeleti feladatok, valamint az e feladatok végrehajtása utáni eredmények kölcsönös elismeréséről szóló megállapodás. A kölcsönös elismerés azokra az esetekre is alkalmazandó, amikor a nemzeti felügyeleti hatóságok a szolgáltatók tanúsítási folyamatainak elismeréséről is megállapodást kötnek.

(6) Amennyiben azt a nemzeti jog lehetővé teszi, regionális együttműködési célból a nemzeti felügyeleti hatóságok a felügyeleti feladatok megosztásáról is megállapodhatnak egymással.

3. cikk

Minősített szervezetek

(1) A nemzeti felügyeleti hatóságok határozhatnak úgy, hogy a 2. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat teljesen vagy részben olyan minősített szervezetekre bízzák, amelyek megfelelnek az I. mellékletben meghatározott követelményeknek.

(2) A nemzeti felügyeleti hatóságoktól származó ilyen megbízás a Közösségen belül három évig érvényes, és ez az időszak meghosszabbítható. A nemzeti felügyeleti hatóságok a Közösségben található minősített szervezetek bármelyikét utasíthatják arra, hogy végezzék el ezen ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

4. cikk

Biztonsági követelmények

A Bizottság a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően elfogadja az Eurocontrol biztonsági szabályozó követelmények (ESARR-ok, Eurocontrol safety regulatory requirements) vonatkozó rendelkezéseit magában foglaló végrehajtási szabályokat, valamint e követelményeknek az e rendelet alkalmazási körébe tartozó későbbi, szükség esetén átdolgozott módosításait.”

2. Az 5. cikket el kell hagyni.

3. A 7. cikk (6) és (7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 8. és 9. cikk sérelme nélkül, a tanúsítványok kibocsátása lehetővé teszi a léginavigációs szolgáltatók számára azt, hogy szolgáltatásaikat tagállamok, a Közösségen belüli más léginavigációs szolgáltatók, légtérhasználók és repülőterek számára is felkínálhassák.

(7) A nemzeti felügyeleti hatóságok figyelemmel kísérik a közös követelményeknek és a tanúsítványok megadásához megkövetelt feltételeknek való megfelelést. E nyomon kövételről részletes tájékoztatást nyújtanak a tagállamok által a keretrendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint benyújtandó éves jelentések keretében. Ha egy nemzeti felügyeleti hatóság megállapítja, hogy egy tanúsítvány jogosultja már nem tesz eleget az említett követelményeknek vagy feltételeknek, meghozza a megfelelő intézkedéseket, és ezzel egyidejűleg biztosítja a szolgáltatások folyamatoságát azzal a feltétellel, hogy a biztonságot ezáltal nem veszélyezteti. Ezen intézkedések magukban foglalhatják a tanúsítvány visszavonását is.”

4. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

A légiforgalmi szolgáltatók kijelölése

(1) A tagállamok az egyedi légtérblokkokon belül biztosítják a légiforgalmi szolgáltatók kizárólagos alapon történő ellátását a joghatóságuk alá tartozó légtér tekintetében. E célból a tagállamok kijelölnek egy, a Közösségben érvényes tanúsítvánnyal rendelkező légiforgalmi szolgáltatót.

(2) A tagállamok a határon átnyúló szolgáltatások nyújtása tekintetében biztosítják, hogy nemzeti joguk nem akadályozza az e cikknek és a 10. cikk (3) bekezdésének való megfelelést azáltal, hogy az adott tagállam joghatósága alá tartozó légtérben légiforgalmi szolgáltatást biztosító szolgáltatókra nézve előírja, hogy:

- közvetlenül vagy többségi tulajdon révén az adott tagállam vagy annak állampolgárai tulajdonában legyen; vagy
- gazdasági tevékenységének központja vagy a létesítő okirat szerinti székhelye az adott tagállamban legyen; vagy

c) csak az adott tagállamban lévő infrastruktúrákat használjon.

(3) A tagállamok meghatározzák a kijelölt légiforgalmi szolgáltatókra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket. A kötelezettségek magukban foglalhatják olyan vonatkozó információk időbeni átadásának feltételeit, amelyek segítségével a tagállamok joghatósága alá tartozó légtérben valamennyi légi jármű mozgása azonosítható.

(4) A tagállamok saját belátásuk szerint választhatnak légiforgalmi szolgáltatót azzal a feltétellel, hogy ez utóbbinak eleget kell tennie a 6. és 7. cikkben említett követelményeknek és feltételeknek.

(5) A 9a. cikkel összhangban létrehozott azon funkcionális légtérblokkok tekintetében, amelyek egynél több tagállam joghatósága alá tartozó légtérre terjednek ki, az érintett tagállamok az e cikk (1) bekezdésével összhangban a légtérblokk létrehozása előtt legalább egy hónappal közösen jelölnek ki egy vagy több légiforgalmi szolgáltatót.

(6) A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az e cikk keretében hozott azon határozatokról, amelyek a joghatóságuk alá tartozó légtér tekintetében az egyedi légtérblokkokon belüli légiforgalmi szolgáltatók kijelölésére vonatkoznak.”

5. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„9a. cikk

Funkcionális légtérblokkok

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a funkcionális légtérblokkok kialakítása 2012. december 4-ig megtörténjen, tekintettel az egységes európai égbolton belül a légiforgalmi szolgáltatási hálózat szükséges kapacitásának és hatékonyságának elérésére, valamint a légiközlekedési rendszer általában vett teljesítményének növelésére és a káros környezeti hatások csökkentésére. A tagállamok, különösen a szomszédos funkcionális légtérblokkokat létrehozó tagállamok a lehető legnagyobb mértékben együttműködnek e rendelkezés teljesítésének biztosítása érdekében. Ha indokolt, az együttműködés a funkcionális légtérblokkokban részt vevő harmadik országokra is kiterjedhet.

(2) A funkcionális légtérblokkoknak különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- biztonsági elemzésekkel kell megindokolni a létrehozásukat;
- a légi forgalom áramlását figyelembe véve lehetővé teszik a légtér optimális kihasználását;
- biztosítják az összhangot a légtérrendelet 6. cikke értelmében létrehozott európai útvonalhálózattal;

- d) létjogosultságuk általános hozzáadott értékük alapján, beleértve a műszaki és emberi erőforrások optimális kihasználását is, a költség-haszon elemzések fényében indokolt;
- e) biztosítják a légiforgalmi szolgálati egységek között a légiforgalmi irányítási feladatkör gördülékeny és rugalmas átadását;
- f) kompatibilitást biztosítanak a különböző légtérkonfigurációk között, optimalizálva többek között a jelenlegi repüléstájékoztató körzeteket;
- g) összhangban állnak az ICAO-n belül megkötött regionális megállapodásokból eredő feltételekkel;
- h) tiszteletben tartják az e rendelet hatálybalépésének napján fennálló regionális megállapodásokat, különösen azokat, amelyekben európai harmadik országok vesznek részt; valamint
- i) elősegítik az egész Közösségre érvényes teljesítménycélokkal való összhangot.

(3) Funkcionális légtérblokk kizárólag azon tagállamok és adott esetben harmadik országok közötti kölcsönös megállapodással hozható létre, amelyek joghatósága alá tartozik a funkcionális légtérblokkba tartozó légtér valamely része. Azt megelőzően, hogy tájékoztatnák a Bizottságot egy funkcionális légtérblokk létrehozásáról, az érintett tagállamok megfelelő információkkal látják el a Bizottságot, a többi tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, és lehetőséget adnak nekik arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

(4) Amennyiben a funkcionális légtérblokk olyan légtérre vonatkozik, amely teljes egészében vagy részben egy vagy több tagállam joghatósága alá tartozik, a funkcionális légtérblokkot létrehozó megállapodásnak tartalmaznia kell az arra vonatkozó szükséges rendelkezéseket – ideértve az átmeneti intézkedéseket is –, hogy a blokk módosítása és egy tagállamnak a blokkból való kilépése milyen módon történhet.

(5) Ha két vagy több tagállam között nehézségek merülnek fel egy, a joghatóságuk alá tartozó légtérrel érintő, határon átnyúló funkcionális légtérblokk tekintetében, az érintett tagállamok együttesen véleményezés céljából az egységes égbolttal foglalkozó bizottság elé terjeszthetik az ügyet. A véleményt az érintett tagállamoknak kell címezni. A (3) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok figyelembe veszik e véleményt annak érdekében, hogy megoldást találjanak.

(6) A tagállamoktól a (3) és (4) bekezdésben említett megállapodásokról és nyilatkozatokról szóló értesítés kézhezvételét követően, a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyes funkcionális légtérblokkok megfelelnek-e a (2) bekezdésben foglalt követelményeknek, és a vizsgálat eredményét megvitatásra az egységes égbolttal foglalkozó bizottság elé terjeszti. Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy egy vagy több funkcionális légtérblokk nem felel meg a követelményeknek, párbeszédet kezdeményez az érintett tagállamokkal a helyzet orvoslására meghozandó intézkedésekre vonatkozó konszenzus kialakítása céljából.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a (3) és (4) bekezdésben említett megállapodásokról és nyilatkozatokról értesíteni kell a Bizottságot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététel céljából. E közzétételben meg kell határozni az adott határozat hatálybalépésének napját.

(8) A keretrendelet 5. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően 2010. december 4-ig iránymutatásokat kell kidolgozni a funkcionális légtérblokkok létrehozására és módosítására vonatkozóan.

(9) A Bizottság a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően 2011. december 4-ig végrehajtási szabályokat fogad el azon információkról, amelyeket az érintett tagállamok a funkcionális légtérblokkok létrehozását és módosítását megelőzően e cikk (3) bekezdése szerint kell, hogy nyújtsanak.

9b. cikk

Funkcionális légtérblokkrendszer-koordinátor

(1) A funkcionális légtérblokkok kialakításának előmozdítása érdekében a Bizottság kijelölhet egy természetes személyt a funkcionális légtérblokkrendszer koordinátorává (a továbbiakban: koordinátor). A Bizottság a keretrendelet 5. cikke (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően jár el.

(2) A 9a. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül a koordinátor a funkcionális légtérblokkok létrehozásának felgyorsítása érdekében az érintett tagállamok és adott esetben az ugyanazon funkcionális légtérblokkban részt vevő harmadik országok kérésére elősegíti a tárgyalási folyamatuk során támadt nehézségek megoldását. A koordinátor az érintett tagállamoktól és adott esetben az ugyanazon funkcionális légtérblokkban részt vevő harmadik országoktól kapott felhatalmazás alapján jár el.

(3) A koordinátor tevékenysége során pártatlan marad, különösen a tagállamok, harmadik országok, a Bizottság és az érdekeltek tekintetében.

(4) A koordinátor a feladatának ellátása során kapott információkat nem hozhatja nyilvánosságra, kivéve, ha arra az érintett tagállamoktól vagy adott esetben harmadik országtól felhatalmazást kap.

(5) A koordinátor a kijelölését követően háromhavonta jelentést tesz a Bizottságnak, az egységes égbolttal foglalkozó bizottságnak és az Európai Parlamentnek. Jelentésébe bele kell foglalnia a tárgyalások összefoglalóját és azok eredményét.

(6) A koordinátor megbízatása a funkcionális légtérblokkokról szóló utolsó megállapodás aláírásakor, de legkésőbb 2012. december 4-én lejár.”

6. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Kapcsolat a katonai hatóságokkal

A tagállamok a közös közlekedéspolitikai keretében megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy az egyedi légtérblokkok kezelésére vonatkozóan az illetékes polgári és katonai hatóságok között írásbeli szabályozás vagy azzal egyenértékű jogi megállapodás jöjjön létre, illetve hogy a már meglévő ilyen megállapodások hatályát meghosszabbítsák.”

7. A 12. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a léginavigációs szolgáltatók egymással összefüggő szolgáltatásokat nyújtanak, akkor a 14. cikkben említett, a léginavigációs szolgáltatókra vonatkozó díjszámítási rendszerrel összhangban meghatározzák és közzéteszik a léginavigációs szolgáltatókból eredő költségeket és bevételüket, valamint adott esetben összevont (konszolidált) beszámolókat vezetnek a más, nem léginavigációs szolgáltatók vonatkozásában, azon előírásoknak megfelelően, mintha a szóban forgó szolgáltatásokat külön vállalkozások nyújtanák.”

8. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Általános előírások

A 15. és 16. cikk előírásaival összhangban a léginavigációs szolgáltatókra vonatkozó díjszámítási rendszernek a biztonság optimális szintjét fenntartva hozzá kell járulnia ahhoz, hogy a légtérfelhasználóknak felszámított díjak meghatározása, kivetése és beszedése átláthatóbb legyen, a léginavigációs szolgáltatók nyújtása költséghatékonyabbá váljon és a légi közlekedés hatékonyabban szerveződjön. E rendszer összhangban kell, hogy legyen a nemzetközi polgári repülésről szóló, 1944. évi Chicagói Egyezmény 15. cikkével, valamint az Eurocontrol útvonaldíjrendszerével is.”

9. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Alapelvek

(1) A díjszámítási rendszer alapját a szolgáltatók részéről felmerülő azon költségek elszámolása képezi, amelyek a légtérfelhasználók részére biztosított léginavigációs szolgáltatókhoz kapcsolódnak. A rendszer e költségeket a felhasználói kategóriák között osztja el.

(2) A díjak költségalapjának megállapításakor a következő alapelveket alkalmazzák:

a) a légtérfelhasználók között elosztandó költség a léginavigációs szolgáltatók ellátásának megállapított költsége, ideértve a tőkebefektetés után járó megfelelő kamatozségeket és az eszközök értékcsökkenését, valamint a karbantartás, az üzemeltetés, az igazgatás és az ügyvitel költségeit. A megállapított költségek alatt azok a költségek értendők, amelyeket a tagállamok nemzeti szinten

vagy a funkcionális légtérblokkok szintjén a keretrendelet 11. cikkében említett referencia-időszak minden nap-tári évében meghatározott referencia-időszak elején vagy annak során, a keretrendelet 11. cikkében rögzített riasztási mechanizmusok alkalmazásával a megfelelő kiigazítások megtétele után megállapítanak;

b) az ezzel összefüggésben figyelembe veendő költségek az európai régióra vonatkozó ICAO regionális léginavigációs terv szerint meghatározott és megvalósított létesítményekkel, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban megállapított költségek. Ide sorolhatók a nemzeti felügyeleti hatóságok és/vagy minősített szervezetek részéről felmerülő költségek, valamint az adott tagállam és a szolgáltató részéről a léginavigációs szolgáltatók ellátásával kapcsolatban felmerülő egyéb költségek is. Nem tartoznak ide a tagállamok által a keretrendelet 9. cikke szerint kiszabott szankciók költségei, sem a tagállamok által a keretrendelet 11. cikke szerint meghatározott korekciós intézkedések költségei;

c) a funkcionális légtérblokkok vonatkozásában – a tagállamok közötti keretszabályozások részeként – a tagállamok ésszerű erőfeszítéseket tesznek a díjszabási politikák meghatározó közös alapelvek elfogadására;

d) a különböző léginavigációs szolgáltatók költségét minden egyes szolgáltatóra vonatkozóan külön-külön kell meghatározni a 12. cikk (3) bekezdése szerint;

e) nem megengedett a kereszttámogatás az útvonali és a repülőterei szolgáltatások között. A mind a repülőterei, mind az útvonali szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségeket átlátható módszertan alapján arányosan kell felosztani a kétféle szolgáltatás között. A fenti két kategória egyikébe tartozó, különböző léginavigációs szolgáltatók közötti kereszttámogatás csak objektív okokkal megindekkolt és egyértelműen azonosított esetekben megengedett;

f) biztosítani kell a díjak költségalapjának átláthatóságát. Végrehajtási szabályokat kell elfogadni a szolgáltatók általi tájékoztatásadásra annak érdekében, hogy lehetővé váljon a szolgáltató előrejelzéseinek, tényleges költségeinek és bevételeinek felülvizsgálata. A nemzeti felügyeleti hatóságok, a szolgáltatók, a légtérfelhasználók, a Bizottság és az Eurocontrol között rendszeres információcserre zajlik.

(3) A tagállamoknak a következő alapelveket kell alkalmazniuk a (2) bekezdéssel összhangban a díjak megállapításakor:

a) megkülönböztetéstől mentes feltételekkel kell megállapítani a léginavigációs szolgáltatókért fizetendő díjakat. Amikor egyazon szolgáltatás igénybevételéért különböző légtérfelhasználókra vetnek ki díjakat, semmiféle megkülönböztetés nem alkalmazható a felhasználó állampolgársága vagy besorolása alapján;

- b) egyes felhasználók, különösen könnyű légi járművek és állami légi járművek üzemeltetőjének mentesítése engedélyezhető, feltéve, hogy e mentesség költségét nem hárítják át más felhasználókra;
- c) a díjakat naptári évre vonatkozóan kell meghatározni a megállapított költségek alapján, vagy meghatározhatók még a tagállamok által a maximális egységár vagy a legfeljebb ötéves időszakon belül az egyes évekre szóló bevétel meghatározásának feltételei szerint;
- d) a léginavigációs szolgálatok bevétele biztosíthatja a befektetett eszközök szükséges fejlesztéséhez az eszközök ésszerű megtérülését;
- e) a díjaknak tükrözniük kell a légtérfelhasználók számára rendelkezésre bocsátott léginavigációs szolgálatok és berendezések költségét, figyelembe véve a különféle érintett légijármű-típusok viszonylagos kapacitását;
- f) a díjak ösztönzőleg hatnak a léginavigációs szolgálatok biztonságos, hatékony, eredményes és fenntartható ellátására, a nagyfokú biztonság, a költséghatékonyság és a teljesítménycélok elérése céljából, valamint ösztönzik az integrált szolgáltatások nyújtását, ugyanakkor csökkentik a légi közlekedés környezeti hatásait. Ezért a nemzeti vagy a funkcionális légtérblokkok szintjén kidolgozott teljesítménytervekhez kapcsolódóan a nemzeti felügyeleti hatóságok bevezethetnek olyan, esetlegesen pénzügyi előnyöket és hátrányokat jelentő ösztönzőket is magukban foglaló mechanizmusokat, amelyek a léginavigációs szolgáltatókat és/vagy a légtérfelhasználókat az optimális biztonsági szint fenntartása mellett a rendelkezésre bocsátott léginavigációs szolgálatok javítására, például a kapacitásbővítésre, a késések mérséklésére és a fenntartható fejlődés megvalósítására ösztönzik.

(4) A keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a Bizottság részletes végrehajtási szabályokat fogad el e cikk tekintetében.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Közös projektek

(1) A közös projektek hozzájárulhatnak az ATM-főterv sikeres végrehajtásához. Az ilyen projektek támogatják e rendelet célkitűzéseit az európai légiközlekedési rendszer teljesítményének javítása tekintetében a rendszer olyan kulcsterületein, mint a kapacitás, a járatszervezési és költséghatékonyság, valamint a környezeti fenntarthatóság, az elsődleges fontosságú biztonsági célok mellett.

(2) A Bizottság a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban iránymutatást dolgozhat ki arra vonatkozóan, hogy hogyan támogathatják az ilyen projektek az ATM-főterv végrehajtását. Az iránymutatás nem befolyásolja az ilyen projekteknek

a funkcionális légtérblokkok tekintetében történő végrehajtására a légtérblokkok felei által közösen elfogadott mechanizmusokat.

(3) A Bizottság a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban határozhat közös projektek létrehozásáról a hálózattal kapcsolatos funkciók terén, amelyek különösen fontosak a légiforgalmi irányítás és a léginavigációs szolgálatok európai összteljesítményének javítása szempontjából. Az ilyen közös projektek adott esetben a többéves pénzügyi kereten belül közösségi finanszírozásból is támogathatók. E célból, és a tagállamok saját pénzügyi forrásaik felhasználása feletti mérlegelési szabadságának sérelme nélkül a Bizottság független költség-haszon elemzést készít, és a keretrendelet 10. cikkével összhangban megfelelő konzultációkat folytat a tagállamokkal és az érintett felekkel, felkutatva a projektek végrehajtásához mozgósítható minden megfelelő finanszírozási eszközt. A közös projektek végrehajtásából eredő támogatható költségek térítése az átláthatóság és megkülönböztetésmentesség elvével összhangban történik.”

11. A 16–18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A megfelelés felülvizsgálata

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja a 14. és 15. cikkben említett alapelveknek és szabályoknak való megfelelés folyamatos felülvizsgálatát. A Bizottság törekszik arra, hogy létrehozza az Eurocontrol szakértelmének felhasználásához szükséges mechanizmusokat, továbbá a felülvizsgálat eredményeit megosztja a tagállamokkal, az Eurocontrolral és a légtérfelhasználók képviselőivel.

(2) Egy vagy több olyan tagállam kérésére, amely úgy ítéli meg, hogy a 14. és 15. cikkben említett alapelveket és szabályokat nem megfelelően alkalmazták, vagy saját kezdeményezésére a Bizottság kivizsgálja az érintett alapelvek és/vagy szabályok nem teljesítésére, illetve nem alkalmazására vonatkozó állításokat. A 18. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a Bizottság a vizsgálat eredményeit megosztja a tagállamokkal, az Eurocontrolral és a légtérfelhasználók képviselőivel. Egy adott kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül a keretrendelet 5. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően az érintett tagállam meghallgatása után és az egységes égbolttal foglalkozó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság határozatot hoz az e rendelet 14. és 15. cikkének alkalmazásáról és arról, hogy az érintett gyakorlat folytatható-e.

(3) A Bizottság a tagállamoknak címezi a határozatát, és annyiban tájékoztatja arról a szolgáltatót, amennyiben az jogilag érintett. A tagállamok egy hónapon belül a Tanácshoz fordulhatnak a Bizottság határozatával. A Tanács minősített többséggel eljárva egy hónapon belül eltérő határozatot hozhat.

17. cikk

A mellékletek felülvizsgálata

A mellékletek nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló, a műszaki és üzemeltetési fejlemények figyelembevételét szolgáló intézkedéseket a keretrendelet 5. cikke (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

Rendkívül sürgős esetekben a Bizottság alkalmazhatja a keretrendelet 5. cikkének (5) bekezdésében előírt sürgősségi eljárást.

18. cikk

Titoktartás

(1) Sem a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően eljáró nemzeti felügyeleti hatóságok, sem a Bizottság nem hozhat nyilvánosságra bizalmas jellegű információkat, különösen azokat, amelyek a léginavigációs szolgáltatókkal, azok üzleti kapcsolataival, illetve költségösszetevőivel kapcsolatosak.

(2) Az (1) bekezdés nem sértheti a nemzeti felügyeleti hatóságoknak és a Bizottságnak az információ nyilvánosságra hozatalára vonatkozó jogát akkor, ha az a kötelességeik teljesítéséhez feltétlenül szükséges; ez esetben az információ nyilvánosságra hozatalának arányosnak kell lennie, és figyelembe kell vennie a léginavigációs szolgáltatóknak, a légtér-felhasználóknak, a repülőterek üzemeltetőinek és egyéb érdekelt feleknek az üzleti titkaik védelmével kapcsolatos jogos érdekeit.

(3) A 14. cikkben említett díjszámítási rendszerrel összhangban benyújtott információkat és adatokat közzé kell tenni.”

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2012. december 4-ig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a piaci alapelveknek a kommunikáció, a navigáció, a légtér-ellenőrzés és a légiforgalmi tájékoztatás területén nyújtott szolgáltatásokra történő alkalmazása jogi, biztonsági, ágazati, gazdasági és társadalmi hatásait, összevetve ezeket a meglévő vagy alternatív szervezési elvek alkalmazásának hatásaival, és figyelembe véve a funkcionális légtérblokkok és az elérhető technológia területén történt fejlődést.”

13. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A MINŐSÍTETT SZERVEZETEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK”;

b) a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„A minősített szervezet köteles:”.

3. cikk

Az 551/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikket el kell hagyni.
2. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Európai Magaslégtéri Repüléstájékoztató Körzet (EUIR)

(1) A Közösség és tagállamai törekednek arra, hogy egy egységes, az ICAO által elismert EUIR-t hozzanak létre. E célból a Közösség hatáskörébe tartozó ügyek esetében a Bizottság legkésőbb 2011. december 4-ig a Szerződés 300. cikkével összhangban ajánlást terjeszt a Tanács elé.

(2) Az EUIR-t úgy kell kialakítani, hogy az magában foglalja az 1. cikk (3) bekezdésével összhangban a tagállamok joghatósága alá tartozó légteret, és kiterjedhet európai harmadik országok légtérére is.

(3) Az EUIR létrehozása nem sértheti a tagállamok azon hatáskörét, hogy a léginavigációs-szolgálati rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a joghatóságuk alá tartozó légtérrel kapcsolatban légiforgalmi szolgáltatókat jelöljenek ki.

(4) A tagállamok továbbra is megtartják a joghatóságukat az ICAO-val szemben e rendelet hatálybalépése napjától az ICAO által részükre kijelölt magaslégtéri repüléstájékoztató körzetek és repüléstájékoztató körzetek földrajzi határain belül.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„3a. cikk

Elektronikus légiforgalmi tájékoztatás

(1) A tagállamok által közzétett légiforgalmi tájékoztató adatok sérelme nélkül és azokkal összhangban a Bizottság az Eurocontrollal történő szoros együttműködésben biztosítja, hogy összehangolt módon kialakított, magas minőségű, elektronikus légiforgalmi tájékoztató adatok álljanak rendelkezésre, amelyek adatminőség és időszerűség szempontjából megfelelnek az érintett felhasználók igényeinek.

(2) Az (1) bekezdés céljából a Bizottság:

- a) elektronikus, integrált tájékoztató portál formájában biztosítja egy közösségi szintű légiforgalmi tájékoztató rendszer létrehozását, és ehhez az érintettek számára korlátlan hozzáférést biztosít. Ez a rendszer szerves egységbe szervezi például, noha nem kizárólagosan, a légiforgalmi tájékoztató adatokhoz, a léginavigációs szolgáltatók bejelentő irodájának adataihoz (ARO-adatok), a meteorológiai, valamint az áramlásszervezési adatokhoz való hozzáférést és ezen adatok rendelkezésre bocsátását;

b) az Eurocontrollal és az ICAO-val szoros együttműködésben támogatja a legtágabb értelemben vett légiforgalmi tájékoztató adatok rendelkezésre bocsátásának korszerűsítését és összehangolását.

(3) A Bizottság részletes végrehajtási szabályokat fogad el e cikk tekintetében a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.”

4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Repülési szabályok és a légtér osztályozása

A Bizottság a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban végrehajtási szabályokat fogad el:

- a) megfelelő előírások elfogadására az ICAO-szabványok és ajánlott gyakorlatok alapján;
- b) a megfelelő kiigazítással az ICAO légtér-osztályozás alkalmazásának összehangolására, hogy az egységes európai égbolton belül a biztonságos és hatékony légiforgalmi szolgáltatások folyamatos rendelkezésre állását biztosítani lehessen.”

5. Az 5. cikket el kell hagyni.

6. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Hálózatkezelés és kialakítás

(1) A légiforgalmi szolgáltatási (ATM) hálózat funkcióinak lehetővé kell tenniük a légtér optimális kihasználását, és biztosítaniuk kell, hogy a légtér felhasználók a kívánt útvonalakon repülhessenek, miközben a lehető legnagyobb mértékben biztosítaniuk kell a légtérhez és a léginnavigációs szolgáltatókhoz való hozzáférést. E hálózati funkciók célja a nemzeti szinten és a funkcionális légtérblokkok szintjén tett kezdeményezések támogatása, és ezeket a szabályozási és operatív feladatok szétválasztását tiszteletben tartva kell kialakítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett célok elérése érdekében és a nemzeti útvonalakkal és légtérstruktúrákkal kapcsolatos tagállami hatáskörök sérelme nélkül a Bizottság különösen az alábbi funkciók végrehajtását biztosítja:

- a) az európai útvonalhálózat kialakítása;
- b) az általános légi forgalom által használt repülési frekvenciasávok terén szűkösön rendelkezésre álló erőforrások koordinálása, különösen a rádiófrekvenciák, valamint a radar válaszjeladó kódok koordinálása.

Az első albekezdésben felsorolt funkciók nem foglalják magukban általános hatályú kötelező intézkedések elfogadását vagy politikai mérlegelési jog gyakorlását. Figyelembe veszik a nemzeti szinten és a funkcionális légtérblokkok szintjén tett javaslatokat. E feladatokat a katonai hatóságokkal együttműködve kell végrehajtani, a légtér rugalmas felhasználásával kapcsolatos eljárásokkal összhangban.

A Bizottság az egységes égbolttal foglalkozó bizottsággal való konzultációt követően és a (4) bekezdésben említett végrehajtási szabályokkal összhangban átruházhatja az Eurocontrolra vagy más, független és illetékes szervre az első albekezdésben felsorolt funkciók végrehajtásához szükséges feladatokat. Ezeket a feladatokat részrehajlás nélkül, költséghatékonyan kell végrehajtani, a tagállamok és az érdekelt felek nevében. Ezeket a feladatokat megfelelően, a szolgáltatásnyújtás és szabályozás külön-külön történő elszámoltathatóságának elismerésével kell irányítani, a teljes ATM hálózat igényeinek figyelembevételével, valamint a légtér felhasználók és a léginnavigációs szolgáltatók teljes körű bevonásával.

(3) A Bizottság az ágazat érintett szereplőivel folytatott konzultációt követően tovább bővítheti a (2) bekezdésben felsorolt funkciók listáját. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a keretrendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Az ebben a cikkben említett intézkedések részletes végrehajtási szabályait a (6) és (9) bekezdés kivételével a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. E végrehajtási szabályok különösen a következőkre vonatkoznak:

- a) a folyamatok és eljárások összehangolása és harmonizálása a légiforgalmi frekvenciák kezelési hatékonyságának javítása érdekében, az alapelvek és a követelmények kidolgozását is beleértve;
- b) az általános európai légi forgalom számára kijelölt frekvenciákkal kapcsolatos igények korai azonosításának és azok megoldásának összehangolása terén játszott központi funkció az európai légiforgalmi hálózat megtervezésének és működtetésének támogatására;
- c) az ATM-hálózat ATM-főtervben meghatározott további funkciói;
- d) a tagállamok, a léginnavigációs szolgáltatók és a hálózatkezelési funkciók közötti, a (2) bekezdésben említett feladatokra vonatkozó, együttműködéssel történő döntéshozatalra vonatkozó részletes szabályok;
- e) az érintett szereplőkkel a nemzeti és európai szintű döntéshozatal során történő konzultációra vonatkozó rendelkezések; valamint

f) a feladatok és jogkörök megosztása a hálózati irányítói funkció és a nemzeti frekvenciagazdálkodási szervek között az általános légiközlekedés számára a Nemzetközi Távközlési Unió által kijelölt rádióspektrumon belül, biztosítva, hogy a hálózatra hatást nem gyakorló frekvenciakijelölést továbbra is a nemzeti frekvenciagazdálkodási szervek lássák el. Azokban az esetekben, amelyek hatást gyakorolnak a hálózatra, a nemzeti frekvenciagazdálkodási szervek együttműködnek a hálózati irányítói funkcióért felelősökkel a frekvenciák használatának optimalizálása érdekében.

(5) A légtér kialakításának a (2) bekezdésben nem említett egyéb vonatkozásait nemzeti szinten vagy a funkcionális légtérblokkok szintjén kell kezelni. A kialakítás folyamata során figyelembe kell venni a forgalmi igényeket és ezek összetettségét, a nemzeti és funkcionális légtérblokkok teljesítményterveit, valamint az érintett légtérhasználókkal és a légtérhasználókat képviselő érintett csoportokkal, valamint adott esetben a katonai hatóságokkal teljes körű konzultációt kell folytatni.

(6) A tagállamok megfelelő felügyeleti intézkedések mellett megbízzák az Eurocontrolt vagy más független és illetékes szervet a légiforgalmi áramlásszervezéssel.

(7) A légiforgalmi áramlásszervezésre vonatkozó végrehajtási szabályokat, a szükséges felügyeleti intézkedéseket is beleértve a keretrendelet 5. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás alapján kell kidolgozni és a keretrendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni, a légtérhasználás során rendelkezésre álló kapacitások optimalizálása és a légiforgalmi áramlásszervezési eljárások javítása érdekében. E szabályokat az átláthatóságra és a hatékonyságra kell alapozni, gondoskodva arról, hogy a kapacitást rugalmasan és kellő időben biztosítsák, az ICAO regionális léginavigációs terve európai körzetre vonatkozó ajánlásaival összhangban.

(8) A légiforgalmi áramlásszervezésre vonatkozó végrehajtási szabályoknak támogatniuk kell a léginavigációs szolgáltatókat, a repülőterek üzemeltetőit és a légtérhasználók üzemeltetési döntéseit, és a következő területekre kell kiterjedniük:

- a) repüléstervezés;
- b) a rendelkezésre álló légtérkapacitás kihasználása a repülés valamennyi szakaszában, ideértve a résidőkiosztást is; továbbá
- c) az általános légi forgalom általi útvonalhasználat, ideértve
 - az útvonalra és a forgalomeloszlásra vonatkozó egységes tájékoztató kiadvány elkészítését is,
 - az általános légi forgalom zsúfolt területektől való elterelésének lehetőségeit, és

- elsőbbségi szabályokat az általános légi forgalomnak a légtérhez való hozzáférése vonatkozásán, különösen zsúfolt és válsághelyzetek idején.

(9) A végrehajtási szabályok kidolgozásakor és elfogadásakor a Bizottság adott esetben és a biztonság sérelme nélkül figyelembe veszi a repülési tervek, a repülőterei résidők közötti összhangot, valamint a szomszédos régiókkal szükséges koordinációt.”

7. A 9. cikket el kell hagyni.

4. cikk

Az 552/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A megfelelés ellenőrzésének alternatív módjai

A rendszerelemekre vagy rendszerekre vonatkozóan a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló, 2008. február 20-i 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban kiadott bizonyítványok e rendelet 5. és 6. cikkének alkalmazásában EK-megfelelőségi vagy -alkalmazhatósági nyilatkozatnak, illetve amennyiben igazolható e rendelet alapvető követelményeinek és az átjárhatóságra vonatkozó végrehajtási szabályoknak való megfelelésük, EK-ellenőrzési nyilatkozatnak tekintendők.

(*) HL L 79., 2008.3.19., 1. o.”

2. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A mellékletek felülvizsgálata

A mellékletek nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló, a műszaki vagy üzemeltetési fejlemények figyelembevételét szolgáló intézkedéseket a keretrendelet 5. cikke (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.”

3. A 10. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok az EATMN egyes rendszereit vagy alkotóelemeit az alapvető követelményeknek megfelelőnek nyilváníthatják, és mentesíthetik azokat az 5. és 6. cikk rendelkezései alól.”

4. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) az A. rész 2. pontjának első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EATMN-nek, valamint rendszereinek és rendszerelemének összehangolt módon támogatniuk kell az érvényesített és jóváhagyott új működési elveket, amelyek különösen javítják a biztonság és a kapacitás tekintetében a léginavigációs szolgálatok minőségét, fenntarthatóságát és hatékonyságát.”;

b) a B. rész a következőképpen módosul:

i. a 3.1.2. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A repülési adatokat feldolgozó rendszereknek a repülés valamennyi szakaszában – különösen az ATM-főtervben meghatározott módon – támogatniuk kell a fejlett, érvényesített és jóváhagyott működési elvek fokozatos megvalósítását.”;

ii. a 3.2.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.2.2. Új működési elvek támogatása

A légtér-ellenőrzési adatokat feldolgozó rendszereknek olyan módon kell támogatniuk a légtér-ellenőrzési adatok új forrásaihoz való hozzáférés fokozatos lehetővé

tételét, hogy különösen az ATM-főtervben meghatározott módon javítsák a szolgáltatások általános minőségét.”;

iii. a 4.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4.2. Új működési elvek támogatása

A kommunikációs rendszereknek a repülés valamennyi szakaszában – különösen az ATM-főtervben meghatározott módon – támogatniuk kell a fejlett, érvényesített és jóváhagyott működési elvek fokozatos megvalósítását.”

5. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 551/2004/EK rendelet 6. cikkének e rendelet által módosított (2) és (6) bekezdése a vonatkozó végrehajtási szabályokban megadott időponttól kezdődően, de legkésőbb 2012. december 4-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1071/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A tisztességes versenyfeltételekkel működő közúti fuvarozás belső piacának megteremtése a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma (a továbbiakban: a közúti fuvarozói szakma) gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó közös szabályok egységes alkalmazását teszi szükségessé. E közös szabályok hozzájárulhatnak a közúti fuvarozók magasabb szakmai képzettségéhez, a piac racionalizálásához, a szolgáltatások, fuvarozók, ügyfelek és a gazdaság egészének érdekeit szolgáló javításához, valamint a nagyobb közúti biztonsághoz. Segítik továbbá a fuvarozók letelepedési jogának tényleges gyakorlását.
- (2) A belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló, 1996. április 29-i 96/26/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ előírja a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges minimumfeltételeket, valamint az e célból szükséges okiratok kölcsönös elismerését. Ugyanakkor a tapasztalat,

a hatásvizsgálat és egyéb tanulmányok kimutatják, hogy az irányelvet nagyon eltérő módon alkalmazzák a különböző tagállamokban. Az eltérés több negatív következménnyel is jár, különösen a következőkre tekintettel: a verseny torzulása, a piac átláthatatlansága, az egyenlőtlen ellenőrzési szint, valamint annak kockázata, hogy az alacsony szakmai képzettséggel rendelkező munkavállalókat alkalmazó vállalkozások hanyag vagy a közúti biztonságot és a szociális szabályokat kevésbé tiszteletben tartó viselkedést tanúsítanak, ami árthat az ágazatról kialakult képnek.

- (3) E következmények annál is inkább károsak, minthogy felboríthatják a közúti szállítás belső piacának zavartalan működését, mivel a nemzetközi áru fuvarozás és egyes kabotázsműveletek piaca nyitott a vállalkozások előtt az egész Közösségben. Az e vállalkozásokra alkalmazott egyetlen feltétel az, hogy rendelkezzenek közösségi engedéllyel, amelyet megszerezhetnek, amennyiben a közúti fuvarozói szakma tekintetében teljesítik a nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) ⁽⁵⁾, a személyszállítás tekintetében pedig az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) ⁽⁶⁾ által meghatározott feltételeket.
- (4) Indokolt tehát korszerűsíteni a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó jelenlegi szabályokat az egységesebb és eredményesebb alkalmazásuk érdekében. Mivel e szabályok tiszteletben tartása jelenti a közösségi piacra jutás legfőbb feltételét, és mivel a piacra jutás területén az alkalmazandó közösségi eszköz a rendelet, az tűnik a legmegfelelőbb eszköznek a közúti fuvarozói szakma gyakorlása engedélyezésének szabályozására.
- (5) A tagállamok számára engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek kiigazítását az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett legkülső régiókban, tekintettel azok sajátos jellemzőire és körülményeire. Nem kaphatnak azonban közösségi engedélyt az e régiókban székhellyel rendelkező olyan vállalkozások, amelyek kizárólag a fent meghatározott kiigazítás értelmében felelnek meg a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeknek. A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek kiigazítása nem támaszthat

⁽¹⁾ HL C 151., 2008.6.17., 16. o.

⁽²⁾ HL C 14., 2008.1.19., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2008. május 21-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontra (HL C 62. E, 2009.3.17., 1. o.), az Európai Parlament 2009. április 23-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 124., 1996.5.23., 1. o.

⁽⁵⁾ Lásd e Hivatalos Lap 72. oldalát.

⁽⁶⁾ Lásd e Hivatalos Lap 88. oldalát.

- akadályt azzal szemben, hogy a fent említett régióban fuvarozási tevékenységeket végezzenek azon vállalkozások, amelyek számára engedélyezték volna a közúti fuvarozói szakma gyakorlását, mivel az e rendeletben megállapított általános feltételeknek megfelelnek.
- (6) A tisztességes verseny érdekében a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának közös szabályait a lehető legszélesebb körben alkalmazni kell minden vállalkozásra. E rendelet hatálya alá ugyanakkor nem szükséges bevonni a fuvarozási piacra igen csekély hatást gyakorló közúti fuvarozást lebonyolító vállalkozásokat.
- (7) A székhely szerinti tagállam feladata, hogy ügyeljen arra, hogy a vállalkozások folytonos jelleggel eleget tegyenek az e rendeletben előírt feltételeknek annak érdekében, hogy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága szükség esetén eldönthesse, felfüggeszti vagy visszavonja azon engedélyeket, amelyek alapján az adott vállalkozások piaci működést folytathatnak. A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételek tiszteletben tartása és megbízható ellenőrzése megköveteli, hogy a vállalkozások állandó és tényleges székhellyel rendelkezzenek.
- (8) Az illetékes hatóságok számára egyértelműen meg kell határozni és meg kell nevezni azon természetes személyeket, akik rendelkeznek a szükséges jó hírnévvel és szakmai alkalmassággal. Az ilyen személyeknek („szakmai irányítók”) lakóhellyel kell rendelkezniük valamely tagállamban, és állandó jelleggel és ténylegesen irányítaniuk kell a közúti közlekedési szolgáltatással foglalkozó vállalkozás szállítási tevékenységét. Meg kell határozni ezért, hogy egy személy milyen feltételek mellett tekinthető egy vállalkozás szállítási tevékenységének folyamatos és tényleges szervezéséért felelős személynek.
- (9) A szakmai irányítók jó hírneve feltételezi, hogy nem voltak elítélve súlyos bűncselekményért, vagy nem szabtak ki rájuk büntetést súlyos jogsértésért, különösen a közúti közlekedésre vonatkozó közösségi jogszabályok megsértéséért. A szakmai irányító vagy a közúti fuvarozási vállalkozás tekintetében a közösségi jogszabályok legsúlyosabb megsértése miatt egy vagy több tagállamban hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet vagy kiszabott szankció a jó hírnév elvesztését vonja maga után, feltéve, hogy az illetékes hatóság megbizonyosodott arról, hogy végleges határozatát szabályos és kellően dokumentált vizsgálati eljárás előzte meg, amelynek során biztosították az alapvető eljárási jogokat és a megfelelő fellebbezési jogokat.
- (10) Egy közúti fuvarozási vállalkozásnak meghatározott minimális pénzügyi kapacitással kell rendelkeznie a vállalkozás megfelelő alapításához és sikeres irányításához. Egyszerű és takarékos megoldás lehet, ha a vállalkozások bankgaranciával, szakmai felelősségbiztosítással vagy más hasonló eszközzel bizonyítják pénzügyi helyzetüket.
- (11) A magas szintű szakmai képzettség növeli a közúti szállítási ágazatának társadalmi-gazdasági hatékonyságát. Ebből következően indokolt, hogy a szakmai irányító feladatát betöltő személy magas színvonalú szaktudással rendelkezzen. A vizsgáztatás nagyobb egységessége, valamint a képzés magas színvonalának biztosítása érdekében elő kell írni, hogy a tagállamok általuk meghatározott kritériumok alapján engedélyezhetik a képzési és vizsgaközpontokat. A szakmai irányítóknak a nemzeti és a nemzetközi szállítási műveletek irányításához szükséges ismeretekkel egyaránt rendelkezniük kell. A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges ismeretanyag jegyzéke, valamint a vizsga megszervezésének módja a technika fejlődésével változhat, ezért naprakésszé tételükéről rendelkezni kell. A tagállamok részére lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a vizsgáztatás alól azokat a személyeket, akik bizonyítani tudják, hogy megadott tapasztalattal rendelkeznek a szakmai irányítás terén.
- (12) A tisztességes verseny és a szabályokat teljes mértékben tiszteletben tartó közúti fuvarozás egységes szintű felügyeletet tesz szükségessé a tagállamok részéről. A vállalkozásokat és a vállalkozások engedélyének érvényességét felügyelni hivatott hatóságok e tekintetben kulcsszerepet játszanak, és biztosítani kell, hogy szükség esetén megfelelő intézkedéseket tegyenek, a legsúlyosabb esetekben különösen az engedélyek felfüggesztésével és visszavonásával, illetve a sorozatosan hanyagul és rosszhiszeműen eljáró szakmai irányítók alkalmatlanná nyilvánításával. Ezt az intézkedés megfelelő megfontolásának kell megelőznie, tekintettel az arányosság elvére. A vállalkozást azonban előzetesen figyelmeztetni kell, és a szankciók kiszabása előtt ésszerű határidőt kell engedni számára ahhoz, hogy rendezze helyzetét.
- (13) A tagállamok közötti jobban szervezett igazgatási együttműködés javítaná a több tagállamban működő vállalkozások felügyeletének hatékonyságát, és a jövőben csökkentené az adminisztrációs költségeket. A vállalkozások közösségi szinten összekapcsolt elektronikus nyilvántartása – a személyes adatok védelméről szóló közösségi szabályok tiszteletben tartása mellett – megkönnyíti az együttműködést, és mind a vállalkozások, mind a közigazgatások számára csökkenti az ellenőrzéssel járó költségeket. A nemzeti elektronikus nyilvántartás már több tagállamban működik. Egyes tagállamok között már az összekapcsolás infrastruktúrája is készen áll. Ezen elektronikus nyilvántartások rendszeresebb használata ezért jelentős mértékben hozzájárulhatna az adminisztratív ellenőrzések költségeinek csökkentéséhez és hatékonyságuk növeléséhez.
- (14) A nemzeti elektronikus nyilvántartásokban szereplő bizonyos – a jogsértésekkel és a szankciókkal kapcsolatos – adatok személyes jellegűek. A tagállamoknak tehát meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ való megfelelés érdekében, különösen a személyes

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- adatok hatóságok általi feldolgozásának ellenőrzése, továbbá az érintett személyek tájékoztatáshoz való joga, hozzáférési joga és tiltakozási joga tekintetében. E rendelet alkalmazásában szükségesnek tűnik az ilyen adatok legalább két évig történő megőrzése annak érdekében, hogy az alkalmatlannak nyilvánított vállalkozások ne telepedhessenek le más tagállamban.
- (15) Az átláthatóság és annak érdekében, hogy a fuvarozó vállalkozás ügyfele ellenőrizhesse, hogy a vállalkozás rendelkezik-e a megfelelő engedéllyel, a nemzeti elektronikus nyilvántartásban foglalt egyes adatokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, az adatvédelemre vonatkozó releváns rendelkezések betartása mellett.
- (16) Alapvető fontosságú a nemzeti elektronikus nyilvántartások fokozatos összekapcsolása a tagállamok közötti gyors és hatékony információcseréhez, valamint annak biztosításához, hogy a komoly jogsértéseknek a székhelyüktől eltérő tagállamban történő elkövetése ne merüljön fel a fuvarozókban, és ne vállalják annak kockázatát. Az összekapcsolás érdekében közösen kell meghatározni a kicserélendő adatok pontos formátumát és az adatcsere technikai lebonyolításának módját.
- (17) A tagállamok közötti hatékony információcseréért érdekében nemzeti kapcsolattartókat kell kijelölni, valamint meg kell határozni bizonyos minimális közös eljárásokat a határidőkre és az átadandó információ természetére vonatkozóan.
- (18) A letelepedés szabadságának elősegítése érdekében a közúti fuvarozói szakma székhely szerinti tagállamban való folytatásának engedélyezéséhez szükséges jó hírnév elegendő bizonyítékául kell elfogadni azon tagállam illetékes hatósága által kibocsátott megfelelő dokumentumok felmutatását, ahol a közúti fuvarozó lakhelye volt, feltéve, hogy az érintett személyeket más tagállamokban nem nyilvánították alkalmatlannak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.
- (19) A szakmai alkalmasság tekintetében az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban kiállított, egységes minta szerinti bizonyítványt a székhely szerinti tagállamnak elegendő bizonyítéknak kell tekintenie a letelepedés szabadságának elősegítése érdekében.
- (20) Szükséges e rendelet alkalmazásának közelebbi nyomon követése közösségi szinten. Ennek előfeltétele, hogy a Bizottságnak megküldjék a nemzeti nyilvántartások alapján készített rendszeres jelentéseket a közúti fuvarozási ágazatban működő vállalkozások jó hírnevéről, pénzügyi helyzetéről és szakmai alkalmasságáról.
- (21) Helyénvaló, hogy a tagállamok az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat írjanak elő. E szankcióknak hatékonyan, arányosan és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (22) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó szabályoknak a tagállamokon belüli egységesebb és eredményes alkalmazásuk érdekében való korszerűsítését, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az – a fellépés léptéke és hatásai miatt – közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy állítsa fel a közúti fuvarozók jó hírnevének elvesztésével járó jogsértések kategóriáit, típusait és súlyosságát meghatározó jegyzéket; hogy igazítsa hozzá a műszaki fejlődéshez e rendeletnek a szakmai alkalmasság elismerésekor a tagállamok által tekintetbe veendő ismeretekre vonatkozó, valamint a szakmai alkalmassági bizonyítványmintával kapcsolatos I., II. és III. mellékletét; és hogy állítsa fel azon jogsértések jegyzékét, amelyek a IV. mellékletben felsoroltakkal együtt a jó hírnév elvesztését eredményezhetik. Mivel az említett intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető elemeinek többek között új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, ezeket az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (25) A 96/26/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését és e szakma gyakorlását szabályozza.
- (2) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a Közösségben székhellyel rendelkező, a közúti fuvarozói szakmát gyakorló minden vállalkozásra. Alkalmazni kell továbbá a közúti fuvarozói szakmát gyakorló szándékozó vállalkozásokra is. A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásokra történő hivatkozásokat adott esetben úgy kell tekinteni, hogy azokba értendő az e szakmát gyakorolni szándékozó vállalkozásokra történő hivatkozás is.

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(3) Az érintett tagállamok a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett régiók tekintetében kiigazíthatják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeket, amennyiben a tevékenységeket teljes mértékben az említett régiókban, az ott székhellyel rendelkező vállalkozások végzik.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, e rendelet a nemzeti jog eltérő rendelkezése hiányában nem alkalmazandó a következőkre:

- a közúti áru fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti áru fuvarozást kizárólag 3,5 tonna megengedett össztömeget meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik. A tagállamok ugyanakkor lecsökkenthetik ezt a határértéket az összes vagy egyes közúti fuvarozási kategóriák vonatkozásában;
- a közúti személyszállítási szolgáltatásokat nem kereskedelmi célból lebonyolító, vagy a közúti személyszállítástól eltérő főtevékenységet folytató vállalkozások;
- a közúti fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti fuvarozást kizárólag 40 km/h legnagyobb megengedett haladási sebességgel közlekedő gépjárművekkel végzik.

(5) A tagállamok e rendelet összes vagy néhány rendelkezésének hatálya alól csak azokat a közúti fuvarozókat mentesíthetik, amelyek kizárólag belföldi fuvarozással foglalkoznak közúti fuvarozókat, amelyek csak csekély hatással vannak a fuvarozási piacra az alábbi tényezők miatt:

- a fuvarozott termékek jellege; vagy
- a fuvarozás kis távolsága.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „közúti áru fuvarozói szakma”: bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvényvel végzett áru fuvarozási tevékenység;
- „közúti személyszállítói szakma”: bármely vállalkozás által, a vezetőt is beleértve, kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás;
- „közúti fuvarozói szakma”: közúti személyszállítói vagy közúti áru fuvarozói szakma;
- „vállalkozás”: személyszállítással foglalkozó bármely nyereségérdekelt vagy nonprofit természetes vagy jogi személy, nyereségérdekelt vagy nonprofit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint saját jogi személyiséggel rendelkező vagy egy jogi személyiséggel rendelkező

hatóságtól függő hivatalos testület, vagy bármely, kereskedelmi célú áru fuvarozással foglalkozó természetes vagy jogi személy;

- „szakmai irányító”: vállalkozás alkalmazásában álló természetes személy vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, a személy, vagy az arra vonatkozó rendelkezés esetén egy általa szerződés útján kijelölt másik természetes személy, aki tényleges és tartós módon szervezi a vállalkozás fuvarozói tevékenységét;
- „a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése”: adminisztratív döntés, amely engedélyezi az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő vállalkozás számára a közúti fuvarozói szakma gyakorlását;
- „illetékes hatóság”: egy tagállam nemzeti, regionális vagy helyi hatósága, amely a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése céljából ellenőrzi, hogy egy adott vállalkozás megfelel-e az e rendeletben meghatározott feltételeknek, és amely jogosult megadni, felfüggeszteni, illetve visszavonni a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt;
- „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben egy vállalkozás székhellyel rendelkezik, tekintet nélkül arra, hogy szakmai irányítója másik országból származik-e.

3. cikk

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának követelményei

(1) A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásoknak a következő követelményeket kell teljesíteniük:

- tényleges és állandó székhely valamely tagállamban;
- jó hírnév;
- megfelelő pénzügyi helyzet; és
- a szükséges szakmai alkalmasság.

(2) A tagállamok a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez a vállalkozások által teljesítendő további arányos és megkülönböztetésmentes követelményeket határozhatnak meg.

4. cikk

Szakmai irányító

(1) A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozás kijelöl legalább egy olyan természetes személyt – a szakmai irányítót –, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában előírt követelményeknek, és aki:

- a vállalkozás fuvarozói tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan irányítja;

b) valódi kapcsolatban áll a vállalkozással, mint annak alkalmazottja, igazgatója, tulajdonosa, részvényese vagy ügyeinek intézője, vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, akkor ő maga ez a személy; és

c) a Közösségben lakóhellyel rendelkezik.

(2) Ha a vállalkozás nem felel meg a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szakmai alkalmassági követelménynek, az illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően megjelölt szakmai irányító nélkül is engedélyezheti számára a fuvarozói szakma gyakorlását, feltéve, hogy:

a) a vállalkozás kijelöl egy, a Közösségben lakóhellyel rendelkező olyan természetes személyt, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott követelményeknek, és akit szerződés hatalmaz fel a szakmai irányítói feladatoknak a vállalkozás nevében történő ellátására;

b) a vállalkozás és az a) pontban említett személy közötti szerződés meghatározza a személy ténylegesen és folyamatosan elvégzendő feladatait, és kijelöli a szakmai irányítóként vállalt felelősségi körét. A meghatározandó feladatok közé tartoznak különösen a gépjárművek karbantartásának irányításával, a szállítmányozási szerződések és dokumentumok ellenőrzésével, az alapszintű könyveléssel, a rakományok vagy szolgáltatások vezetékhez és gépjárművekhez rendelésével és a biztonsági eljárások ellenőrzésével kapcsolatos feladatok;

c) az a) pontban említett személy szakmai irányítóként legfeljebb négy különböző vállalkozás legfeljebb összesen 50 gépjárművel végzett szállítási tevékenységét irányíthatja. A tagállamok úgy határozhatnak, hogy csökkentik az e személy által irányítható vállalkozások számát és/vagy az irányított járműflotta méretét; és

d) az a) pontban említett személy a meghatározott feladatokat kizárólag a vállalkozás érdekét szem előtt tartva hajtja végre, és felelősségi körét minden olyan vállalkozástól függetlenül gyakorolja, amely a vállalkozást fuvarozások elvégzésére felkéri.

(3) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt szakmai irányító a továbbiakban nem hatalmazható fel a (2) bekezdés szerint, vagy csak a (2) bekezdés c) pontjában foglaltaknál kisebb számú vállalkozás vagy jármű tekintetében.

(4) A vállalkozás értesíti az illetékes hatóságot a kijelölt szakmai irányítóról vagy szakmai irányítókról.

II. FEJEZET

A 3. CIKK SZERINTI KÖVETELMÉNYEKNEK VALÓ MEGFELELÉS ÉRDEKÉBEN TELJESÍTENDŐ FELTÉTELEK

5. cikk

A székhely követelményével kapcsolatos feltételek

A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény teljesítéséhez a vállalkozásnak az érintett tagállamban:

a) rendelkeznie kell az említett tagállamban található telephellyel, ahol fő üzleti dokumentumait tárolja, különös tekintettel az összes számviteli dokumentumra, a személyzet irányításával kapcsolatos dokumentumokra, a vezetési és pihenési időkre vonatkozó adatokat tartalmazó dokumentumokra és minden egyéb olyan dokumentumra, amelyhez az illetékes hatóságnak adott esetben hozzá kell férnie az e rendeletben meghatározott követelmények teljesítésének ellenőrzése céljából. A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező vállalkozások helyiségeiben egyéb dokumentumok is mindenkor hozzáférhetőek legyenek;

b) amint engedélyt kapott, rendelkeznie kell nyilvántartásba vett vagy az adott tagállam jogszabályaival összhangban más módon forgalomba helyezett teljes tulajdonú, vagy más jogcímen, például feltételes adásvételi szerződés, illetve bérleti vagy lízingszerződés alapján birtokolt egy vagy több gépjárművel;

c) a b) pontban említett járművekre vonatkozóan tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan, a megfelelő adminisztratív felszereltséggel egy ugyanabban a tagállamban található, a szükséges műszaki berendezésekkel és létesítményekkel ellátott operatív központból kell irányítania.

6. cikk

A jó hírnév követelményével kapcsolatos feltételek

(1) E cikk (2) bekezdésének értelmében a tagállamok meghatározzák a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, jó hírnévre vonatkozó követelmény teljesítése érdekében teljesítendő feltételeket.

A tagállamok annak megállapítása során, hogy egy vállalkozás megfelel-e ezen követelménynek, megvizsgálják a vállalkozás, annak szakmai irányítói és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyek magatartását. Az e cikkben a büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletre, az azzal szembeni szankciókra vagy a vállalkozás általi jogsértésekre való hivatkozások magukban foglalják magával a vállalkozással, annak szakmai irányítóival és a tagállam által meghatározott egyéb releváns személyekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleteket, szankciókat vagy jogsértéseket.

Az első albekezdésben említett feltételek magukban foglalják legalább az alábbiakat:

- a) nincs olyan komolyabb ok a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás jó hírnevének megkérdőjelezésére, mint például az alábbi területeken hatályos nemzeti jogszabályok súlyos megsértése miatt hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet vagy kiszabott szankció:
 - i. kereskedelmi jog;
 - ii. fizetésektelenséggel kapcsolatos jogszabályok;
 - iii. a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei;
 - iv. közúti közlekedés;
 - v. szakmai felelősség;
 - vi. ember- vagy kábítószer-csempészet; és
- b) a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót különösen az alábbiakra vonatkozó közösségi jogszabályok súlyos megsértése miatt:
 - i. a gépjárművezetők vezetési és pihenési ideje, munkaideje, a menetíró készülék elhelyezése és használata;
 - ii. a nemzetközi forgalomban részt vevő haszongépjárművek maximális súlya és mérete;
 - iii. a gépjárművezetők alapképzése és továbbképzése;
 - iv. a haszongépjárművek közúti alkalmassága, beleértve a gépjárművek kötelező műszaki vizsgálatát;
 - v. a nemzetközi közúti áru fuvarozási piacra vagy adott esetben a közúti személyszállítási piacra jutás;
 - vi. a veszélyes áruk biztonságos közúti fuvarozása;
 - vii. bizonyos jármű-kategóriáknál sebességkorlátozó készülékek elhelyezése és használata;
 - viii. vezetői engedélyek;
 - ix. a szakma gyakorlásának engedélyezése;
 - x. állatok szállítása.

(2) Az (1) bekezdés harmadik albekezdése b) pontjának alkalmazásában:

- a) amennyiben a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében a közösségi jogszabályok IV. mellékletben felsorolt valamely legsúlyosabb megsértése miatt egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősséget állapítanak meg vagy szankciót szabnak ki, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megfelelő

módon és időben történő szabályos igazgatási eljárást folytat le, beleértve adott esetben az érintett vállalkozás telephelyén végzett ellenőrzést is.

Az eljárás megállapítja, hogy a konkrét körülményekre tekintettel az adott esetben a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne-e. Minden ilyen megállapítást megfelelően indokolni kell.

Ha az illetékes hatóság arra a megállapításra jut, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne, határozhat úgy, hogy a jó hírnév fennmarad. Ez esetben az indokolat rögzíteni kell a nemzeti nyilvántartásban. Az ilyen határozatok számát fel kell tüntetni a 26. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben.

Ha az illetékes hatóság nem jut arra a megállapításra, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszként lenne, a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek vagy szankciók a jó hírnév elvesztését vonják maguk után;

- b) a Bizottság a közösségi jogszabályok azon súlyos megsértéseinek kategóriáit, típusait és súlyossági fokát meghatározó jegyzéket készít, amelyek – a IV. mellékletben meghatározottakon túl – a jó hírnév elvesztését eredményezhetik. A tagállamok a 12. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzési prioritások felállításakor figyelembe veszik az említett jogsértésekkel kapcsolatos információkat, beleértve a más tagállamoktól kapott információkat is.

Az e rendelet említett jegyzékkel kapcsolatos, nem alapvető elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság e célból:

- i. meghatározza a leggyakrabban előforduló jogsértési kategóriákat és típusokat;
- ii. megállapítja a jogsértések súlyosságának mértékét annak függvényében, hogy mennyire járhatnak súlyos életveszéllyel vagy sérülésekkel;
- iii. meghatározza az előfordulás azon gyakoriságát, amelyen túl a többször megismételt jogsértések súlyosabbnak minősülnek, figyelembe véve a szakmai irányító által irányított fuvarozási tevékenységekben részt vevő gépjárművezetők számát.

- (3) A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti követelmény mindaddig nem teljesül, amíg a nemzeti jog vonatkozó rendelkezései alapján valamilyen rehabilitációs vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés nem történik.

7. cikk

A pénzügyi helyzet követelményével kapcsolatos feltételek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények teljesítése érdekében egy vállalkozásnak a számviteli év során mindenkor eleget kell tudnia tenni pénzügyi kötelezettségeinek. Ennek érdekében a vállalkozásnak az éves beszámoló alapján bizonyítania kell – miután ez utóbbiakat ellenőr vagy egy arra megfelelően felhatalmazott személy hitelesítette –, hogy minden évben rendelkezik egy használatban lévő gépjármű esetében legalább 9 000 EUR-nak, és minden további gépjármű esetében 5 000 EUR-nak megfelelő tőkével és tartalékkal.

E rendelet alkalmazásában az euro értékét azokban a tagállami valutákban, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában, évente rögzíteni kell. Az alkalmazandó árfolyamként az október első munkanapján érvényes és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamot kell használni. Az árfolyamok a következő naptári év január 1-jétől hatályosak.

Az első albekezdésben említett könyvelési tételek a Szerződés 54. cikke(3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint értendők.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóság elfogadhatja vagy megkövetelheti, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott összegek erejéig egy vállalkozás egy vagy több olyan bank vagy más pénzügyi szervezet – a biztosítótársaságokat is beleértve – igazolásával, például szakmai bankgaranciával vagy biztosítással – a szakmai felelősségbiztosítást is beleértve – bizonyítsa pénzügyi helyzetét, amely egyetemleges felelősségen alapuló kezességet nyújt a számára.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellenőrizendő éves beszámolók vagy a (2) bekezdésben említett ellenőrizendő garancia az azon tagállam területén letelepedett gazdasági egységhez tartozik, amelyikben engedélyt kértek, nem pedig egy másik tagállamban letelepedett másik egységhez.

8. cikk

A szakmai alkalmasság követelményével kapcsolatos feltételek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelmény teljesítése érdekében az érintett személynek vagy személyeknek rendelkezniük kell az I. melléklet I. részében felsorolt tárgyak kapcsán előírt szintnek megfelelő ismeretekkel. Az alkalmasságról kötelező írásbeli vizsgán kell tanúságot tenni, amely – ha valamely tagállam így határoz – kiegészíthető szóbeli vizsgálattal. A vizsgákat az I. melléklet II. részének megfelelően rendezik meg. A tagállamok e célból határozhatnak úgy, hogy előírják a vizsga előtti képzést.

(2) Az érintett személyek a vizsgát a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban teszik le, vagy abban a tagállamban, amelyben munkát végeznek.

⁽¹⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

A „szokásos tartózkodási hely” olyan helyet jelent, ahol egy személy rendszerint él, vagyis minden naptári évben legalább 185 napot tartózkodik személyes, szoros kötődései miatt.

Mindazonáltal, azon személy esetében, akinek a foglalkozással kapcsolatos, illetve személyes kötöttségei eltérő helyekhez kapcsolódnak, és ennek következtében felváltva két vagy több tagállamban található különböző helyeken él, a szokásos tartózkodási helynek a személyes kötődések szerinti tagállamot kell tekinteni, feltéve, hogy az ilyen személy rendszeresen visszatér oda. Ez az utóbbi feltétel nem alkalmazandó abban az esetben, amikor az adott személy meghatározott időtartamú munkavégzés céljából tartózkodik egy tagállamban. Egyetemre vagy iskolába járás nem utal a szokásos tartózkodási hely áthelyezésére.

(3) Az (1) bekezdésben említett írásbeli és szóbeli vizsgákat kizárólag a tagállam által meghatározott kritériumok alapján a tagállam által arra megfelelően felhatalmazott hatóságok vagy szervek szervezhetik és tanúsíthatják. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy a körülmények, amelyek között az általuk felhatalmazott hatóságok vagy szervek megszervezik a vizsgákat, megfelelnek-e az I. mellékletnek.

(4) A tagállamok az általuk meghatározott kritériumok alapján felhatalmazhatnak bizonyos szerveket arra, hogy a jelöltek számára a vizsgára való felkészüléshez minőségi képzést, illetve az ismereteiket felfrissíteni kívánó szakmai irányítóknak továbbképzést nyújtsanak. Ezek a tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy e szervek mindenkor megfelelnek-e a felhatalmazásuk alapjául szolgáló kritériumoknak.

(5) A tagállamok ösztönözhetik az időszakos, tízéves időközönkénti képzéseket az I. mellékletben felsorolt tárgyakban annak biztosítása érdekében, hogy a szakmai irányítók tudatában legyenek az ágazatra vonatkozó fejleményeknek.

(6) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az olyan személyek, akik rendelkeznek szakmai alkalmassági bizonyítvánnyal, de az elmúlt öt év folyamán nem irányítottak közúti árufuvarozói vállalkozást vagy közúti személyszállítói vállalkozást, frissítő képzésben vegyenek részt annak érdekében, hogy naprakész ismereteket szerezzenek az I. melléklet I. részében hivatkozott jogszabályokban bekevert legfrissebb változásokról.

(7) A tagállamok mentesíthetik az I. mellékletben felsorolt valamennyi tárgyban szerzett ismereteket magukban foglaló, az adott tagállamban kibocsátott, kifejezetten e célból megjelölt bizonyos felsőfokú képesítések és műszaki képesítések birtokosait azon vizsgák alól, amelyek anyagára a képesítésük vonatkozik. A mentesség az I. melléklet I. részének csak azon szakaszaira vonatkozik, amelyek tekintetében a képzítés az adott szakasz címe alatt felsorolt valamennyi tárgyra kiterjed.

A tagállamok a vizsga meghatározott részei alól mentesíthetik az adott tagállamban a belföldi fuvarozásra érvényes, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok birtokosait.

(8) A szakmai alkalmasság bizonyítására a (3) bekezdés szerinti hatóság vagy szerv által kiadott bizonyítványt kell bemutatni. A bizonyítvány nem ruházható át más személyre. A bizonyítványt a II. és III. mellékletben meghatározott biztonsági jellemzőknek és mintának megfelelően kell elkészíteni, és el kell látni a kibocsátó, megfelelően felhatalmazott hatóság vagy szerv bélyegzőjével és aláírásával.

(9) A Bizottság az I., II. és a III. mellékletet a műszaki fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(10) A Bizottság ösztönzi és elősegíti a tagállamok között a képzésre, a vizsgákra és az engedélyezésre vonatkozó tapasztalat- és információcserét, többek között a Bizottság által kijelölhető bármely szerven keresztül.

9. cikk

Mentesség a vizsga alól

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 8. cikk (1) bekezdésében említett, a szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges vizsga alól mentesítik azokat a személyeket, akik bizonyítani tudják, hogy 2009. december 4. előtt tíz évig egy vagy több tagállamban folyamatosan közúti áru fuvarozói vagy közúti személyszállítói vállalkozást irányítottak.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEZÉS ÉS FELÜGYELET

10. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam egy vagy több illetékes hatóságot jelöl ki e rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságok a következőkre kapnak felhatalmazást:

- a) a vállalkozások által benyújtott kérelmek vizsgálata;
- b) a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése, továbbá ezen engedélyek felfüggesztése és visszavonása;
- c) természetes személy valamely vállalkozás fuvarozási tevékenységének szervezésére szakmai irányítóként alkalmatlannak nyilvánítása;
- d) azon ellenőrzések elvégzése, amelyek azt vizsgálják, hogy a 3. cikkben meghatározott követelményeket a vállalkozások teljesítik-e.

(2) Az illetékes hatóságok közléseket az e rendeletben és az egyéb nemzeti rendelkezésekben megállapított követelmények összességét, az érdekelt jelöltek számára kövendő eljárásokat, valamint a kapcsolódó magyarázatokat.

11. cikk

A kérelmek áttekintése és nyilvántartásba vétele

(1) A 3. cikkben meghatározott követelményeket teljesítő fuvarozási vállalkozásnak – kérelemre – engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy a kérelmet benyújtó vállalkozás teljesíti-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

(2) Az illetékes hatóság rögzíti a 16. cikkben említett nemzeti elektronikus nyilvántartásban az általa engedélyezett vállalkozásokra vonatkozó és a 16. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett adatokat.

(3) Az illetékes hatóság a lehető legrövidebb határidőn belül, de a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi dokumentum kézhezvételének időpontjától számított legfeljebb három hónapon belül megvizsgálja az engedélyezés iránti kérelmet. Az illetékes hatóság kellően indokolt esetben további egy hónappal meghosszabbíthatja ezt a határidőt.

(4) 2012. december 31-ig az illetékes hatóság – kétség esetén – a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

2013. január 1-jétől az illetékes hatóság a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor – a 16. cikk (2) bekezdése első albekezdésének f) pontjában említett adatokhoz való hozzáférés révén, amely vagy a nemzeti nyilvántartások vonatkozó részéhez való közvetlen és biztonságos hozzáférés formájában, vagy kérés útján történik – minden esetben ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az e bekezdésben említett határidők legfeljebb három évvel történő elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel rendelkező vállalkozások a (2) bekezdésben említett adatok bármilyen változását egy, a székhely szerinti tagállam által meghatározandó, legfeljebb 28 napos időszakon belül bejelentik az engedélyt kibocsátó illetékes hatóságnak.

12. cikk

Ellenőrzések

(1) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy a vállalkozások, amelyeknek engedélyezték a fuvarozói szakma gyakorlását, továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket. Ennek érdekében a tagállamok a fokozott kockázatot jelentő vállalkozásokra irányuló ellenőrzéseket végeznek. Ennek céljából a tagállamok az e rendelet 6. cikkében megállapított jogsértések összességére kiterjesztik a közúti szállításra vonatkozó egyes

szociális jogszabályokkal kapcsolatos 3820/85/EGK és a 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásának minimumfeltételeiről szóló, 2006. március 15-i 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. cikke alapján a tagállamok által létrehozott kockázatosztályozási rendszert.

(2) 2014. december 31-ig a tagállamoknak legalább ötévente ellenőrzést kell végezniük annak megvizsgálása érdekében, hogy a vállalkozások továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az e bekezdésben említett határidő elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Amennyiben azt a Bizottság kellően indokolt esetben kéri, a tagállamok egyedi ellenőrzéseket végeznek annak megvizsgálása céljából, hogy egy adott vállalkozás továbbra is teljesíti-e a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételeket. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezen ellenőrzések eredményeiről, és az abban az esetben hozott intézkedésekről, ha megállapítják, hogy a vállalkozás már nem felel meg az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

13. cikk

Engedélyfelfüggesztési és -visszavonási eljárás

(1) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy annak kockázata áll fenn, hogy a vállalkozás már nem teljesíti a 3. cikkben meghatározott követelményeket, erről értesíti a vállalkozást. Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy egy vagy több követelmény már nem teljesül, a vállalkozás számára határidőt szabhat helyzete rendezésére, az alábbiak szerint:

- hat hónapot meg nem haladó határidő a jó hírnév vagy a szakmai alkalmasság követelményét már nem teljesítő szakmai irányító helyébe lépő személy felvételére, amely határidő három hónappal meghosszabbítható a szakmai irányító elhalálozása vagy munkaképtelensége esetén;
- hat hónapot meg nem haladó határidő, ha a vállalkozásnak annak bizonyításával kell rendeznie a helyzetét, hogy tényleges és állandó telephelyel rendelkezik;
- a pénzügyi helyzet követelményének nem teljesülése esetén hat hónapot meg nem haladó határidő annak bizonyítására, hogy a követelmény ismét állandó jelleggel teljesülni fog.

(2) Az illetékes hatóság bármilyen rehabilitációs intézkedést megelőzően arra kötelezheti a vállalkozást, amelynek engedélyét felfüggesztette vagy visszavonta, hogy szakmai irányítói tevékenységet a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgakötelezettségnek.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a vállalkozás a 3. cikkben foglalt követelmények közül egynek vagy többnek már nem felel meg, legkésőbb az e cikk (1) bekezdésében említett határidők lejártát követően felfüggeszti vagy visszavonja a fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt.

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 35. o.

14. cikk

A szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása

(1) Amennyiben a szakmai irányító a 6. cikk rendelkezéseivel összhangban elveszti jó hírnévét, az illetékes hatóság a szakmai irányítót vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására alkalmatlannak nyilvánítja.

(2) Kivéve ha, és addig, amíg a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek megfelelően a rehabilitációs intézkedéseket meghozzák, az alkalmatlanná nyilvánított szakmai irányítónak a 8. cikk (8) bekezdésében említett, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványa egyik tagállamban sem érvényes.

15. cikk

Az illetékes hatóságok határozatai és jogorvoslat

(1) A tagállamok illetékes hatóságai megindokolják az e rendelet alapján hozott elutasító határozataikat, ideértve a kérelmek elutasítását, a meglévő engedélyek felfüggesztését vagy visszavonását és a szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítását is.

E határozatok figyelembe veszik mind a vállalkozás vagy annak szakmai irányítója által elkövetett, a vállalkozás jó hírnevének ártó jogsértésekről rendelkezésre álló információkat, mind pedig az illetékes hatóság rendelkezésére álló minden egyéb információt. A határozatok megnevezik az engedély felfüggesztése vagy az alkalmatlanná nyilvánítás esetén alkalmazandó rehabilitációs intézkedéseket.

(2) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a vállalkozásoknak és az érintett személyeknek az (1) bekezdésben említett határozatokkal szemben fellebbezést nyújthassanak be legalább egy független és pártatlan szervhez vagy rendes bírósághoz.

IV. FEJEZET

EGYSZERŰSÍTÉS ÉS IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

16. cikk

Nemzeti elektronikus nyilvántartások

(1) E rendelet – és különösen annak 11–14. és 26. cikke – végrehajtása érdekében minden tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartást vezet azokról a közúti fuvarozási vállalkozásokról, amelyeknek az általa kijelölt illetékes hatóság engedélyezte a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az e nyilvántartásban foglalt adatok feldolgozása az e célra kijelölt hatóság felügyeletével történik. A nemzeti elektronikus nyilvántartásban szereplő releváns adatokat elérhetővé kell tenni az érintett tagállam valamennyi illetékes hatósága számára.

A nyilvántartások jövőbeli összekapcsolásának megkönnyítése érdekében a Bizottság 2009. december 31-ig határozatot fogad el a nemzeti elektronikus nyilvántartásokban az azok létrehozásának időpontjától rögzítendő adatok minimális követelményeire vonatkozóan. Ajánlhatja továbbá a (2) bekezdésben említett adatokon túl, a járművek forgalmi rendszámának nyilvántartásba vételét is.

(2) A nemzeti elektronikus nyilvántartás legalább a következő adatokat foglalja magában:

- a) a vállalkozás neve és jogi formája;
- b) székhelyének címe;
- c) a jó hírnév és a szakmai alkalmasság követelményének teljesítésére kijelölt szakmai irányító neve, és – ha az eltérő – a vállalkozás képviselőjére jogosult személy neve;
- d) az engedély típusa, a gépjárművek engedélyben feltüntetett száma és adott esetben a közösségi engedély és a hitelesített másolatok sorszáma;
- e) a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett olyan súlyos jogsértések száma, kategóriája és típusa, amelyek az elmúlt két évben elítéléshez vagy szankcióhoz vezettek;
- f) a vállalkozás fuvarozási tevékenységének irányítására alkalmatlannak nyilvánított személyek neve az adott személy jó hírnevének a 6. cikk (3) bekezdése szerinti helyreállításáig és az alkalmazandó helyreállító intézkedések.

Az e) pont alkalmazásában a tagállamok 2015. december 31-ig dönthetnek úgy, hogy a nemzeti elektronikus nyilvántartásba kizárólag a IV. mellékletben említett legsúlyosabb jogsértéseket veszik fel.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdés e) és f) pontjában említett információkat külön tartják nyilván. Ez esetben a releváns adatokat az érintett tagállam valamennyi, illetékes hatósága számára kérésre vagy közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni. A kért információkat a kérelem kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül meg kell adni. Az első albekezdés a)–d) pontjában említett adatokat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, a személyes adatok védelméről szóló vonatkozó előírásokkal összhangban.

Mindenesetre az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok csak akkor férhetnek hozzá az első albekezdés e) és f) pontjában említett információkhoz, ha kellő felhatalmazással rendelkeznek felügyelet gyakorlására és szankciók kiszabására a közúti fuvarozás területén, és tisztviselőik titoktartási esküt tettek, vagy egyébként valamely hivatalos titoktartási kötelezettség alá esnek.

(3) Az azon vállalkozásokra vonatkozó adatokat, amelyek engedélyt felfüggesztettek vagy visszavonták, a nemzeti elektronikus nyilvántartás az engedély felfüggesztésének lejártától vagy visszavonásától számított két évig tartalmazza; ezt követően az adatokat haladéktalanul törölni kell.

A közúti szakmai irányító szakma gyakorlására alkalmatlannak nyilvánított személyekre vonatkozó adatokat a nemzeti elektronikus nyilvántartás addig tartalmazza, amíg az adott személy jó hírnevének helyreállítása a 6. cikk (3) bekezdés szerint meg nem történik. A rehabilitálást vagy azzal egyenértékű intézkedést követően az adatokat azonnal törölni kell.

Az első és második albekezdésben említett adatoknak meg kell jelölniük az engedélyek felfüggesztésének vagy visszavonásának, illetve az alkalmatlanná nyilvánítás indokolását, illetve azok megfelelő időtartamát.

(4) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az elektronikus nyilvántartásban található minden – különösen a (2) bekezdés első albekezdésének e) és f) pontjában említett – adat naprakész és pontos legyen.

(5) Az (1) és a (2) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti elektronikus nyilvántartásokhoz a Közösség egész területén a 18. cikkben meghatározott nemzeti kapcsolattartókon keresztül hozzá lehessen férni, és hogy azokat egymással összekapcsolják. A nemzeti kapcsolattartókon keresztül történő hozzáférést és összekapcsolást oly módon alakítják ki legkésőbb 2012. december 31-ig, hogy bármely tagállam illetékes hatósága bármely tagállam nemzeti elektronikus nyilvántartásához hozzáférhessen.

(6) A (4) bekezdés végrehajtására – mint például a kicserélt adatok formátumára, a más tagállamok elektronikus nyilvántartásaiba való elektronikus betekintéssel kapcsolatos műszaki eljárásokra és az e nyilvántartások és egyéb releváns adatbázisok közötti interoperabilitás előmozdítására – vonatkozó közös szabályokat a Bizottság fogadja el a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban, és első alkalommal 2010. december 31-ig. E közös szabályok meghatározzák, hogy mely hatóság felelős az adatokhoz való hozzáférést, azok további felhasználásáért és a hozzáférést követően való frissítésükért, és ennek érdekében előírásokat tartalmaznak az adatok naplózására és nyomon követésére vonatkozóan.

(7) Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló, az (1) és az (5) bekezdésben említett határidők elhalasztására vonatkozó intézkedéseket a 25. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

17. cikk

A személyes adatok védelme

A 95/46/EK irányelv alkalmazására tekintettel a tagállamok biztosítják különösen a következőket:

- a) minden személyt tájékoztatnak a rá vonatkozó adatok nyilvántartásban való rögzítéséről vagy azok harmadik fél részére történő tervezett továbbításáról. A tájékoztatás tartalmazza az adatfeldolgozásért felelős hatóság nevét, a feldolgozott adatok típusát és az indokolást;
- b) minden személynek joga van ahhoz, hogy hozzáférjen a vele kapcsolatos adatokhoz, amelyeket az ezen adatok feldolgozásáért felelős hatóság tárol. E jogot korlátozás nélkül kell biztosítani ésszerű időközönként és túlzott késedelem vagy a kérelmezőre háruló túlzott költségek nélkül;
- c) minden személynek, akinek az adatai hiányosak vagy pontatlanok, joga van ahhoz, hogy ezen adatokat helyesbítse, töröltesse vagy zároltassa;

- d) lényeges jogos érdekből minden személynek joga van tiltakozni a vele kapcsolatos adatok feldolgozása ellen. Megalapozott tiltakozás esetén az adatfeldolgozás a továbbiakban nem érintheti a szóban forgó adatokat;
- e) releváns esetben a vállalkozások megfelelnek a személyes adatok védelméről szóló vonatkozó előírásoknak.

18. cikk

A tagállamok közötti igazgatási együttműködés

(1) A tagállamok e rendelet alkalmazására tekintettel nemzeti kapcsolattartót jelölnek ki, amely felelős a többi tagállammal folytatott információcseréért. A tagállamok 2011. december 4-ig megküldik a Bizottságnak nemzeti kapcsolattartójuk nevét és címét. A Bizottság összeállítja a nemzeti kapcsolattartók jegyzékét, és továbbítja a tagállamoknak.

(2) Az e rendelet keretében információt cserélő tagállamok e célra az (1) bekezdés alapján kijelölt kapcsolattartókat veszik igénybe.

(3) A 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértésekkel kapcsolatos információt vagy az alkalmatlannak nyilvánított szakmai irányítókkal kapcsolatos információt egymással megosztó tagállamok tiszteletben tartják a(z) 1072/2009/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében vagy adott esetben a(z) 1072/2009/EK rendelet 23. cikkének (1) bekezdésében említett eljárást és határidőket. Az a tagállam, amely egy másik tagállamtól büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy szankciót eredményező súlyos jogsértésre vonatkozó értesítést kap, a bejelentett jogsértést bevezeti a nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

V. FEJEZET

A BIZONYÍTVÁNYOK ÉS EGYÉB OKIRATOK KÖLCSÖNÖS ELISMERÉSE

19. cikk

A jó hírnévvel kapcsolatos igazolások és azzal egyenértékű okiratok

(1) A 11. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a székhely szerinti tagállam a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséhez szükséges jó hírnévre vonatkozóan elegendő bizonyítékként elfogadja az erkölcsi bizonyítvány, vagy annak hiányában egy azzal egyenértékű, a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kibocsátott okirat bemutatását.

(2) Amennyiben egy tagállam a jó hírnév tekintetében olyan követelményeket támaszt a saját állampolgáraival szemben, amelyek teljesülésére nem bizonyíték az (1) bekezdés szerinti okirat, akkor ez a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében elegendő bizonyítékként elfogadja a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam(ok) illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kibocsátott, az említett követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Ezek az igazolások tartalmazzák azokat a konkrét információkat, amelyeket a székhely szerinti tagállam figyelembe vesz.

(3) Ha a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam/tagállamok nem állította/állították ki az (1) bekezdésben említett okiratot vagy a (2) bekezdésben említett igazolást, az okirat vagy igazolás helyett elfogadható a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy által egy illetékes igazságügyi vagy közigazgatási hatóság vagy adott esetben a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam egy közjegyzője előtt eskü alatt tett nyilatkozat vagy ünnepélyes nyilatkozat. Ez a hatóság vagy a közjegyző igazolást ad ki az eskü alatt tett nyilatkozat vagy az ünnepélyes nyilatkozat hitelességéről.

(4) Az (1) bekezdésben említett okiratot vagy a (2) bekezdésben említett igazolást nem lehet elfogadni, ha bemutatásukra a kiadásuk időpontja után több mint három hónappal kerül sor. Ez a feltétel a (3) bekezdéssel összhangban tett nyilatkozatokra is vonatkozik.

20. cikk

A pénzügyi helyzettel kapcsolatos igazolások

Ha egy tagállam saját állampolgáraival szemben a 7. cikkben megállapított, pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelményeken felül, más követelményeket is támaszt, akkor a többi tagállam állampolgárai tekintetében elegendő bizonyítékként kell fogadnia a szakmai irányító vagy bármely más releváns személy korábbi lakóhelye szerinti tagállam(ok) illetékes közigazgatási hatósága által kibocsátott, a követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Az ilyen igazolás tartalmazza a székhely szerinti tagállamban figyelembe vett konkrét adatokat.

21. cikk

A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok

(1) A tagállamok a szakmai alkalmasság elegendő bizonyítékként elismerik a III. mellékletben szereplő bizonyítványmintának megfelelő, e célból kellően felhatalmazott hatóság vagy szerv által kiállított bizonyítványt.

(2) A 2011. december 4. előtt, az addig hatályos rendelkezések alapján a szakmai alkalmasság bizonyítására kiállított bizonyítványok egyenértékűek a III. mellékletben szereplő mintának megfelelő bizonyítvánnyal, és azokat minden tagállamban elismerik a szakmai alkalmasság bizonyítékaként. A tagállamok megkövetelhetik, hogy a kizárólag belföldi fuvarozásra érvényes, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok birtokosai teljesítsék a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgát vagy annak egyes részeit.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

22. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden intézkedést, amely ezek végrehajtásához szükséges. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. december 4-ig értesítik a Bizottságot ezekről a rendelkezésekről, valamint haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításokról. A tagállamok biztosítják, hogy ezeket az intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége és székhelye tekintetében való megkülönböztetés nélkül alkalmazzák.

(2) Az (1) bekezdésben említett szankciók közé tartozik különösen a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedély felfüggesztése, visszavonása és az érintett szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása.

23. cikk

Átmeneti rendelkezések

Azon vállalkozásoknak, amelyek 2009. december 4. előtt rendelkeztek a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel, 2011. december 4-ig meg kell felelniük e rendelet rendelkezéseinek.

24. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

A tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek, és e rendelet alkalmazásában kölcsönös segítségnyújtást biztosítanak egymásnak. Az illetékes hatóságok a személyes adatok védelmére alkalmazandó rendelkezések tiszteletben tartása mellett információt cserélnek a súlyos jogsértések miatt kiszabott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekről és szankciókról vagy egyéb konkrét információkról, amelyek következményekkel járhatnak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására.

25. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikke alkalmazandó, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdése és 7. cikke alkalmazandó, figyelemmel 8. cikkének rendelkezéseire is.

26. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok két évente elkészítik és megküldik a Bizottságnak a hatáskörrel rendelkező hatóságok tevékenységéről szóló jelentést. Ez a jelentés a következőkből áll:

- a) ágazati áttekintés, tekintettel a jó hírnévre, a pénzügyi helyzetre és a szakmai alkalmasságra;
- b) a kibocsátott, felfüggesztett, visszavont engedélyek száma éves és típusonkénti felbontásban, valamint az alkalmatlanná nyilvánítások száma indokolással;
- c) az egyes években kibocsátott, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok száma;
- d) a nemzeti elektronikus nyilvántartásokhoz és azok illetékes hatóságok általi használatához kapcsolódó központi statisztika; és
- e) a 18. cikk (2) bekezdése értelmében a többi tagállammal folytatott információcsere áttekintése, beleértve különösen a többi tagállamnak bejelentett jogsértések éves számát, valamint a 18. cikk (3) bekezdése alapján beérkezett kérelmek és válaszok éves számát is.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság két évente az Európai Parlament és a Tanács részére jelentést készít a közúti fuvarozói szakma gyakorlásáról. E jelentésnek kiemelten fontos részét képezi a tagállamok közötti információcsere működésének értékelése, valamint a nemzeti elektronikus nyilvántartások működésének és a nemzeti elektronikus nyilvántartások elemeinek a felülvizsgálata. E jelentést a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikkében említett jelentéssel egy időben kell közzétenni.

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 8. o.

⁽²⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

27. cikk

Az illetékes hatóságok jegyzéke

Minden tagállam legkésőbb 2011. december 4-ig megküldi a Bizottságnak az általa a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét, továbbá a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgák megszervezéséért és a bizonyítványok kibocsátásáért felelős, felhatalmazott hatóságok vagy szervek jegyzékét. A Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában a Közösség egészére nézve közzéteszi e hatóságok és szerveik egységes szerkezetbe foglalt jegyzékét.

28. cikk

A nemzeti intézkedések közlése

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyeket

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

az e rendelet által szabályozott területen fogadnak el, legkésőbb 30 nappal elfogadásuk időpontját követően és első alkalommal legkésőbb 2011. december 4-ig.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 96/26/EK irányelv hatályát veszti.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. december 4-től kell alkalmazni.

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

I. MELLÉKLET

I. A 8. CIKKBEN EMLÍTETT TÁRGYAK FELSOROLÁSA

A szakmai alkalmasság hivatalos elismeréséhez a tagállamok által figyelembe veendő ismereteknek legalább az alábbi tárgykörökre kell kiterjedniük a közúti áru fuvarozás, illetve a közúti személyszállítás vonatkozásában. Ezekben a tárgykörökben a közúti áru fuvarozást és személyszállítást végezni szándékozóknek rendelkezniük kell a fuvarozási vállalkozás irányításához szükséges ismeretekkel és gyakorlati alkalmasság megfelelő szintjével.

Az ismeretek minimális szintje nem lehet alacsonyabb a 85/368/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ mellékletében megállapított képzési szintstruktúra 3. szintjénél, azaz az akár szakképzéssel és kiegészítő műszaki képzéssel, akár középfokú vagy más műszaki képzéssel kiegészített, kötelező oktatás során megszerzett tudásszintnél.

A. Polgári jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozásban használt főbb szerződéstípusokat és az azokból származó jogokat és kötelezettségeket;
2. képesnek kell lennie jogilag érvényes fuvarozási szerződés megkötése érdekében tárgyalásokat folytatni, különös tekintettel a fuvarozás feltételeinek tisztázására;

A közúti áru fuvarozással kapcsolatban:

3. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére a rakományt fuvarozás közben ért károk vagy veszteségek, illetve a késedelmes teljesítés vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét;
4. ismernie kell a CMR-egyezmény rendelkezéseiben előírt szabályok és kötelezettségek hatásait a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésekre;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

5. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére az utasok baleseti jellegű személyi sérülései vagy poggyászkárok, illetve a késedelem miatt keletkező kárigények vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét.

B. Kereskedelmi jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a szakma gyakorlásához szükséges feltételeket és alaki szabályokat, a fuvarozó vállalkozókat terhelő általános kötelezettségeket (nyilvántartások, könyvvizetés stb.) és a csőd következményeit;
2. megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a különféle kereskedelmi társasági formákról és azok alapításának és működésének szabályairól.

C. Szociális jog

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatban álló különféle szociális intézmények szerepét és működését (szakszervezet, üzemi tanács, üzemi megbízott, munkügyi felügyelő stb.);
2. ismernie kell a munkaadók szociális biztonsággal kapcsolatos kötelezettségeit;

⁽¹⁾ A Tanács 1985. július 16-i 85/368/EGK határozata a szakképesítéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról (HL L 199., 1985.7.31., 56. o.).

3. ismernie kell a közúti fuvarozó vállalkozások különféle, munkavégzésre irányuló jogviszonyokban alkalmazott munkavállalóival megkötendő munkaszerződésekre vonatkozó szabályokat (a szerződések formája, a felek kötelezettségei, munkafeltételek és munkaidő, fizetett szabadság, bérezés, szerződésszegés stb.);
4. ismernie kell a vezetési idő, a pihenőidő és a munkaidő terén alkalmazandó szabályokat, különösen a 3821/85/EGK rendelet, az 561/2006/EGK rendelet, a 2002/15/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2006/22/EK irányelv rendelkezéseit, valamint az e rendelkezések alkalmazására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket;
5. ismernie kell a gépjárművezetők alapképzésére és továbbképzésére alkalmazandó szabályokat, különösen a 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽²⁾ származókat.

D. Adójog

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiak szabályozásával kapcsolatban kell ismereteit bizonyítania:

1. a fuvarozási szolgáltatások hozzáadottértékadó- (héa-) vonzata;
2. gépjárműadó;
3. egyes közúti teherszállításban használt járművekre kivetett adók, valamint útdíjak és infrastruktúra-használati díjak;
4. jövedelemadó.

E. A vállalkozás üzleti és pénzügyi vezetése

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a csekkek, váltók, saját váltók, hitelkártyák, valamint egyéb fizetési eszközök és módzatok használatára vonatkozó jogszabályokat és gyakorlatot;
2. ismernie kell a hitel különféle módzatait (banki hitel, akkreditív, kezességvállalás, jelzálog, lízing, bérlet, faktoring stb.) és a használatukkal járó díjakat és kötelezettségeket;
3. ismernie kell a mérleget, annak elkészítését és értelmezését;
4. ismernie és értelmeznie kell tudni az eredménykimutatást;
5. képesnek kell lennie a vállalkozás pénzügyi helyzetének és nyereségességének felmérésére, különösen a pénzügyi mutatószámok alapján;
6. képesnek kell lennie költségvetést készíteni;
7. ismernie kell a vállalkozás költségtényezőit (állandó költségek, változó költségek, üzemi költségek, értékcsökkenés stb.) és képesnek kell lennie a járművenkénti, kilométerenkénti, utankénti, tonnánkénti költségek kiszámítására;
8. képesnek kell lennie a szervezeti diagram kidolgozására a vállalkozás teljes személyzete vonatkozásában, valamint munkatervek stb. összeállítására;
9. ismernie kell a marketing, a reklám és a PR alapelveit, beleértve a fuvarozási szolgáltatások értékesítésének ösztönzését és az ügyfél-dokumentáció készítését stb.;
10. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos különféle biztosítástípusokat (felelősségbiztosítás, balesetbiztosítás/életbiztosítás, poggyászbiztosítás) és az azokból eredő garanciákat és kötelezettségeket;
11. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos elektronikus adattovábbítási alkalmazásokat.

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 11-i 2002/15/EK irányelve a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről (HL L 80., 2002.3.23., 35. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. július 15-i 2003/59/EK irányelve egyes közúti árufuvarozást vagy személyszállítást végző járművek vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről (HL L 226., 2003.9.10., 4. o.).

12. alkalmazni kell tudnia a közúti árufuvarozási szolgáltatások kiszámlázásának rendszerét és ismernie kell az Incoterms jelentését és hatásait;
13. ismernie kell a fuvarozási kiegészítő szolgáltatások különböző kategóriáit, azok szerepét, feladatait, és – ahol szükséges – jogállását;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:
14. alkalmazni kell tudnia a tömegközlekedés és a magáncélú közlekedés díjait és árképzését szabályozó rendelkezéseket;
15. alkalmazni kell tudnia a közúti személyszállítási szolgáltatások számlázási tevékenységeit szabályozó rendelkezéseket.

F. Piacra jutás

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell az ellenszolgáltatás fejében végzett közúti fuvarozási tevékenységre, a haszonjárműbérletre és az alvállalkozásba adásra vonatkozó szabályozást és különösen a tevékenység hivatalos szervezetének, a szakma gyakorlása engedélyezésének, a közösségen belüli és kívüli közúti fuvarozási tevékenységek végzéséhez szükséges engedélyek, valamint az ellenőrzések és szankciók szabályait;
2. ismernie kell a közúti fuvarozási vállalkozások alapításának szabályait;
3. ismernie kell a közúti fuvarozási szolgáltatások végzéséhez szükséges dokumentumokat, és képesnek kell lennie ellenőrzési eljárások alkalmazására annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes fuvar esetében, különösen a járművel, a jármű vezetőjével, a rakománnyal és a poggyással kapcsolatos megfelelő okmányok mind a járművön, mind a vállalkozás telephelyén meglegyenek;

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

4. ismernie kell a közúti árufuvarozási szolgáltatások, rakománykezelés és a logisztika piacának szervezésével kapcsolatos szabályokat;
5. ismernie kell a határátlépés alaki követelményeit, a T-okmányok és a TIR-igazolványok szerepét és jelentőségét, valamint az ezek használatából eredő kötelezettségeket és felelőségeket;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

6. ismernie kell a közúti személyszállítási piac szervezésének szabályait;
7. ismernie kell a közúti személyszállítási szolgáltatások beindításának szabályait, valamint képesnek kell lennie szállítási tervek kidolgozására.

G. Műszaki előírások és az üzemeltetés műszaki szempontjai

A jelöltnek a közúti árufuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a járművek tömegével és méreteivel kapcsolatosan a tagállamokban alkalmazott szabályokat, valamint az ilyen szabályok hatálya alá nem eső, a szokásostól eltérő jellemzőkkel rendelkező rakományok esetében követendő eljárásokat;
2. képesnek kell lennie a vállalkozás jellegének megfelelő járműtípus és annak megfelelő alkotóelemek (alváz, motor, erőátviteli rendszer, fékrendszer stb.) kiválasztására;
3. ismernie kell a járművek típusengedélyezésének, nyilvántartásba vételének és műszaki felügyeletének hivatalos eljárásait;
4. meg kell értenie, milyen intézkedéseket kell hoznia a zajcsökkentés és a motorok kipufogógázai által előidézett levegőszennyezés megakadályozása érdekében;
5. el kell tudnia készíteni a járművek és azok berendezései rendszeres karbantartásának tervét;

A közúti árufuvarozással kapcsolatban:

6. ismernie kell a különféle rakománykezelő és rakodóeszközöket (hátfalak, konténerek, raklapok stb.), illetve képesnek kell lennie eljárások bevezetésére és utasítások kiadására a gépjárművek be- és kirakodásához (teherelosztás, halomba rakás, rakományelhelyezés, kitámasztás, lekötözés stb.);
7. ismernie kell a vasúti-közúti és a ro-ro kombinált fuvarozás különféle technikáit;
8. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a veszélyes áruk és hulladékok szállításával kapcsolatos szabályok betartását szolgálják, nevezetesen azokat, amelyek a 2008/68/EK irányelv⁽¹⁾ és az 1013/2006/EK rendelet⁽²⁾ következik;
9. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek fuvarozására vonatkozó szabályok betartását szolgálják, különös tekintettel azokra, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek nemzetközi szállításáról és az ilyen szállításához használt különleges szállítóeszközökről szóló megállapodásból (ATP) erednek;
10. tudnia kell alkalmazni azokat az eljárásokat, amelyek az élőállat-szállítással kapcsolatos szabályozás betartását szolgálják.

H. Közúti közlekedésbiztonság

A jelöltnek a közúti áru fuvarozással és személyszállítással kapcsolatban különösen az alábbiakról kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell, hogy a gépjárművezetőknek milyen képesítő okmányokkal kell rendelkezniük (vezetői engedély, orvosi igazolás, alkalmassági bizonyítvány stb.);
2. meg kell tudnia tenni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a gépjárművezetők a különböző tagállamokban betartsák a közúti közlekedés szabályait, a hatályos tiltó és korlátozó rendelkezéseket (sebességkorlátozás, elsőbbségadás, megállási és várakozási tilalmak, fényszórók és lámpák, valamint közúti jelzések stb.);
3. össze kell tudnia állítani a gépjárművezetők számára azokat az utasításokat, amelyek alapján ellenőrizhetik a gépjármű, a berendezések és a rakományok állapota vonatkozásában a biztonsági követelmények betartását, illetve amelyek a defenzív vezetésre vonatkoznak;
4. képesnek kell lennie balesetek bekövetkezése esetén követendő eljárások kidolgozására és az újabb balesetek bekövetkezése vagy a közlekedés szabályainak súlyos megsértése elkerülése érdekében megfelelő intézkedések kidolgozására;
5. ismernie kell az áru biztonságos berakodására vonatkozó eljárásokat és a kapcsolódó technikákat;

A közúti személyszállítással kapcsolatban:

6. alapfokon ismernie kell a tagállamok úthálózatát.

II. A VIZSGÁK SZERVEZÉSE

1. Annak megállapítása céljából, hogy a közúti fuvarozási szakmát gyakorolni kívánó jelentkezők rendelkeznek-e a szükséges ismeretekkel az I. részben felsorolt tárgykörök vonatkozásában és különösen képesek-e alkalmazni az azokkal kapcsolatos eszközöket és technikákat, valamint végrehajtani az előírt vezetői és koordinációs feladatokat, a tagállamoknak kötelező írásbeli vizsgát kell szervezni, amely szükség esetén szóbeli vizsgával is kiegészíthető.

- a) A kötelező írásbeli vizsga az alábbi két részből áll:
 - i. feleletválasztós (mindegyik kérdés legalább négy válaszlehetőséggel) vagy nyitott írásbeli kérdések, vagy a két rendszer kombinációja;
 - ii. írásbeli feladatok/esettanulmányok.

Mindkét vizsgarész időtartama két óra.

- b) Ahol szóbeli vizsgákat is szerveznek, a tagállamok előírhatják, hogy szóbeli vizsgát csak sikeres írásbeli vizsgát követően lehet tenni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. szeptember 24-i 2008/68/EK irányelve a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 1013/2006/EK rendelete a hulladék szállításáról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

2. Amennyiben a tagállamok szóbeli vizsgát is szerveznek, elő kell írniuk, hogy mindhárom vizsgarész minimálisan 25 %-os, maximálisan 40 %-os súlyozású legyen az összpontszám vonatkozásában.

Amennyiben a tagállamok csak írásbeli vizsgát szerveznek, elő kell írniuk, hogy a vizsgarészek minimálisan 40 %-os, maximálisan 60 %-os súlyozásúak legyenek az összpontszám vonatkozásában.

3. Az összes vizsgarész vonatkozásában a jelentkezőknek az összpontszám legalább 60 %-át és minden vizsgarészben legalább a megkapható pontok 50 %-át meg kell szerezniük. A tagállam egyetlen vizsgarész esetében a százalékpontot 50-ről 40-re csökkentheti.

*II. MELLÉKLET***A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány biztonsági jellemzői**

A bizonyítványnak az alábbi biztonsági jellemzők közül legalább kettővel rendelkeznie kell:

- hologram,
 - UV-fényben láthatóvá váló különleges rostok a papírban,
 - legalább egy mikronyomtatásos vonal (csak nagyítóüveggel látható nyomtatás, amelyet a fénymásoló gép nem ad vissza),
 - tapintható karakterek, szimbólumok vagy minták,
 - kettős számozás: sorszám és kibocsátási szám,
 - biztonsági alnyomat vékony vonalakkal álló gilosmintával és írisznyomtatással.
-

III. MELLÉKLET

Szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány mintája

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

(Pantone világosbarna színű, DIN A4 formátumú cellulózpapír, legalább 100 g/m²)

(A bizonyítványt kiállító tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

A bizonyítványt kiállító tagállam megkülönböztető jelzése ⁽¹⁾A felhatalmazott hatóság vagy szerv ⁽²⁾ megnevezéseKÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI/SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSI ⁽³⁾
SZAKMAI ALKALMASSÁGOT IGAZOLÓ BIZONYÍTVÁNY

Bizonyítvány száma:

Mi,

ezennel igazoljuk, hogy ⁽⁴⁾

aki helységben

-án/-én született, a közúti áru fuvarozási/személyszállítási ⁽³⁾ szakmai alkalmasság megszerzése érdekében sikeresen teljesítette a vizsgát (év:; vizsga helye:) ⁽²⁾ a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁵⁾ megfelelően.

Ez a bizonyítvány a(z) 1071/2009/EK rendelet 21. cikkében említett szakmai alkalmasság kielégítő bizonyítéka.

Kiállítás helye:, ideje: ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Az tagállamok megkülönböztető jelzései: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (M) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ Az Európai Közösség egyes tagállamai által e célból előzetesen kijelölt hatóság vagy szerv, amely kiállítja ezt a bizonyítványt.

⁽³⁾ A nem kívánt rész törlendő.

⁽⁴⁾ Vezetéknév és utónév, születési hely és idő.

⁽⁵⁾ HL L 300, 2009.11.24., 51 o.

⁽⁶⁾ A bizonyítványt kiállító felhatalmazott hatóság vagy szerv bélyegzője és aláírása.

IV. MELLÉKLET

A legsúlyosabb jogsértések a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásában:

1. a) A hatnapos vagy kéthetes maximális vezetési idők határértékének legalább 25 %-kal való túllépése.
- b) A napi munkaidő folyamán a maximális napi vezetési idő legalább 50 %-kal való túllépése – szünet tartása vagy legalább 4,5 órás, megszakítatlan pihenőidő nélkül.
2. Felszerelt menetíró készülék és/vagy sebességkorlátozó készülék hiánya, vagy olyan, csalásra alkalmas készülék használata, amely lehetővé teszi a menetíró készülék és/vagy a sebességkorlátozó készülék által rögzített adatok módosítását, illetve az adatrögzítő lapok vagy a menetíró készülékből és/vagy a járművezetői kártyáról letöltött adatok meghamisítását.
3. Érvényes műszaki vizsgálat nélkül – amennyiben a közösségi jogszabályok alapján ilyen dokumentum szükséges – és/vagy többek között a fékrendszer, a kormányberendezés, a keréktárcsák/gumiabroncsok, a felfüggesztés vagy az alváz olyan súlyos hibájával történő vezetés, amely a közúti biztonság szempontjából olyan közvetlen veszélyt jelent, hogy az a jármű leállítására vonatkozó határozatot eredményez.
4. Olyan veszélyes áru szállítása, amelynek szállítása tilos, vagy veszélyes áru tiltott vagy nem jóváhagyott tárolóeszközben történő szállítása, vagy a veszélyes áru anélkül történő szállítása, hogy azt a járművön veszélyes áruként jelölnék, és ezáltal olyan mértékű életveszély okozása vagy a környezet olyan mértékű veszélyeztetése, hogy az a jármű leállítására vonatkozó határozatot eredményez.
5. Személy- vagy áruszállítás érvényes vezetői engedély birtoklása nélkül vagy olyan vállalkozás által, amely nem rendelkezik közösségi engedéllyel.
6. Hamisított, nem a vezető tulajdonát képező vagy hamis nyilatkozatok és/vagy hamisított okmányok alapján szerzett vezetői engedélyt használó vezető.
7. A megengedett legnagyobb tömeg legalább 20 %-át túllépő áruszállítás olyan járművek esetében, amelyek megengedett legnagyobb tömege meghaladja a 12 tonnát, és a megengedett legnagyobb tömeg legalább 25 %-át túllépő áruszállítás olyan járművek esetében, amelyek megengedett legnagyobb tömege nem haladja meg a 12 tonnát.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1072/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

a nemzetközi közúti áru fuvarozási piacchoz való hozzáférés közös szabályairól

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Alapvető változtatásokat kell eszközölni a tagállamok területére vagy területéről történő, illetve a tagállamok területén áthaladó, Közösségen belüli közúti áru fuvarozási piacra való bejutásról szóló, 1992. március 26-i 881/92/EGK tanácsi rendeleten ⁽³⁾, a nem honos fuvarozók valamely tagállamban nyújtott belföldi közúti áru fuvarozási szolgáltatásai feltételeinek meghatározásáról szóló, 1993. október 25-i 3118/93/EGK tanácsi rendeleten ⁽⁴⁾, valamint a közúti áru fuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 2006/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelven ⁽⁵⁾. Az érthetőség és egyszerűsítés érdekében ezen jogi aktusokat át kell dolgozni és egy egységes rendletbe kell foglalni.

(2) A közös közlekedéspolitikára létrehozása többek között magában foglalja a Közösség területén a nemzetközi áru fuvarozási piacra való bejutásra alkalmazható közös szabályok megalkotását, és azon feltételek meghatározását, amelyek szerint egy nem honos fuvarozó fuvarozási szolgáltatásokat működtethet egy tagállamban. Ezeket a szabályokat oly módon kell megállapítani, hogy hozzájáruljanak a belső szállítási piac zavartalan működéséhez.

(3) A nemzetközi közúti áru fuvarozás egységes, az egész Közösségre kiterjedő keretének biztosítása érdekében e rendeletet a Közösségen belüli minden nemzetközi áru fuvarozásra alkalmazni kell. A tagállamok és a harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások továbbra is nagymértékben kiterjednek a tagállamok és a harmadik országok közötti fuvarozásra. Ezért ez a rendelet mindaddig nem alkalmazható a fuvarozás berakodás és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett szakaszára, ameddig nem kötötték meg a Közösség és a kérdéses harmadik országok közötti szükséges megállapodásokat. Alkalmazandó azonban a tranzitállamokon belül.

(4) A közös közlekedéspolitikára létrehozása a szolgáltatóval szembeni minden olyan korlátozás eltörlését jelenti, amely az állampolgárságon, vagy pedig azon a tényen alapul, hogy a szolgáltató a szállítási szolgáltatás nyújtása szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik székhellyel.

(5) E cél zökkenőmentes és rugalmas megvalósítása céljából – amíg a közúti áru fuvarozási piac harmonizációja nem zárult le – rendelkezéseket kell hozni egy átmeneti kabotázsszabályozásról.

(6) Az egységes európai piac fokozatos megvalósításának a tagállamok saját piacaihoz való hozzáférést érintő korlátozások megszüntetéséhez kell vezetnie. Ugyanakkor figyelembe kell vennie az ellenőrzések hatékonyságát és a szakmai foglalkoztatási feltételek alakulását, a szabályok harmonizálását többek között a végrehajtás és az úthasználati díjak, valamint a szociális és biztonsági jogalkotás területén. A Bizottságnak részletesen figyelemmel kell kísérnie a piaci helyzetet és ezt a harmonizációt, és adott esetben javaslatot kell benyújtania a nemzeti közúti fuvarozási piacok további megnyitására, beleértve a kabotázsműveleteket is.

⁽¹⁾ HL C 204., 2008.8.9., 31. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. május 21-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontja (HL C 62. E, 2009.3.17., 46. o.), az Európai Parlament 2009. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.

⁽³⁾ HL L 95., 1992.4.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 279., 1993.11.12., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 374., 2006.12.27., 5. o.

(7) A 2006/94/EK irányelv alapján a fuvarozás bizonyos típusai kivételt képeznek a közösségi és más fuvarozási engedélyek alól. Az e rendelet által előírt piacszerzés keretein belül a közösségi engedélyezés és minden más fuvarozási engedélyezés alóli felmentést fenn kell tartani néhány fuvarozási típusra vonatkozóan, tekintettel azok sajátos természetére.

- (8) A 2006/94/EK irányelv alapján a 3,5 és 6 tonna közötti össztömegű gépjárművekkel történő áru fuvarozás mentességet élvez a közösségi engedély kötelezettsége alól. Az áru fuvarozás területén ugyanakkor a közösségi szabályok általában véve alkalmazandók a 3,5 tonnát meghaladó legnagyobb össztömegű gépjárművekre. Ezért az e rendeletben foglalt rendelkezéseket a közösségi közúti fuvarozási szolgáltatások szabályainak általános hatályához kell igazítani, és csak a legfeljebb 3,5 tonna össztömegű gépjárművekre lehet mentességet biztosítani.
- (9) A nemzetközi közúti áru fuvarozás gyakorlásának a közösségi engedély megléte a feltétele. A fuvarozókat kötelezni kell arra, hogy minden egyes gépjárművükön tartsanak hitelesített másolatot a közösségi engedélyről a végrehajtó hatóságok által végzett ellenőrzések megkönnyítése érdekében, különösen a fuvarozó székhelyének tagállamától eltérő országokban. E célból szükséges, hogy részletesebben meghatározzák a közösségi engedély és a hiteles másolatok külső megjelenését és egyéb jellemzőit.
- (10) A közúti ellenőrzéseket a közúti fuvarozó nemzetiisége, a közúti fuvarozó székhelye vagy a jármű bejegyzésének helye alapján történő közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés nélkül kell végrehajtani.
- (11) Meg kell határozni a közösségi engedélyek kiadását és visszavonását szabályozó feltételeket, a hatályuk alá tartozó fuvarozási típusokat, érvényességi időtartamukat és használatuk részletes szabályait.
- (12) Járművezetői igazolványt is be kell vezetni annak érdekében, hogy a tagállamok ténylegesen ellenőrizhessék, hogy a harmadik országokból származó járművezetőket a szóban forgó fuvarozási műveletért felelős fuvarozó törvényesen alkalmazza, vagy a gépjárművezető annak rendelkezésére áll.
- (13) Az e rendeletben előírt közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók e rendeletnek megfelelően, valamint a nemzetközi fuvarozási szolgáltatások egyes kategóriáinak nyújtására engedéllyel rendelkező fuvarozók ideiglenes jelleggel nyújthatnak belföldi szállítási szolgáltatásokat egy tagállamon belül anélkül, hogy az adott tagállamban bejegyzett irodával vagy más egységgel rendelkeznének. Amennyiben ilyen kabotázsművelet végzésére kerül sor, arra vonatkozni kell az olyan közösségi jogszabályoknak, mint például a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, valamint a fogadó tagállamban a meghatározott területeken hatályos nemzeti jog.
- (14) Rendelkezéseket kell hozni annak érdekében, hogy fel lehessen lépni az érintett fuvarozási piacok súlyos zavar esetén. Ebből a célból szükség van megfelelő döntéshozatali eljárás bevezetésére és a szükséges statisztikai adatok összegyűjtésére.
- (15) A Szerződés letelepedési jogra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül, a kabotázsművelet a fuvarozók által nem a székhelyük szerinti tagállamban nyújtott szolgáltatásokat foglalja magában, és nem tiltható meg addig, amíg nem válik a fogadó tagállamban állandó vagy folyamatos jelleggel végzett tevékenységgé. E követelmény végrehajtásának elősegítése érdekében a kabotázsműveletek gyakoriságát és azt az időszakot, amelyben végezhetők, egyértelműbben meg kell határozni. Az ilyen belföldi szállítási szolgáltatásokat ideiglenes alapon engedélyezték. A gyakorlatban nehezebb bizonyult annak megállapítása, mely szolgáltatások engedélyezettek. Ezért világos és könnyen végrehajtható szabályok szükségesek.
- (16) E rendelet nem érinti az áruk beérkező és kimenő közúti szállítására – mint a kombinált fuvarozás egyik szakaszára – vonatkozó, a tagállamok közötti kombinált áru fuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 7-i 92/106/EGK tanácsi irányelvben⁽²⁾ megállapított rendelkezéseket. A 92/106/EGK irányelvben lefektetett kombinált fuvarozási műveletnek nem részét képező, a fogadó tagállamon belül megtett belföldi közúti utak a kabotázsműveletek fogalommeghatározása alá esnek, és rájuk ennek megfelelően e rendelet előírásai alkalmazandók.
- (17) A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ rendelkezései alkalmazandók a kabotázsműveletet végző fuvarozási vállalkozásokra.
- (18) A kabotázsműveletek hatékony ellenőrzése érdekében a fogadó tagállamok végrehajtó hatóságainak legalább a fuvarlevelek és a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet⁽⁴⁾ szerinti menetíró készülékek adataihoz hozzáféréssel kell rendelkezniük.
- (19) A tagállamoknak e rendelet megfelelő alkalmazása céljából kölcsönösen segítséget kell nyújtaniuk egymásnak.

(1) HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

(2) HL L 368., 1992.12.17., 38. o.

(3) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

(4) HL L 370., 1985.12.31., 8. o.

- (20) A közigazgatási alaki követelményeket – amennyire csak lehet – az e rendelet megfelelő alkalmazását és tényleges végrehajtását biztosító ellenőrzésekről és szankciókról való lemondás nélkül egyszerűsíteni kell. Ennek érdekében egyértelművé kell tenni és meg kell erősíteni a közösségi engedély visszavonásának jelenlegi szabályait. A jelenlegi szabályokat oly módon kell kiigazítani, hogy lehetővé tegyék a fogadó tagállamban elkövetett súlyos jogsértések büntetését. A szankciók nem lehetnek diszkriminatív jellegűek, és arányban kell állniuk a jogsértések súlyával. Biztosítani kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét bármilyen kiszabott szankcióval szemben.
- (21) A tagállamok a fuvarozók minden súlyos, szankcióval sújtott jogsértését bevezetik nemzeti elektronikus nyilvántartásukba.
- (22) A nemzeti hatóságok közötti információcsere megkönnyítése és erősítése érdekében a tagállamoknak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ alapján létrejött nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül meg kell osztaniuk egymással a vonatkozó információkat.
- (23) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy e rendelet I. és II. mellékletét a műszaki fejlődéshez igazítsa. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (25) A tagállamoknak meg kell hozniuk az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen a hatáson, arányos és visszatartó erejű szankciók tekintetében.
- (26) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a nemzetközi közúti áru fuvarozás egységes, az egész Közösségre kiterjedő keretében biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért annak léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Közösség területén ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti áru fuvarozásra kell alkalmazni.
- (2) Ezt a rendeletet egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén a tranzit tagállamok területén végzett útszakaszokra kell alkalmazni. A rendelet nem alkalmazandó a berakodás és kirakodás helye szerinti tagállam területén végzett fuvarozásra mindaddig, amíg nem kötötték meg a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezményt.
- (3) A (2) bekezdésben említett egyezmény megkötéséig ez a rendelet nem érinti az alábbiakat:
- egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból egy tagállamba történő olyan fuvarozásokra vonatkozó rendelkezések, amelyek a tagállamok és az érintett harmadik országok által megkötött kétoldalú egyezményekben szerepelnek;
 - egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból egy tagállamba történő olyan fuvarozásokra vonatkozó, a tagállamok között megkötött kétoldalú egyezményekben szereplő rendelkezések, amelyek vagy kétoldalú engedélyek, vagy liberalizációs rendelkezések alapján megengedik a berakodását vagy kirakodását egy tagállamban olyan fuvarozó számára, amelynek székhelye nem abban a tagállamban van.
- (4) Ezt a rendeletet a III. fejezetben előírtak szerint alkalmazni kell a nem honos fuvarozó által ideiglenes alapon végzett belföldi közúti áru fuvarozásra.
- (5) A következő típusú fuvarozásokhoz és az ilyen fuvarozással összefüggésben lebonyolított üresen megtett utakhoz nincs szükség közösségi engedélyre, és mentesülnek minden fuvarozási engedélyezés alól:
- egyetemes szolgáltatásként végzett postai szállítás;
 - sérült vagy műszaki hibás járművek szállítása;
 - áru fuvarozás olyan gépjárművekkel, amelyek megengedett össztömege, beleértve a pótkocsikat is, nem haladja meg a 3,5 tonnát;
 - áruszállítás gépjárművekkel a következő feltételek teljesítése esetén:
 - a szállított árunak a vállalkozás tulajdonában kell lennie, vagy a vállalkozás által eladottnak, megvásároltnak, bérebe adottnak vagy bérebe vettnak, előállítottak, kivontnak, feldolgozottak vagy javítottak kell lennie;

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 51. oldalát.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- ii. a szállítás célja az áruknek a vállalkozásba vagy a vállalkozásból történő elszállítása vagy elmozdítása a vállalkozáson belül azon kívül a vállalkozás saját céljaira;
 - iii. az ilyen szállításhoz használt gépjárműveket a vállalkozás által alkalmazott vagy szerződéses kötelezettség alapján a rendelkezésére bocsátott személyzet tagjai vezetik;
 - iv. az áruszállító járművek a vállalkozás saját tulajdonában vannak, vagy azokat a vállalkozás részletfizetésre vásárolta vagy bérlő, feltéve, hogy az utóbbi esetben megfelelnek a gépjárművezető nélkül bérelt járművek közúti áru fuvarozására történő használatáról szóló, 2006. január 18-i 2006/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾; és
 - v. ilyen szállítás a vállalkozás tevékenységi körében csak melléktevékenység;
- e) gyógyszerek, készülékek, gyógyászati berendezések és felszerelések, valamint egyéb, vészhelyzet esetén szükséges cikkek szállítása, különösen természeti katasztrófák esetén.

Az első albekezdés d) pontjának iv. alpontját nem kell alkalmazni az általában használt gépjármű műszaki hibája miatt rövid helyettesítésre használt járműre.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezései nem érintik azon feltételeket, amelyeket valamely tagállam állapít meg saját állampolgárai számára, amennyiben részt vesznek a hivatkozott bekezdésben említett tevékenységek egyikében.

2. cikk

Fogalm meghatározások

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában:

1. „jármű”: valamely tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét valamely tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag áru fuvarozásra szolgál;
2. „nemzetközi fuvarozás”
 - a) egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út, amelynél a kiindulási pont és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;
 - b) egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út egy tagállamból egy harmadik országba vagy egy harmadik országból egy tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül;
 - c) egy rakománnyal rendelkező jármű által lebonyolított út harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal; vagy

- d) az a), b) és c) pontban említett fuvarozásokkal kapcsolatban üresen megtett út;
3. „fogadó tagállam”: a fuvarozó székhelyének megfelelő tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a fuvarozó működik;
4. „nem honos fuvarozó”: a fogadó tagállamban működő közúti áru fuvarozói vállalkozás;
5. „járművezető”: bármely személy, aki a járművet akár rövid ideig is vezeti, vagy aki egy járműben azért utazik, hogy szükség esetén feladatai részeként a járművezetésre rendelkezésre álljon;
6. „kabotázsművelet”: a fogadó tagállamban díjazás ellenében ideiglenes alapon, e rendelettel összhangban végzett belföldi fuvarozás;
7. „a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok súlyos megsértése”: olyan jogsértések, amelyek a(z) 1071/2009/EK rendelet 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a jó hírnév elvesztéséhez és/vagy a közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonásához vezethetnek.

II. FEJEZET

NEMZETKÖZI FUVAROZÁS

3. cikk

Általános alapelv

A nemzetközi fuvarozás közösségi engedélyhez és – amennyiben a járművezető harmadik ország állampolgára – járművezetői igazolványhoz kötötten végezhető.

4. cikk

Közösségi engedély

- (1) A közösségi engedélyt egy tagállamnak kell kiadnia e rendeletnek megfelelően bármely olyan fuvarozó számára, aki ellenszolgáltatás fejében árut szállít, és:
 - a) az említett tagállamban székhellyel rendelkezik a Közösség és az adott tagállam nemzeti jogszabályainak megfelelően; és
 - b) a Közösségnek és az adott tagállam közúti áru fuvarozási szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó nemzeti jogszabályainak megfelelően a székhelye szerinti tagállamban jogosultságot kapott a nemzetközi közúti áru fuvarozásra.
- (2) A közösségi engedélyt a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai bocsátják ki legfeljebb tízéves megújítható időszakra.

Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kibocsátott közösségi engedélyek és hiteles másolatok lejáratuk időpontjáig érvényesek.

⁽¹⁾ HL L 33., 2006.2.4., 82. o.

A Bizottság a közösségi engedély érvényességi idejét a műszaki fejlődéshez igazítja, különösen a(z) 1071/2009/EK rendelet 16. cikkében előírt közúti fuvarozói nemzeti elektronikus nyilvántartásokhoz. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A székhely szerinti tagállam az engedély birtokosának kiadja a közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozónál kell őrizni, valamint a közösségi engedély birtokosának az akár teljes tulajdonosként, akár más jogcímen, például részletvásárlás, bérleti vagy lízingszerződés alapján rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles másolatot.

(4) A közösségi engedélynek és a hiteles másolatoknak meg kell felelniük a II. mellékletben szereplő mintának, amely megállapítja a használatát szabályozó feltételeket is. Az engedélynek és hiteles másolatainak rendelkezniük kell továbbá az I. mellékletben felsorolt biztonsági jellemzők közül legalább kettővel.

A Bizottság az I. és II. mellékletet a műszaki fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 15. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A közösségi engedélyt és a hiteles másolatokat az azokat kiadó hatóság bélyegzőjével, valamint aláírással és sorszámmal kell ellátni. A közösségi engedély és a hiteles másolatok sorszáma a fuvarozóra vonatkozó adatok részeként be kell jegyezni a közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

(6) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére állítják ki, és az nem átruházható. A közösségi engedély hitelesített másolatából egy-egy példányt a fuvarozó minden járművén tartani kell, és az ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.

Járműszerelvénnyel esetén a hiteles másolatot a gépjárművön kell tartani. Ennek érvényesnek kell lennie a járműszerelvényre abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy félpótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha a forgalomban való részvételre egy másik államban van bejegyezve vagy feljogosítva.

5. cikk

Járművezetői igazolvány

(1) A járművezetői igazolványt valamely tagállam állítja ki e rendeletnek megfelelően minden olyan fuvarozónak, aki:

- a) közösségi engedéllyel rendelkezik; és
- b) az adott tagállamban törvényesen alkalmaz olyan járművezetőt, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, sem pedig a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló,

2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy, vagy törvényesen foglalkoztat olyan járművezetőt, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, sem pedig az irányelv értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy, és aki az adott tagállamban az alábbi formában előírt foglalkoztatási és szakképzési feltételeknek megfelelően áll a fuvarozó rendelkezésére:

- i. törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések; és adott esetben
- ii. kollektív szerződések, az adott tagállamban alkalmazott szabályoknak megfelelően.

(2) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam a járművezetői igazolványt a közösségi engedély jogosultjának kérelmére adja ki minden olyan járművezető részére, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, sem pedig a 2003/109/EK irányelv értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy, és akit a fuvarozó jogszerűen alkalmaz, illetve a fuvarozó rendelkezésére álló minden olyan járművezető részére, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, sem pedig a 2003/109/EK irányelv értelmében huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy. Minden egyes járművezetői igazolvány igazolja, hogy az abban megnevezett járművezetőt az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint alkalmazzák.

(3) A járművezetői igazolványnak meg kell felelnie a III. mellékletben szereplő mintának. Rendelkeznie kell továbbá a I. mellékletben felsorolt biztonsági jellemzők közül legalább kettővel.

(4) A Bizottság az III. mellékletet a műszaki fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 15. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) A járművezetői igazolványt az azt kibocsátó hatóság bélyegzőjével, valamint aláírással és sorszámmal kell ellátni. A gépjárművezetői igazolvány sorszáma azon fuvarozóra vonatkozó adatok részeként lehet bejegyezni a közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartásába, aki azt az igazolványban megjelölt járművezető rendelkezésére bocsátja.

(6) A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki az okmányt akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel vezet egy járművet. A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai által kibocsátott járművezetői igazolvány egy hiteles másolatát a fuvarozó vállalkozás telephelyén kell őrizni. A járművezetői igazolványt bármely, ellenőrzésre jogosult hivatalos személy felszólítására be kell mutatni.

(7) A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam által meghatározott időszakra, de legfeljebb öt évre adják ki. Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kibocsátott gépjárművezetői igazolványok a lejárati időpontjáig érvényesek.

⁽¹⁾ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy ha a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek már nem teljesülnek, a fuvarozó az igazolványt az azt kiadó hatóságoknak azonnal visszaadja.

6. cikk

A feltételek ellenőrzése

(1) A közösségi engedély iránti kérelem vagy a közösségi engedélynek a 4. cikk (2) bekezdése szerinti megújítása iránti kérelem benyújtásakor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó megfelel-e, vagy továbbra is megfelel-e a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított követelményeknek.

(2) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai minden évben az adott tagállamban kiadott érvényes járművezetői igazolványok legalább 20 százalékára kiterjedően ellenőrzik, hogy továbbra is teljesülnek-e a járművezetői igazolványok kibocsátásának az 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételei.

7. cikk

A közösségi engedély és a járművezetői igazolvány kibocsátásának megtagadása és visszavonása

(1) Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott vagy az 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai indoklást tartalmazó határozatban elutasítják a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány kiadása vagy érvényességének meghosszabbítása iránti kérelmet.

(2) Az illetékes hatóságok visszavonják a közösségi engedélyt vagy a járművezetői igazolványt, amennyiben annak jogosultja:

- a) már nem teljesíti a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott vagy az 5. cikk (1) bekezdésében említett feltételeket; vagy
- b) helytelen információkat közölt a közösségi engedély vagy a járművezetői igazolvány iránti kérelme tekintetében.

III. FEJEZET

KABOTÁZS

8. cikk

Általános alapelv

(1) Minden ellenszolgáltatás fejében munkát végző közúti áru-fuvarozó, aki közösségi engedély jogosultja, továbbá amelynek a járművezetője, amennyiben egy harmadik ország állampolgára, rendelkezik járművezetői igazolvánnyal, jogosult – az e fejezetben meghatározott feltételek alapján – kabotázsművelet végzésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett közúti áru-fuvarozóknak engedélyezik, hogy ugyanazzal a gépjárművel vagy járműszerelvénnyel ugyanazon jármű gépjárművel legfeljebb három kabotázsművelet hajtsanak végre egy másik tagállamból vagy harmadik országból a fogadó tagállamba irányuló nemzetközi

fuvarozást és azt követően, hogy a beérkező nemzetközi fuvar során szállított áruk megérkeztek a rendeltetési helyükre. A fogadó tagállam elhagyását megelőző kabotázsművelet utolsó árukirakodásának hét nappal a fogadó tagállamba irányuló nemzetközi fuvarozáshoz kapcsolódó kirakodás után meg kell történnie.

Az első albekezdésben említett határidőn belül a fuvarozók az első albekezdés értelmében engedélyezett kabotázsművelet közül néhányat vagy azok mindegyikét bármely tagállamban elvégezhetik azzal a feltétellel, hogy tevékenységük az adott tagállam területére történő, rakomány nélküli belépést követő három napon belül tagállamonként egy kabotázsműveletre korlátozott.

(3) A nem honos fuvarozó által a fogadó tagállamban folytatott belföldi közúti fuvarozási szolgáltatások csak akkor tekinthetők e rendelettel összhangban állónak, ha a fuvarozó egyértelmű bizonyítékot tud felmutatni egyrészt a beérkező nemzetközi fuvarozásról, másrészt minden egyes egymást követő kabotázsműveletről.

Az első albekezdésben említett bizonyítéknak minden művelet kapcsán a következőket kell magában foglalnia:

- a) a feladó neve, címe és aláírása;
- b) a fuvarozó neve, címe és aláírása;
- c) a címzett neve és címe, valamint aláírása és a szállítás napja, amennyiben az áruk már megérkeztek;
- d) az áruk átvételének helye és dátuma, illetve a szállításra kijelölt hely;
- e) az áruk természetének és csomagolási módjának közismert megnevezése, illetve veszélyes áruk esetében az általánosan elismert megnevezés, továbbá a csomagok száma és különleges jelzéseik és számozásuk;
- f) az áruk bruttó tömege vagy más módon kifejezett mennyisége;
- g) a gépjármű és a pótkocsik rendszáma.

(4) Nincs szükség további dokumentumokra az e cikkben lefektetett előírásoknak való megfelelés bizonyításához.

(5) Bármely fuvarozó számára, aki jogosult a vállalkozásának székhelye szerinti tagállamban az adott tagállam jogszabályainak megfelelően, az 1. cikk (5) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott, ellenszolgáltatás fejében végzett közúti áru-fuvarozási tevékenység végzésére, az e fejezet szerinti feltételekkel engedélyezett az azonos jellegű kabotázsművelet végzése vagy a kabotázsművelet azonos kategóriába tartozó járművel történő végzése.

(6) Az 1. cikk (5) bekezdésének d) és e) pontja szerinti fuvarozási szolgáltatások keretében végzett kabotázsművelet engedélyezése nem esik korlátozás alá.

9. cikk

A kabotázsműveletekre alkalmazandó szabályok

(1) A kabotázsműveletek végzése – a közösségi jogszabályok alkalmazására is figyelemmel – a fogadó tagállamban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések hatálya alá tartozik az alábbiak tekintetében:

- a) a fuvarozási szerződésre irányadó feltételek;
- b) a közúti járművek tömege és méretei;
- c) bizonyos árukategóriák, különösen a veszélyes áruk, romlandó élelmiszerek és élő állatok szállítására vonatkozó követelmények;
- d) vezetési és pihenőidők;
- e) a fuvarozási szolgáltatásokra vonatkozó hozzáadottérték-adó (héta).

Az első albekezdés b) pontjában említett tömeg- és méretadatok adott esetben túlléphetik a fuvarozó székhelye szerinti tagállamban megállapított értékeket, de semmiképpen nem haladhatják meg a fogadó tagállam által a belföldi közlekedés tekintetében meghatározott határokat vagy a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdése szerinti tanúsítványokban említett műszaki jellemzőket.

(2) Az állampolgárságon vagy a székhelyen alapuló hátrányos megkülönböztetés megakadályozására az (1) bekezdés szerinti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések a fogadó tagállamnak a honos fuvarozóira alkalmazott rendelkezéseivel megegyező feltételekkel vonatkoznak a nem honos fuvarozókra.

10. cikk

Védintézkedési eljárás

(1) Amennyiben egy adott földrajzi területen a nemzeti fuvarozási piacon súlyos zavar alakul ki a kabotázs következtében vagy az által súlyosbítva, bármely tagállam a Bizottsághoz fordulhat védintézkedések elfogadása céljából, megadva a Bizottság számára a szükséges információkat és tájékoztatva a Bizottságot az általa a honos fuvarozók tekintetében meghozni kívánt intézkedésekről.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

– „nemzeti fuvarozási piac súlyos zavara egy adott földrajzi területen”: az adott piacra jellemző problémák megjelenése, ami a kereslet meghaladó súlyos és potenciálisan tartós túlkínálathoz vezet, veszélyeztetve jelentős számú közúti fuvarozó pénzügyi egyensúlyát és túlélését,

⁽¹⁾ HL L 235., 1996.9.17., 59. o.

– „földrajzi terület”: egy tagállam területének egészére vagy egy részére kiterjedő, vagy más tagállamok területének egészére vagy egy részére kiterjedő terület.

(3) Különösen a vonatkozó adatok alapján, a Bizottság megvizsgálja a kialakult helyzetet a 15. cikk (1) bekezdésében említett bizottsággal történt konzultációt követően, és a tagállam kérelmének beérkezését követő egy hónapon belül dönt a védintézkedések szükségességéről, és szükségességük esetén elrendeli azokat.

Ezek az intézkedések magukban foglalhatják azt is, hogy a kérdéses területet ideiglenesen kiveszik e rendelet területi hatálya alól.

Az e cikk szerint elfogadott intézkedések legfeljebb hat hónapos időtartamra maradnak hatályban, és egyszer meghosszabbíthatók, ugyanolyan érvényességi időhatárokkal.

A Bizottság késedelem nélkül értesíti a tagállamokat és a Tanácsot minden, e bekezdés alapján meghozott határozatról.

(4) Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy egy vagy több tagállamot érintő védintézkedést fogad el, akkor az érintett tagállamok illetékes hatóságai kötelesek azonos hatályú intézkedéseket hozni a honos fuvarozók tekintetében, és erről tájékoztatják a Bizottságot. Ezek az intézkedések legkésőbb a Bizottság által elfogadott védintézkedésekkel megegyező időponttól alkalmazandók.

(5) Bármely tagállam a Tanács elé utalhatja a Bizottság (3) bekezdés szerint meghozott határozatát az értesítésétől számított 30 napon belül. A Tanács az utalást követő 30 napon belül vagy, több tagállam betérjesztése esetén, az első betérjesztést követő 30 napon belül minősített többséggel eltérő határozatot hozhat.

A Tanács határozatára a (3) bekezdés harmadik albekezdése szerinti érvényességi időhatárok vonatkoznak. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai kötelesek azonos hatályú intézkedéseket hozni a honos fuvarozók tekintetében, és erről tájékoztatják a Bizottságot. Amennyiben a Tanács nem hoz határozatot az első albekezdés szerinti határidőn belül, a Bizottság határozata véglegessé válik.

(6) Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy a (3) bekezdés szerinti intézkedéseket meg kell hosszabbítani, javaslatot terjeszt a Tanács elé, amely minősített többséggel határoz.

IV. FEJEZET

KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ÉS SZANKCIÓK

11. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

A tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet alkalmazásának és figyelemmel kísérésének biztosításához. Információt cserélnek a(z) 1071/2009/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül.

12. cikk

A jogsértések szankcionálása a székhely szerinti tagállam által

(1) A közösségi közúti fuvarozásra vonatkozó szabályozásnak a bármely tagállamban elkövetett, illetve megállapított súlyos megsértése esetén a jogsértéseket elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megteszik az ügy kezeléséhez szükséges megfelelő intézkedéseket, amelyek – amennyiben ezt a nemzeti jog előírja – figyelmeztetést is tartalmazhatnak, és amelyek többek között a következő közigazgatási szankciók kivételéhez vezethetnek:

- a) a közösségi engedély egyes vagy az összes hiteles másolatának ideiglenes, illetve végleges visszavonása;
- b) a közösségi engedély ideiglenes, illetve végleges visszavonása.

E szankciókat a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyát figyelembe véve az ügyben hozott végleges határozatot követően, valamint a birtokában lévő, a nemzetközi forgalom figyelembevételével kiadott engedélyek hiteles másolatainak számára tekintettel határozhatják meg.

(2) A járművezetői igazolványokkal történő bármilyen jellegű visszaélés formájában elkövetett súlyos jogsértés esetén a jogsértést elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő szankciókat szabnak ki, mint például:

- a) a járművezetői igazolványok kiadásának felfüggesztése;
- b) a járművezetői igazolványok visszavonása;
- c) a visszaélések megelőzése érdekében a járművezetői igazolványok kiadásának további feltételek teljesítésétől való függővé tétele;
- d) a közösségi engedély egyes vagy az összes hiteles másolatának átmeneti vagy végleges hatályú visszavonása;
- e) a közösségi engedély ideiglenes, illetve végleges visszavonása.

E szankciókat a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértések súlyát figyelembe véve az ügyben hozott végleges határozatot követően határozhatják meg.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ügyben hozott végleges határozatot követő hat héten belül tájékoztatják annak a tagállamnak az illetékes hatóságait, amelyben a jogsértést megállapították, hogy szabtak-e ki szankciókat, és az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett szankciók közül melyeket állapították meg.

Amennyiben nem szabtak ki ilyen szankciókat, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága meghatározza annak indokait.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az érintett fuvarozóra megállapított összes szankció arányban álljon a kérdéses szankciókra okot adó jogsértéssel vagy jogsértésekkel, figyelembe véve a jogsértés helye szerinti tagállamban az ugyanezen jogsértésre megállapított szankciókat.

(5) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a nemzeti jognak megfelelően a fuvarozó ellen egy illetékes nemzeti bíróság előtt eljárást indíthatnak. Tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságát az e célból hozott határozatokról.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a fuvarozók fellebbezési joggal rendelkezzenek az e cikk alapján őket sújtó bármely közigazgatási szankció ellen.

13. cikk

A jogsértések fogadó tagállam általi szankcionálása

(1) Ha egy tagállam illetékes hatóságai tudomást szereznek e rendelet vagy a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok olyan súlyos megsértéséről, amelyet nem honos fuvarozó követ el, a tagállam, amelynek területén a jogsértést megállapították, a lehető leghamarabb, de legkésőbb hat héttel az ügyben hozott végleges határozatot követően átadja a következő információkat a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

- a) a jogsértés leírása és az elkövetés időpontja;
- b) a jogsértés kategóriája, típusa és súlya; és
- c) a megállapított szankciók és a végrehajtott szankciók.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai kérhetik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait közigazgatási szankciók alkalmazására, a 12. cikknek megfelelően.

(2) A büntetőeljárások sérelme nélkül a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak szankciók kiszabására azzal a nem honos fuvarozóval szemben, aki valamely kabotázsművelet során a területén megszegte ezt a rendeletet vagy a nemzeti vagy közösségi közúti jogszabályokat. A szankciókat hátrányos megkülönböztetés nélkül állapítják meg. E szankció lehet figyelmeztetés, illetve – súlyos jogsértés esetén – a jogsértés elkövetése szerinti fogadó tagállam területén a kabotázsműveletből történő időszakos kizárás.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a fuvarozók fellebbezési joggal rendelkezzenek az e cikk alapján őket sújtó bármely közigazgatási szankció ellen.

14. cikk

A nemzeti elektronikus nyilvántartásba vétel

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön székhellyel rendelkező fuvarozók által a közösségi közúti fuvarozásra vonatkozó jogszabályok olyan súlyos megsértését, amely miatt valamely tagállam szankciót állapított meg, illetve a közösségi engedélyt vagy a hitelesített másolatot ideiglenesen vagy véglegesen visszavonta, felvegyék a közúti közlekedési vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartásába. A közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonására vonatkozó bejegyzéseket ideiglenes visszavonás esetében a visszavonás időtartamának lejártától, végleges visszavonás esetében pedig a visszavonás időpontjától számított két évig megőrzi a nyilvántartásban.

V. FEJEZET

VÉGREHAJTÁS

15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 3821/85/EGK rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

16. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértésére alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, valamint minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok 2011. december 4-ig értesítik a Bizottságot ezekről az intézkedésről, illetve haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításokról.

A tagállamok biztosítják, hogy ezen intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége és székhelye tekintetében hátrányos megkülönböztetés nélkül alkalmazzák.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

17. cikk

Jelentéstétel

(1) Kétévente valamennyi tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megelőző év december 31-én közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók számáról és az e napon forgalomban levő járművek számának megfelelő hiteles másolatok számáról.

(2) A tagállamok ezenkívül értesítik a Bizottságot az előző naptári év során kibocsátott járművezetői igazolványok, valamint az adott év december 31-én forgalomban lévő gépjármű-vezetői engedélyek számáról.

(3) A Bizottság 2013 végéig jelentést készít a közösségi közúti szállítási piac helyzetéről. A jelentés tartalmazza a piaci helyzet elemzését, többek között annak értékelését, hogy az ellenőrzések hatékonyak-e, valamint a szakmára jellemző foglalkoztatási feltételek alakulását, továbbá annak értékelését, hogy – többek között a végrehajtás, az úthasználati díjak, valamint a szociális és biztonsági jogszabályok tekintetében – a szabályok összehangolása olyan mértékben haladt-e, hogy előírható a belföldi közúti szállítási piacok – a kabotázst is beleértve – további megnyitása.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 881/92/EGK rendelet, a 3118/93/EGK rendelet és a 2006/94/EK irányelv ezennel hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre és irányelvekre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. december 4-től kell alkalmazni, a 8. és 9. cikk kivételével, amelyeket 2010. május 14-től kell alkalmazni.

I. MELLÉKLET

A közösségi engedély és a járművezetői igazolvány biztonsági jellemzői

A közösségi engedélynek és a járművezetői igazolványnak az alábbi biztonsági jellemzők közül legalább kettővel rendelkeznie kell:

- hologram,
 - UV-fényben láthatóvá váló különleges rostok a papírban,
 - legalább egy mikronyomtatásos vonal (csak nagyítósüveggel látható nyomtatás, amelyet a fénymásoló gép nem ad vissza),
 - tapintható karakterek, szimbólumok vagy minták,
 - kettős számozás: a közösségi engedély vagy az engedély hitelesített másolatának, vagy a járművezetői igazolványnak a sorszáma, és minden esetben a kibocsátási szám,
 - biztonsági alnyomat vékony vonalakkal álló gilosmintával és írisznyomtatással.
-

II. MELLÉKLET

Közösségi engedély mintája

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(Pantone világoskék színű, DIN A4 formátumú cellulózpapír, legalább 100 g/m²)

(Az engedély első oldala)

(Az engedélyt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

Az engedélyt kibocsátó állam megkülönböztető jelzése ⁽¹⁾	Illetékes hatóság vagy szerv neve
--	-----------------------------------

Engedély száma

vagy

hiteles másolat száma

ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás céljára

Ez az engedély feljogosítja ⁽²⁾

.....

a nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti, ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, ezen engedély általános feltételeivel összhangban.

Különleges megjegyzések:	
.....	
Az engedély-tól/-től-ig érvényes.
Kibocsátás helye és dátuma:,
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ A tagállamok megkülönböztető jelzései a következők: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (MT) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.

⁽³⁾ Az engedélyt kibocsátó illetékes hatóság vagy szerv aláírása és bélyegzője.

b)

(Az engedély második oldala)

(Az engedélyt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Ezt az engedélyt a(z) 1072/2009/EK rendelet alapján állítják ki.

Az engedély a birtokosát feljogosítja ellenszolgáltatás fejében végzett nemzetközi közúti árufuvarozás végzésére bármely útvonalon a Közösség területén, és adott esetben, az alábbiakban megállapított feltételekre is figyelemmel:

- ahol a kiindulási és a végpont két különböző tagállamban van, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal vagy anélkül,
- egy tagállamból egy harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba, egy vagy több tagállamon vagy harmadik országon keresztül történő tranzittal, vagy anélkül,
- harmadik országok között, egy vagy több tagállamon keresztül történő tranzittal,

valamint az ilyen fuvarozásokkal kapcsolatos üresen megtett utakra.

Egy tagállamból harmadik országba vagy harmadik országból tagállamba történő fuvarozás esetén ez az engedély a Közösség területén végzett fuvarozásra érvényes. Az engedély a berakodás vagy a kirakodás szerinti tagállamban csak a Közösség és az érintett harmadik ország között szükséges egyezmény megkötésétől kezdődően érvényes, a(z) 1072/2009/EK rendeletnek + megfelelően.

Az engedély a birtokos nevére szól, és nem ruházható át.

Az engedélyt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, nevezetesen, ha a birtokos:

- nem teljesíti az engedélyhasználat összes feltételét,
- az engedély kibocsátásához vagy meghosszabbításához szükséges adatok tekintetében téves adatokat szolgáltatott.

Az engedély eredeti példányát a fuvarozási vállalkozásnál kell őrizni.

Az engedély hiteles másolatát a járművön kell tartani ⁽¹⁾. Összekapcsolt járművek kombinációja esetén az engedély hiteles másolatát a gépjárművön kell tartani. Ez érvényes a járművek összekapcsolt kombinációjára abban az esetben is, ha a pótkocsi vagy nyerges pótkocsi nincs bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre az engedély birtokosának a nevében, vagy ha egy másik államban van bejegyezve vagy feljogosítva a forgalomban való részvételre.

Az engedélyt az arra felhatalmazott hatósági személy felszólítására fel kell mutatni.

Az engedély birtokosának valamennyi tagállam területén tiszteletben kell tartania az adott államban hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, különös tekintettel a fuvarozásra és a közlekedésre.

⁽¹⁾ „Jármű”: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelyek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál.

III. MELLÉKLET

Járművezetői engedély mintája
EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(Pantone rózsaszín színű, DIN A4 formátumú cellulózpapír, legalább 100 g/m²)

(Az igazolvány első oldala)

(Az igazolványt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

Az igazolványt kibocsátó tagállam megkülönböztető jelzése ⁽¹⁾	Illetékes hatóság vagy szerv neve
---	-----------------------------------

... sz. járművezetői igazolvány

közösségi engedéllyel történő, ellenszolgáltatás fejében végzett közúti árufuvarozáshoz

(A nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet)

Ez az igazolvány igazolja, hogy a:

..... által bemutatott iratok alapján
.....⁽²⁾

az alábbi járművezető:

Családi és utónév:	
Születési hely és idő:	Állampolgárság:
A személyazonossági igazolvány típusa és száma:	
Kibocsátás dátuma:	Kibocsátás helye:
Vezetői engedély száma:	
Kibocsátás dátuma:	Kibocsátás helye:
Társadalombiztosítási szám:	

a következő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a járművezetők foglalkoztatási és szakképzési feltételeire vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti fuvarozást végezzen:

.....⁽³⁾

Különleges megjegyzések:

Az igazolvány	-tól/-től -ig érvényes
Kibocsátás helye és dátuma:
..... ⁽⁴⁾		

⁽¹⁾ A tagállamok megkülönböztető jelzései: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (MT) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ A fuvarozó neve vagy cégneve és teljes címe.

⁽³⁾ A fuvarozó székhelye szerinti tagállam neve.

⁽⁴⁾ Az illetékes kibocsátó hatóság vagy szerv aláírása és bélyegzője.

b)

(Az igazolvány második oldala)

(Az igazolványt kibocsátó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Ezt az igazolványt a(z) 1072/2009/EK rendelet alapján állítják ki.

Az igazolvány tanúsítja, hogy az abban megnevezett gépjárművezetőt az igazolványban szereplő tagállamban alkalmazott szabályok szerint, a foglalkoztatási és szakképzési feltételekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek és adott esetben a kollektív szerződéseknek megfelelően alkalmazzák azért, hogy ott közúti árufuvarozást végezhesen.

A járművezetői igazolvány a fuvarozó tulajdona, aki akkor bocsátja az abban megjelölt járművezető rendelkezésére, amikor a járművezető a fuvarozó részére kiadott közösségi engedéllyel, fuvarozást végezve vezet járművet ⁽¹⁾. A járművezetői igazolvány másra nem ruházható át. A járművezetői igazolvány csak addig érvényes, amíg teljesülnek a kibocsátása alapjául szolgáló feltételek, és a fuvarozónak azonnal vissza kell adnia az igazolványt a kibocsátó hatóságoknak, amint a kibocsátás alapjául szolgáló feltételek nem teljesülnek.

A járművezetői igazolványt a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonhatja, különösen akkor, ha a birtokos:

- nem teljesíti az igazolvány használatához szükséges valamennyi feltételt,
- az igazolvány kibocsátásakor vagy megújításakor téves információkat adott kért adatok tekintetében.

Az igazolvány egy hiteles másolatát a fuvarozó vállalkozásnál kell őrizni;

Az igazolvány eredeti példányát a járművön kell tartani és bármely ellenőrzésre felhatalmazott hivatalos személy felszólítására be kell mutatni.

⁽¹⁾ „Jármű”: egy tagállamban nyilvántartásba vett gépjármű, vagy járművek olyan összekapcsolt kombinációja, amelynek legalább a gépjármű részét egy tagállamban vették nyilvántartásba, és amely kizárólag árufuvarozásra szolgál.

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

881/92/EGK rendelet	3118/93/EGK rendelet	2006/94/EK irányelv	E rendelet
1. cikk, (1) bekezdés			1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés			1. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, (3) bekezdés			1. cikk, (3) bekezdés
II. melléklet		1. cikk, (1) és (2) bekezdés, I. melléklet; 2. cikk	1. cikk, (5) bekezdés
		2. cikk	1. cikk, (6) bekezdés
2. cikk			2. cikk
3. cikk, (1) bekezdés			3. cikk
3. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés			5. cikk, (1) bekezdés
4. cikk			
5. cikk, (1) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés			4. cikk, (4) bekezdés
			4. cikk, (5) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, I. melléklet			4. cikk, (6) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés			5. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés			5. cikk, (6) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés			5. cikk, (7) bekezdés
7. cikk			6. cikk
8. cikk, (1) bekezdés			7. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés			7. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés			12. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (4) bekezdés			12. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) és (2) bekezdés			12. cikk, (6) bekezdés
	1. cikk, (1) bekezdés		8. cikk, (1) bekezdés
	1. cikk, (2) bekezdés		8. cikk, (5) bekezdés
	1. cikk, (3) és (4) bekezdés		8. cikk, (6) bekezdés
	2. cikk		
	3. cikk		
	4. cikk		
	5. cikk		
	6. cikk, (1) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés
	6. cikk, (2) bekezdés		
	6. cikk, (3) bekezdés		9. cikk, (2) bekezdés
	6. cikk, (4) bekezdés		
	7. cikk		10. cikk

881/92/EGK rendelet	3118/93/EGK rendelet	2006/94/EK irányelv	E rendelet
10. cikk			17. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés		11. cikk
11. cikk, (2) bekezdés			13. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés			12. cikk, (4) bekezdés
11a. cikk			
	8. cikk, (2) és (3) bekezdés		13. cikk, (2) bekezdés
	8. cikk, (4) bekezdés, első és harmadik albekezdés		
	8. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés		12. cikk, (4) bekezdés – módosítva
	8. cikk, (4) bekezdés, negyedik és ötödik albekezdés		12. cikk, (5) bekezdés – módosítva
	9. cikk		13. cikk, (3) bekezdés – módosítva
12. cikk			18. cikk
13. cikk			
14. cikk	10. cikk		
	11. cikk		
15. cikk	12. cikk	4. cikk	19. cikk
		3. cikk	
		5. cikk	
		II., III. melléklet	
I. melléklet			II. melléklet
III. melléklet			III. melléklet
	I. melléklet		
	II. melléklet		
	III. melléklet		
	IV. melléklet		

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1073/2009/EK RENDELETE

(2009. október 21.)

az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás közös szabályairól szóló, 1992. március 16-i 684/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ és a valamely tagállamban nem honos fuvarozók számára a belföldi közúti személyszállítási szolgáltatás feltételeinek megállapításáról szóló, 1997. december 11-i 12/98/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ számos jelentős változtatásra szorul. Az érthetőség és egyszerűsítés érdekében ezeket a rendeleteket át kell dolgozni és egy egységes rendeletbe kell foglalni.
- (2) A közös közlekedéspolitikát bevezetése többek között a nemzetközi közúti személyszállításra vonatkozó közös szabályok, valamint a valamely tagállamban nem honos fuvarozók számára a belföldi közúti személyszállítási szolgáltatás feltételeinek megállapítását is jelenti.

⁽¹⁾ HL C 10., 2008.1.15., 44. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. június 5-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2009. január 9-i közös álláspontja (HL C 62. E., 2009.3.17., 25. o.). Az Európai Parlament 2009. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2009. szeptember 24-i határozata.

⁽³⁾ HL L 74., 1992.3.20., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 4., 1998.1.8., 10. o.

- (3) E rendeletet a Közösség területén végzett minden nemzetközi fuvarozásra alkalmazni kell annak érdekében, hogy a nemzetközi személyszállítást végző buszjáratok Közösségszerte egységes szabályozási keretek között működhessenek. A tagállamokból harmadik országokba irányuló fuvarozást még mindig többnyire a tagállam és az adott harmadik ország közötti kétoldalú szerződések szabályozzák. Ezért ez a rendelet nem vonatkozik az utazás azon részére, amely a felszállás vagy a leszállás szerinti tagállam területére esik, ameddig a Közösség és az érintett harmadik állam nem kötötte meg a szükséges megállapodást. Alkalmazandó azonban a tranzittagállamokon belül.
- (4) A szolgáltatásnyújtás szabadsága a közös közlekedéspolitikát egyik alapelve, amely biztosítja, hogy bármely tagállam fuvarozója állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül hozzáférhessen a nemzetközi fuvarozási piacokhoz.
- (5) Az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás biztosítása közösségi engedély birtoklásához kötött. A fuvarozókat kötelezni kell arra, hogy minden egyes járművükön tartsanak egy példányt a közösségi engedély hiteles másolatából annak érdekében, hogy segítsék a végrehajtó hatóságok által végzett hatékony ellenőrzést, különösen a fuvarozó székhelye szerinti tagállamon kívül végzett ellenőrzéseket. Meg kell határozni a közösségi engedélyek kiadásának és visszavonásának feltételeit, érvényességi idejét és használatának részletes szabályait. Meg kell állapítani továbbá a közösségi engedély és azok hiteles másolatának formátumára és egyéb jellemzőire vonatkozó részletes előírásokat.
- (6) A közúti ellenőrzéseket a közúti fuvarozó nemzetisége, a közúti fuvarozó székhelye vagy a jármű bejegyzésének helye alapján történő közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés nélkül kell végrehajtani.
- (7) A piaci igények kielégítése céljából – bizonyos feltételek mellett – rugalmas rendszert kell biztosítani a menetrend szerinti különcélú járatok és egyes különjáratok tekintetében.
- (8) A menetrend szerinti járatok engedélyezésére vonatkozó szabályozás fenntartása mellett bizonyos szabályokat – különösen az engedélyezési eljárásra vonatkozóan – módosítani kell.

- (9) Az engedélyeket ezentúl az engedélyezési eljárást követően meg kell adni, kivéve, ha a kérelem elutasítására a kérelmezőhöz kapcsolódó, egyértelmű indokok állnak fenn. A releváns piachoz kapcsolódó elutasítás alapjául az az indok szolgálhat, hogy a kérelmezett szolgáltatás súlyosan veszélyeztetné az érintett közvetlen szakaszokon egy vagy több közszolgáltatási szerződés keretében működtetett hasonló szolgáltatás fennmaradását, vagy hogy a szolgáltatás fő célja nem az, hogy különböző tagállamok területén található megállóhelyek között utasokat fuvarozzon.
- (10) A nem honos fuvarozók számára engedélyezni kell belföldi közúti személyszállítási szolgáltatások nyújtását, az egyes szállítási módokra jellemző sajátosságok figyelembevételével. Amennyiben ilyen kabotázsművelet végzésére kerül sor, arra vonatkoztatni kell a közösségi jogszabályokat – mint például a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ –, valamint a fogadó tagállamban a meghatározott területeken hatályos nemzeti jogot.
- (11) A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ rendelkezései alkalmazandók a kabotázsműveletet végző közlekedési vállalkozásokra.
- (12) A menetrend szerinti járatok esetén a nem honos fuvarozók szolgáltatása bizonyos feltételekkel, különösen a fogadó tagállamban hatályos jogszabályok betartása mellett – a városi és az elővárosi járatok kizárásával – nemzetközi menetrend szerinti járat keretében engedhető meg.
- (13) A tagállamoknak kölcsönösen segítséget kell nyújtaniuk egymásnak e rendelet megfelelő alkalmazása érdekében.
- (14) A közigazgatási alaki követelményeket – amennyire csak lehet – az e rendelet megfelelő alkalmazását és tényleges végrehajtását biztosító ellenőrzésekről és szankciókról való lemondás nélkül egyszerűsíteni kell. Ennek érdekében egyértelművé kell tenni és meg kell erősíteni a közösségi engedély visszavonásának jelenlegi szabályait. A jelenlegi szabályokat oly módon kell kiigazítani, hogy lehetővé tegyék a székhelytől eltérő tagállamban elkövetett súlyos jogsértések szankcionálását. A szankciók nem lehetnek diszkriminatív jellegűek, és arányban kell állniuk a jogsértés súlyával. Biztosítani kell a fellebbezés lehetőségét bármilyen megállapított szankció ellen.
- (15) A tagállamok minden, a fuvarozóknak betudható és súlyos szankcióval sújtott jogsértést bevezetnek nemzeti elektronikus nyilvántartásukba.
- (16) A nemzeti hatóságok közötti információcsere elősegítése és javítása érdekében a tagállamoknak a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ alapján létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül meg kell osztaniuk egymással a vonatkozó információkat.
- (17) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (18) Különösen az e rendelet I. és II. mellékletének a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítására vonatkozó hatáskört kell a Bizottságra ruházni. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (19) A tagállamoknak meg kell hozniuk az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen a hatásos, arányos és visszatartó erejű szankciókat illetően.
- (20) Az idegenforgalom és a környezetbarát szállítóeszközök ösztönzése céljából módosítani kell az 561/2006/EK rendeletet, megengedve azt, hogy a nemzetközi alkalmi utaszállítást végző különjáratok gépjárművezetői heti pihenőidejüket legfeljebb 12 egymást követő 24 órás időszakkal elhalaszthassák, ha jellemzően nem folyamatos és hosszú vezetési idővel járó személyszállítási tevékenységet végeznek. Ezt a halasztást csak nagyon szigorú feltételekkel lehet megengedni, amelyek fenntartják a közúti közlekedésbiztonságot és figyelembe veszik a gépjárművezetők munkakörülményeit, többek között azt a kötelezettséget, hogy a heti pihenőidőt közvetlenül az említett szolgáltatás előtt vagy után vegyék igénybe. A Bizottságnak részletesen figyelemmel kell kísérnie ezen eltérés igénybevételét. Ha az ezen eltérés igénybevételét indokoló tényezők jelentősen változnak és az eltérés a közúti közlekedésbiztonság romlását eredményezi, a Bizottságnak megfelelő intézkedéseket kell hoznia.

⁽¹⁾ HL L 102., 2006.4.11., 1. o.⁽²⁾ HL L 18., 1997.1.21., 1. o.⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 51. oldalát.⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(21) Mivel a tervezett intézkedés célját, nevezetesen a nemzetközi személyszállítást végző buszjáratok Közösség-szerte egységes szabályozási keretének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállításra kell alkalmazni, amelyet valamely tagállamban annak joga szerint székhellyel rendelkező, ellenszolgáltatás fejében fuvarozó vagy saját számlás szolgáltatók a fenti tagállamban bejegyzett, kialakításuknál és felszereltségükénél fogva – a járművezetőt is beleértve – kilencnél több személy fuvarozására tervezett és arra alkalmas járművel biztosítanak, illetve akkor kell alkalmazni, ha a fenti járművek az ilyen személyszállítással kapcsolatban üresen közlekednek.

A rendelet alkalmazását nem érinti a jármű cseréje, vagy ha a személyszállítást amiatt szakítják meg, hogy az utazás egy részét más szállítóeszközzel tegyék meg.

(2) Valamely tagállamból egy harmadik országba és vissza történő személyszállítás esetén e rendeletet az utazás azon részére kell alkalmazni, amely során a jármű egy tagállam területén halad át. Nem kell alkalmazni az utazás azon részére, amely a felszállás vagy a leszállás szerinti tagállam területére esik, amíg a Közösség és az érintett harmadik állam nem kötötte meg az ehhez szükséges megállapodást.

(3) A (2) bekezdésben említett megállapodások megkötéséig e rendelet nem érinti a tagállamok és az érintett harmadik országok között megkötött kétoldalú megállapodásoknak a tagállamok és a harmadik országok közötti személyszállításra vonatkozó rendelkezéseit.

(4) Ezt a rendeletet az V. fejezetnek megfelelően alkalmazni kell az ideiglenesen, ellenszolgáltatás fejében belföldi közúti személyszállítási szolgáltatást végző, az adott tagállamban nem honos fuvarozókra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „nemzetközi fuvarozás”:
 - a) járművel végrehajtott olyan utazás, amelynek kiindulópontja és érkezési pontja két különböző tagállam területén található, függetlenül attól, hogy áthalad-e egy vagy több tagállam vagy harmadik ország területén;
 - b) járművel végrehajtott olyan utazás, amelynek kiindulópontja és érkezési pontja egyazon tagállam területén található, és amelynek során egy másik tagállam vagy egy harmadik ország területén utasok szállnak fel vagy le;
 - c) járművel végrehajtott utazás egy tagállamból egy harmadik ország területére, illetve fordítva, függetlenül attól, hogy áthalad-e egy vagy több tagállam vagy harmadik ország területén; vagy
 - d) harmadik országok között járművel végrehajtott olyan utazás, amely áthalad egy vagy több tagállam területén;
2. „menetrend szerinti járatok”: olyan járatok, amelyekben az utasok fuvarozása meghatározott időközönként, meghatározott útvonalon, az utasokat előre meghatározott megállóhelyeken felvéve és kiteve történik;
3. a „menetrend szerinti külön célú járatok”: olyan járatok, amelyekben, függetlenül attól, hogy ki szervezi meg azokat, meghatározott utascsoportok fuvarozása más utasok kizárásával történik;
4. „különjáratok”: olyan járatok, amelyekre sem a menetrend szerinti járatok, sem a menetrend szerinti külön célú járatok meghatározása nem terjed ki, és amelyek legfontosabb jellemzője, hogy az ügyfél vagy maga a fuvarozó kezdeményezésére összeállított utascsoportot szállítanak;
5. „saját számlás szállítási tevékenység”: olyan szállítási tevékenység, amelyet egy természetes vagy jogi személy nem kereskedelmi célból, nonprofit jelleggel végez, amennyiben:
 - a szállítás a természetes vagy jogi személynek csak melléktevékenysége, és
 - a használt járművek a természetes vagy jogi személy tulajdonában vannak, vagy a természetes vagy jogi személy azokat részletre vagy egy tartósbérleti szerződés keretében szerezte be, és azokat a természetes személy vagy jogi személy által alkalmazott személyzet egy tagja, vagy a természetes személy maga, vagy a vállalkozás által alkalmazott vagy szerződéses kötelezettség alapján a rendelkezésére bocsátott személyzet egy tagja vezeti;

6. „fogadó tagállam”: a fuvarozó székhelye szerinti tagállamtól eltérő olyan tagállam, amelyben a fuvarozó szolgáltatást nyújt;
7. „kabotázs”:
- nem honos fuvarozó által ellenszolgáltatás fejében egy fogadó tagállamban ideiglenesen nyújtott belföldi közúti személyszállítási szolgáltatás, vagy
 - e rendelet rendelkezéseivel összhangban menetrend szerinti nemzetközi járaton utasok felvétele és célba juttatása ugyanazon tagállamban, feltéve, hogy nem ez a szóban forgó járat fő rendeltetése;
8. „a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok súlyos, megsértése”: olyan jogsértés, amely a 1071/2009/EK rendelet 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a jó hírnév elvesztéséhez és/vagy a közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonásához vezethet.

3. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadsága

- (1) E rendelettel összhangban az 1. cikkben említett bármely fuvarozó ellenszolgáltatás fejében az állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül nyújthat menetrend szerinti autóbusszos személyszállítási szolgáltatásokat, ideértve a menetrend szerinti külön célú járatok és a különjáratok üzemeltetését, amennyiben:
- a) a székhely szerinti tagállamban jogosult autóbusszal végzett menetrend szerinti személyszállítás – ideértve a menetrend szerinti külön célú járatokat és a különjáratokat is – végzésére a nemzeti jog által a piachoz való hozzáférés tekintetében megállapított feltételekkel összhangban;
 - b) megfelel a közösségi szabályokkal összhangban meghatározott, a személyszállítói foglalkozás folytatására vonatkozó feltételeknek a belföldi és nemzetközi személyszállítás terén; és
 - c) megfelel különösen a Közösségben egyes gépjárműkategóriákra sebességhatároló készülékek felszereléséről és használatáról szóló, 1992. február 10-i 92/6/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾, a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ és az egyes közúti áru fuvarozást vagy személyszállítást végző járművek vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről szóló, 2003. július 15-i 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ által megállapított, a közúti biztonságra vonatkozó jogszabályi előírásoknak a járművezetők és a járművek tekintetében egyaránt.

⁽¹⁾ HL L 57., 1992.3.2., 27. o.

⁽²⁾ HL L 235., 1996.9.17., 59. o.

⁽³⁾ HL L 226., 2003.9.10., 4. o.

(2) Az 1. cikkben említett bármely saját számlás szolgáltató az állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül végezheti az 5. cikk (5) bekezdése szerinti személyszállítási szolgáltatásokat, amennyiben:

- a) a székhely szerinti tagállamban autóbusszal végzett személyszállítás végzésére jogosult a tevékenység folytatására a nemzeti jog által a piachoz való hozzáférés tekintetében megállapított feltételekkel összhangban; és
- b) megfelel különösen a 92/6/EGK, a 96/53/EK és a 2003/59/EK irányelv által megállapított jogszabályi előírásoknak a járművezetők és a járművek tekintetében.

II. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI ENGEDÉLY ÉS A PIACHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

4. cikk

Közösségi engedély

(1) Az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiállított közösségi engedélyhez kötött.

(2) A közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozó őriz meg, továbbá a nemzetközi személyszállításban használt, a közösségi engedély jogosultjának rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles engedélymásolatot a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai állítják ki a jogosult részére, függetlenül attól, hogy ezek a járművek a jogosult tulajdonát képezik, vagy más formában, nevezetesen részletvételi, bérleti vagy lízingszerződés keretében birtokolja.

A közösségi engedélyeknek és az engedély hiteles másolatainak a II. melléklet szerinti mintának kell megfelelniük. Az engedélynek és hiteles másolatainak az I. mellékletben felsorolt biztonsági jellemzők közül legalább kettőt tartalmazniuk kell.

A Bizottság az I. és II. mellékletet a technikai fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A közösségi engedélyeket és az engedély hiteles másolatait a kiadó hatóság bélyegzőjével, valamint aláírással és sorszámmal kell ellátni. A közösségi engedély és hiteles másolatainak sorszámát a fuvarozóra vonatkozó adatok részeként be kell jegyezni a közúti fuvarozási vállalkozásoknak a 1071/2009/EK rendelet 16. cikkében előírt nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

(3) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére kell kiállítani, és az harmadik személy részére nem átruházható. A közösségi engedély hitelesített másolatából egy-egy példányt a fuvarozó minden járművén tartani kell, és az ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.

(4) A közösségi engedélyt legfeljebb tízéves, megújítható időszakokra kell kiállítani.

Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kiadott közösségi engedélyk és az engedélyk hiteles másolatai lejáratukig érvényesek maradnak.

(5) A közösségi engedélykérelem benyújtásakor vagy az e cikk (4) bekezdésével összhangban a közösségi engedély megújításakor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó teljesíti-e, illetve hogy továbbra is teljesíti-e a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

(6) Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai egy indokolással ellátott határozatban megtagadják a közösségi engedély kiadását vagy meghosszabbítását, illetve visszavonják azt.

(7) A tagállamok biztosítják a közösségi engedély kérelmezőjének vagy jogosultjának fellebbezési jogát a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak az engedély kiadásának megtagadására vagy az engedély visszavonására irányuló határozatával szemben.

(8) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a közösségi engedély a belföldi szállítási tevékenységekre is érvényes legyen.

5. cikk

Hozzáférés a piachoz

(1) A menetrend szerinti járatokat bárki igénybe veheti, adott esetben helyfoglalási kötelezettség mellett.

E járatok működtetése a III. fejezet rendelkezéseivel összhangban engedélyköteles.

A tagállamokból valamely harmadik országba és onnan visszafelé közlekedő, menetrend szerinti járatok a tagállam és a harmadik ország közötti, valamint – adott esetben – a tagállam és a tranzit-tagállam közötti kétoldalú megállapodással összhangban mindaddig engedélykötelesek, amíg a Közösség és az érintett harmadik ország közötti szükséges megállapodást meg nem kötötték.

A járatok menetrend szerinti jellegét nem befolyásolja a járat működési feltételeinek kiigazítása.

A fennálló menetrend szerinti járatokéval azonos utasokat kiszolgáló párhuzamos vagy időszakos járatok szervezésére, bizonyos megállók kihagyására és a menetrend szerinti útvonalon további megállók kiszolgálására a fennálló menetrend szerinti járatokra alkalmazandó szabályok vonatkoznak.

(2) A menetrend szerinti különcélú járatok közé a következők tartoznak:

- a) a dolgozók otthonuk és munkahelyük közötti fuvarozása;
- b) a tanulók és hallgatók otthonuk és oktatási intézményük közötti fuvarozása.

Az a tény, hogy egy különcélú járat az azt használók igényeihez igazodik, nem befolyásolhatja annak menetrend szerinti járatként történő besorolását.

A menetrend szerinti különcélú járatok nem kötöttek a III. fejezet szerinti engedélyezéshez, ha azokat a szervező és a fuvarozó közötti szerződés szabályozza.

(3) A különjáratok nem kötöttek a III. fejezet szerinti engedélyezéshez.

A meglévő menetrend szerinti járatokkal összevethető és ugyanazokat az utasokat kiszolgáló párhuzamos vagy időszakos járatok szervezése azonban a III. fejezetben megállapított eljárásnak megfelelően engedélyköteles.

A különjáratok kizárólag azzal az indokkal, hogy bizonyos időközönként közlekednek, nem kerülhetnek ki a különjáratok meghatározása alól.

A különjáratokat egy fuvarozókból álló csoport ugyanazon vállalkozó nevében eljárva üzemeltetheti, és az utasok útközben egy tagállam területén az azonos csoporthoz tartozó másik fuvarozó valamely csatlakozó járatára is átszállhatnak.

A Bizottság elfogadja a szóban forgó fuvarozók nevének és az út során érintett átszállási pontoknak az érintett tagállamok illetékes hatóságaival való közlésére vonatkozó eljárásokat. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A (2) bekezdés harmadik albekezdésében és a (3) bekezdés első albekezdésében említett szállítási tevékenységgel kapcsolatos üres járatok szintén nem engedélykötelesek.

(5) A saját számlás személyszállítási tevékenység mentesül minden engedélyezési eljárás alól, ugyanakkor igazolványrendszer vonatkozik rá.

Az igazolványokat a jármű bejegyzése szerinti tagállam illetékes hatóságai adják ki, és azok a teljes utazásra érvényesek, beleértve a tranzitot is.

A Bizottság megállapítja az igazolványok formátumát. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

III. FEJEZET

MENETREND SZERINTI ENGEDÉLYKÖTELES JÁRATOK

6. cikk

Az engedély jellege

(1) A kiadott engedélyek névre szólóak és másra nem ruházhatók át. Ugyanakkor az engedélyt megszerző fuvarozó azon tagállam illetékes hatóságának egyetértésével (a továbbiakban „engedélyező hatóság”), amelynek területén az indulás helye található, a járatot alvállalkozó bevonásával is üzemeltetheti. Ebben az esetben az alvállalkozó nevét és alvállalkozói szerepét fel kell tüntetni az engedélyen. Az alvállalkozónak teljesítenie kell a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket. E bekezdés alkalmazásában az indulási hely „a járat egyik végállomását” jelenti.

A menetrend szerinti járatok lebonyolítása céljából társult vállalkozások esetében az engedélyt valamennyi vállalkozás nevére ki kell állítani, és az engedélyen mindegyik fuvarozó nevét fel kell tüntetni. Az engedélyt a tevékenységet irányító vállalkozásnak adják ki, a többi vállalkozás másolatot kap.

(2) Az engedély érvényességének időbeli hatálya legfeljebb öt év. Ez az időtartam a kérelmező kérelmére vagy az utasok fel-, illetve leszállása szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak kölcsönös egyetértése alapján rövidebb is lehet.

(3) Az engedélyben a következőket kell meghatározni:

- a) a járat típusa;
- b) a járat útvonala, különösen az indulás és az érkezés helyét megjelölve;
- c) az engedély érvényességének időtartama;
- d) a megállóhelyek és a menetrend.

(4) A Bizottság megállapítja az igazolványok formátumát. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) Az engedélyek menetrend szerinti járatok üzemeltetésére jogosítják fel a jogosult(ak)at mindazon tagállamok területén, amelyeken a járatok útvonala áthalad.

(6) A menetrend szerinti járatok üzemeltetője átmeneti jellegű és kivételes helyzetek kezelésére további járműveket alkalmazhat. E további járműveket csak a (3) bekezdés szerinti engedélyben foglaltakkal megegyező feltételekkel lehet alkalmazni.

Ebben az esetben a fuvarozónak biztosítania kell, hogy a következő dokumentumok a járművön legyenek:

- a) a menetrend szerinti járat engedélyének másolata;

b) a menetrend szerinti járatok üzemeltetője és a további járműveket biztosító vállalkozás közötti szerződés másolata, vagy azzal egyenértékű dokumentum;

c) a járat számára a további járműveket biztosító üzemeltető részére kiállított közösségi engedély hiteles másolata.

7. cikk

Az engedélykérelmek benyújtása

(1) Az engedélykérelmeket az engedélyező hatósághoz kell benyújtani.

(2) A Bizottság megállapítja a kérelmek formátumát. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) Az engedélykérelmet benyújtó személyeknek minden további, általuk lényegesnek tartott vagy az engedélyező hatóság által előírt adatot meg kell adniuk, így különösen a vezetési és pihenőidőről szóló közösségi jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzését lehetővé tévő vezetési tervet, továbbá a közösségi engedély másolatát.

8. cikk

Engedélyezési eljárás

(1) Az engedélyek kiadásához minden olyan tagállam hatóságainak egyetértése szükséges, amelynek területén az utasok fel-, illetve leszállhatnak. Az engedélyező hatóság e hatóságok, illetve azon tagállamok illetékes hatóságai számára, amelyek területén a járat az utasok fel-, illetve leszállása nélkül áthalad, megküldi a kérelmet, valamint minden lényeges dokumentum másolatát, illetve azok értékelését.

(2) A tagállamok azon illetékes hatóságai, amelyek hozzájárulását kérelmezték, a kérelemmel kapcsolatos határozatukról két hónapon belül értesítik az engedélyező hatóságot. Ezt a határidőt a hozzájárulás kézhezvételének az átvételi elismervényen feltüntetett dátumától kell számítani. Ha a tagállamok azon illetékes hatóságainak határozata, amelyek hozzájárulását kérelmezték, kedvezőtlen, azt kellő indokolással kell alátámasztani. Ha az engedélyező hatóság két hónapon belül nem kap választ, akkor úgy kell tekinteni, hogy a megkeresett hatóságok hozzájárulása biztosított, és az engedélyező hatóság kiadhatja az engedélyt.

Azon tagállamok hatóságai, amelyek területén a járat az utasok fel-, illetve leszállása nélkül halad át, észrevételeikről az első albekezdésben megállapított határidőn belül tájékoztatják az engedélyező hatóságot.

(3) Az engedélyező hatóságnak a kérelem benyújtásától számított négy hónapon belül határoznia kell a fuvarozó kérelméről.

- (4) Az engedélyt nem lehet kiállítani, ha:
- a kérelmező nem képes a kérelmezett járatot közvetlenül a rendelkezésére álló eszközökkel üzemeltetni;
 - a kérelmező nem tartotta be a közúti fuvarozás hazai vagy nemzetközi előírásait, különösen a nemzetközi közúti személyszállítás engedélyezésére vonatkozó feltételeket és követelményeket, vagy ha a kérelmező súlyosan megsértette a közösségi közúti közlekedési előírásokat, különösen a járművekre, valamint a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó előírásokat;
 - engedély megújítása iránti kérelem esetén nem tartották be az engedélyezés feltételeit;
 - valamely tagállam részletes elemzés során úgy ítéli meg, hogy az említett szállítási szolgáltatás komolyan veszélyeztetné a közvetlenül érintett szakaszokon, a közösségi jogszabályoknak megfelelő egy vagy több közszolgáltatási szerződés hatálya alá tartozó hasonló szolgáltatás életképességét. Ilyen esetben a tagállam megkülönböztetésmentes alapon kritériumokat állít fel annak meghatározása céljából, hogy a kérelmezett szolgáltatás komolyan veszélyeztetné-e a fent említett, hasonló szolgáltatás életképességét, és a Bizottság kérésére közli ezeket a kritériumokat a Bizottsággal;
 - a tagállamok részletes elemzés során úgy ítélik meg, hogy a szolgáltatás elsődleges célja nem a különböző tagállamok megállói közötti utasszállítás.

Abban az esetben, ha egy működő nemzetközi autóbuszjárat az engedély megadásának időpontjában előre nem látható kivételes okokból komolyan veszélyezteti a közvetlenül érintett szakaszokon a közösségi jogszabályoknak megfelelő egy vagy több közszolgáltatási szerződés hatálya alá tartozó hasonló szolgáltatás életképességét, a tagállam a Bizottság egyetértésével a fuvarozó értesítése után hat hónappal felfüggesztheti vagy visszavonhatja a nemzetközi autóbuszjárat működtetésére jogosító engedélyt.

Az a tény, hogy valamely fuvarozó más közúti fuvarozónál alacsonyabb árat ajánl, illetve hogy a kérdéses útvonalat már más közúti fuvarozók kiszolgálják, önmagában még nem indokolja a kérelem elutasítását.

(5) Az engedélyező hatóság és az (1) bekezdésben előírt egyetértés létrejöttére irányuló eljárásban érintett valamennyi tagállam illetékes hatóságai kizárólag az e rendeletben megállapított okok alapján utasíthatják el a kérelmeket.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben megállapított eljárás befejezését követően az engedélyező hatóság kiadja az engedélyt vagy hivatalosan visszautasítja a kérelmet.

A kérelmet elutasító határozatokat indokolni kell. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy kérelmük elutasítása esetén a fuvarozó vállalkozások benyújthassák észrevételeiket.

Az engedélyező hatóság határozatáról egy másolat elküldése révén tájékoztatja az e határozat (1) bekezdésében említett összes hatóságot.

(7) Amennyiben az (1) bekezdésben említett egyetértés elérését célzó eljárás alapján az engedélyező hatóság valamely kérelem ügyében nem tud dönteni, az ügy az (1) bekezdés értelmében megkeresett egy vagy több tagállam elutasító határozata közlésének időpontjától számított két hónapos határidőn belül a Bizottság elé terjeszthető.

(8) Az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság az engedélyező hatóságtól érkezett közlés kézhezvételét követő négy hónapon belül határozatot hoz, amely az érintett tagállamoknak küldött értesítésétől számított 30 nap elteltével lép hatályba.

(9) A Bizottság határozata addig alkalmazandó, ameddig az érintett tagállamok között megállapodás nem jön létre.

9. cikk

Az engedély meghosszabbítása és módosítása

A 8. cikket értelemszerűen alkalmazni kell az engedélyek meghosszabbítására vagy az engedélyköteles járatok üzemeltetésére vonatkozó feltételek módosítására is.

Az üzemeltetési feltételek kismértékű módosítása esetén, különösen ha az a viteldíjakat, a járatok sűrűségét és a menetrendeket érinti, elég, ha a változtatásokról csak az érintett tagállamokat értesíti az engedélyező hatóság.

Az érintett tagállamok abban is megállapodhatnak, hogy az engedélyező hatóság egy járat üzemeltetési feltételeinek módosításáról egyedül határoz.

10. cikk

Az engedélyek megszűnése

(1) A vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról szóló, 2007. október 23-i 1370/2007/EK európai parlamenti és tanács rendelet ⁽¹⁾ rendelkezéseinek sérelme nélkül a menetrend szerinti járat üzemeltetésére vonatkozó engedély érvényessége az érvényességi időtartam lejártakor szűnik meg, vagy három hónappal azután, hogy az engedélyező hatóság kézhez kapta az engedély jogosultjától a járat megszüntetésének szándékáról szóló értesítést. A fenti értesítést indokolni kell.

(2) Amennyiben a járat iránti igény szűnik meg, úgy az (1) bekezdésben megállapított időtartam egy hónap.

(3) Az engedély megszűnéséről az engedélyező hatóság értesíti a többi érintett tagállam illetékes hatóságait.

⁽¹⁾ HL L 315., 2007.12.3., 1. o.

(4) Az engedély jogosultja megfelelő hirdetémények útján egy hónappal a járat megszűnése előtt értesíti az érintett járat igénybevevőit.

11. cikk

A fuvarozók kötelezettségei

(1) *Vis maior* esetének kivételével a menetrend szerinti járat üzemeltetője az engedély megszűnéséig megtesz minden intézkedést annak érdekében, hogy eleget tegyen a folyamatosságra, a menetrend betartására és a kapacitásra vonatkozó előírásoknak, és megfeleljen a hatáskörrel rendelkező hatóság által a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított egyéb feltételeknek.

(2) A fuvarozónak a járat útvonalát, megállóit, menetrendjét, viteldíjait és fuvarozási feltételeit valamennyi felhasználó számára könnyen elérhető módon közzé kell tennie.

(3) Az 1370/2007/EK rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül az érintett tagállamok számára a közöttük létrejött közös megegyezés és az engedély jogosultjával történt megegyezés útján lehetőséget kell biztosítani a menetrend szerinti járat üzemeltetési feltételeinek módosítására.

IV. FEJEZET

KÜLÖNJÁRATOK ÉS MÁS NEM ENGEDÉLYKÖTELES JÁRATOK

12. cikk

Ellenőrző okmányok

(1) Az 5. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett járatok kivételével a különjáratokat menetlevél kíséretében kell lebonyolítani.

(2) A különjáratokat üzemeltető fuvarozó az egyes utazások megkezdése előtt menetlevelet tölt ki.

(3) A menetlevélnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a járat típusa;
- b) az útvonal főbb pontjai;
- c) a részt vevő fuvarozó(k).

(4) A menetlevéltömböket a fuvarozó vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, vagy az általuk kijelölt szervek biztosítják.

(5) A Bizottság megállapítja a menetlevelek és menetlevéltömbök formátumát, illetve használatuk módját. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) Az 5. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott menetrend szerinti különcélú járatok esetén a szerződés vagy annak hiteles másolata szolgál úti okmányként.

13. cikk

Helyi kirándulások

Nemzetközi különjárat keretében a fuvarozó a székhelyétől eltérő tagállamokban is üzemeltethet különjáratokat (helyi kirándulásokat).

Ezeket a járatokat azok a nem az adott tagállamban lakóhellyel rendelkező utasok vehetik igénybe, akiket az első albekezdésben említett nemzetközi járatok egyikén előzőleg ugyanaz a fuvarozó szállított, és akiket ugyanazzal a járművel vagy ugyanannak a fuvarozónak, illetve fuvarozók csoportjának a járművel szállítanak.

V. FEJEZET

KABOTÁZS

14. cikk

Általános alapelv

Az a fuvarozó, aki ellenszolgáltatás fejében közúti személyszállítást végez és rendelkezik közösségi engedéllyel, az e fejezetben megállapított feltételekkel és a fuvarozó állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül végezhet a 15. cikkben meghatározott kabotázst.

15. cikk

Engedélyezett kabotázs

Kabotázs a következő járatok esetén megengedett:

- a) menetrend szerinti különcélú járat, amennyiben a szervező és a fuvarozó egymással szerződést kötött;
- b) különjárat;
- c) menetrend szerinti járat, amelyet a fogadó államban nem honos fuvarozó e rendelettel összhangban üzemeltetett nemzetközi menetrend szerinti járat keretében bonyolít le, kivéve egy városközpont vagy agglomeráció szállítási igényeinek és egy ilyen központ és a vonzáskörzete között felmerülő szállítási igényeknek a kielégítését szolgáló járatokat. Ilyen nemzetközi szolgáltatástól függetlenül kabotázs nem végezhető.

16. cikk

A kabotázásra vonatkozó szabályok

(1) A kabotázásra, amennyiben közösségi jogszabályok másként nem rendelkeznek, a fogadó tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései az irányadók a következők tekintetében:

- a) a személyszállítási szerződésekre érvényes feltételek;
- b) a közúti járművek tömege és méretei;

- c) az utasok bizonyos kategóriái, vagyis tanulók, gyerekek, valamint mozgáskorlátozott személyek szállítására vonatkozó követelmények;
- d) vezetési idő és pihenőidő;
- e) a szállítási szolgáltatásokat terhelő hozzáadottérték-adó (héta).

Az első albekezdés b) pontjában említett tömegek és méretek adott esetben meghaladhatják a fuvarozó székhelye szerinti tagállamban érvényes tömeget és méreteket, ugyanakkor semmilyen körülmények között nem haladhatják meg a fogadó tagállamban a belföldi forgalomra vonatkozó határértékeket vagy a 96/53/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében említett igazolásokban szereplő műszaki jellemzőket.

(2) Amennyiben a közösségi jogszabályok másként nem rendelkeznek, a 15. cikk c) pontjában szabályozott szállítási szolgáltatások részeként végzett kabotázs a fogadó tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek hatálya alá tartozik az engedélyezést, a versenytárgyalási eljárásokat, a kiszolgáló vonalakat, a járat rendszerességét, folyamatosságát és gyakoriságát, valamint az útvonalakat illetően.

(3) A kabotázst végző járművek kialakítására és felszereltségére ugyanazok a műszaki szabványok vonatkoznak, mint a nemzetközi szállításban forgalomba állított járművekre.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett nemzeti törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket ugyanolyan feltételekkel kell alkalmazni a nem honos fuvarozókra, mint a fogadó tagállamban székhellyel rendelkező fuvarozókra, annak érdekében, hogy minden, az állampolgárságon vagy a székhelyen alapuló megkülönböztetést megelőzzenek.

17. cikk

Ellenőrző okmányok kabotázs esetén

(1) A különjáratként végzett kabotázs a 12. cikkben említett menetlevél alapján történik, amelyet a járművön kell tartani, és bármely ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.

(2) A menetlevélnek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a járat indulási és érkezési helye;
- b) a járat indulási és érkezési időpontja.

(3) A menetleveleket a 12. cikknek megfelelően tömbökben adják ki, amelyeket a székhely szerinti tagállamban illetékes hatóság vagy szerv hitelesít.

(4) Menetrend szerinti különcélú járat esetén ellenőrző okmányként a fuvarozó és a szakmai irányító által megkötött szerződés vagy annak hitelesített másolata szolgál.

A menetlevél kitöltése ilyen esetben havi nyilatkozat formájában történik.

(5) A menetleveleket a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága vagy szerve részére kell visszaküldeni az adott hatóság vagy szerv által megállapított eljárással összhangban.

VI. FEJEZET

ELLENŐRZÉS ÉS SZANKCIÓK

18. cikk

Menetjegyek

(1) A menetrend szerinti különcélú járatok kivételével a menetrend szerinti járatokat működtető fuvarozóknak egyéni vagy közös menetjegyet kell kiadniuk, amely a következő adatokat tartalmazza:

- a) az indulás és az érkezés helye, valamint adott esetben a visszautazás;
- b) a menetjegy érvényességi ideje;
- c) a viteldíj.

(2) Az (1) bekezdésben említett menetjegyet bármely ellenőrzésre jogosult személy felszólítására fel kell mutatni.

19. cikk

Ellenőrzés a közutakon és a vállalkozásoknál

(1) Az engedélyt vagy az ellenőrző okmányt a járműben kell tartani, és bármely ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.

(2) A nemzetközi személyforgalomban autóbuszokat üzemeltető fuvarozóknak minden olyan ellenőrzést lehetővé kell tenniük, amely annak megállapítását szolgálja, hogy a személyszállítás – különösen a vezetési és pihenőidő tekintetében – megfelelően történik-e. E rendelet végrehajtásának keretében az ellenőrzésre jogosult személyek:

- a) ellenőrizhetik a személyszállítási vállalkozás könyveit és a működésre vonatkozó egyéb dokumentumait;
- b) a helyszínen másolatokat vagy kivonatokat készíthetnek a könyvekről és a dokumentumokról;
- c) beléphetnek a személyszállítási vállalkozás minden helyiségebe, területére és járművébe;
- d) a könyvekben, dokumentumokban vagy adatbázisokban található bármely adat bemutatását kérhetik.

20. cikk

Kölcsönös segítségnyújtás

A tagállamok kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak e rendelet alkalmazásában és figyelemmel kísérésében. Információt cserélnek a 1071/2009/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontokon keresztül.

21. cikk

A közösségi engedélyek visszavonása

(1) A fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai visszavonják a közösségi engedélyt, amennyiben az engedély jogosultja:

- a) nem teljesíti a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket; vagy
- b) a közösségi engedély kiállításához szükséges adatokat tévesen közölte.

(2) Az engedélyező hatóság az engedélyt visszavonja, ha az engedély jogosultja az e rendelet alapján kiadott engedély feltételeinek már nem felel meg, különösen ha a fuvarozó székhelye szerinti tagállam ezt kéri. A hatóság erről haladéktalanul értesíti az érintett tagállam illetékes hatóságait.

22. cikk

A jogsértések szankcionálása a székhely szerinti tagállam által

(1) A közösségi közúti szállításra vonatkozó jogszabályok bármely tagállamban elkövetett, illetve megállapított súlyos megsértése esetén – különös tekintettel a járművekre, valamint a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó előírások megsértésére –, továbbá az 5. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében említett párhuzamos vagy időszakos járatok engedély nélküli üzemeltetése esetén a jogsértést elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai megteszik az ügyben a szükséges intézkedéseket, amelyek – amennyiben ezt a nemzeti jog előírja – figyelmeztetést is tartalmazhatnak. Ez többek között a következő közigazgatási szankciók kivetéséhez vezethet:

- a) a közösségi engedély egyes vagy az összes hiteles másolatának ideiglenes, illetve végleges visszavonása;
- b) a közösségi engedély ideiglenes, illetve végleges visszavonása.

A szankciókat – azt követően, hogy az ügyben megszületett a végleges döntés – a közösségi engedély jogosultja által elkövetett jogsértés súlyosságának figyelembevételével, valamint a nemzetközi szállítás vonatkozásában az engedély birtokosának rendelkezésére álló hiteles engedélymásolatok számára tekintettel lehet meghatározni.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ügyvel kapcsolatos végleges határozattól számított hat héten belül tájékoztatják azon tagállam illetékes hatóságait, ahol a jogsértést megállapították, hogy alkalmaztak-e szankciót, és amennyiben igen, az (1) bekezdésben megállapított szankciók közül melyeket.

Ha szankció megállapítására nem kerül sor, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt indokolják.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az érintett fuvarozóra kiszabott szankciók együttesen arányban álljanak a szankció alapjául szolgáló jogsértés vagy jogsértések súlyosságával, figyelembe véve a megállapított jogsértés helye szerinti tagállamban ugyanezen jogsértésért esetlegesen már kiszabott szankciókat.

(4) Ez a cikk nem érinti a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak azon lehetőségét, hogy egy nemzeti bíróság előtt eljárást indítsanak. Amennyiben ilyen eljárás indul, az érintett illetékes hatóság tájékoztatja arról azon tagállamok illetékes hatóságait, ahol a jogsértést megállapították.

(5) A tagállamok biztosítják azt, hogy a fuvarozók fellebbezési joggal rendelkezzenek bármely, e bekezdés értelmében megállapított közigazgatási szankcióval szemben.

23. cikk

A jogsértések szankcionálása a fogadó tagállam által

(1) Amennyiben egy tagállam illetékes hatóságai tudomást szereznek arról, hogy egy nem honos fuvarozó e rendeletet vagy a közösségi közúti szállításra vonatkozó jogszabályokat súlyosan megsértette, az a tagállam, amelynek a területén a jogsértést megállapították, a lehető leghamarabb, de legkésőbb hat héttel a végleges határozat meghozatalát követően a fuvarozó székhelye szerinti tagállam számára eljuttatja az alábbi információkat:

- a) a jogsértés leírása, elkövetésének dátuma és időpontja;
- b) a jogsértés kategóriája, típusa és súlyossága;
- c) a megállapított és végrehajtott szankciók.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai felkérhetik a fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy a 22. cikkel összhangban közigazgatási szankciókat állapítsanak meg.

(2) A büntetőeljárás megindításának sérelme nélkül a fogadó tagállam illetékes hatóságai szankciót állapíthatnak meg azon nem honos fuvarozókra, amelyek a tagállam területén kabotázs során sértették meg e rendeletet vagy a közúti szállításra vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályokat. A szankciók megállapítására megkülönböztetés nélkül kerül sor, és az többek között lehet figyelmeztetés, vagy súlyos jogsértés esetén kabotázstól való ideiglenes eltiltás azon fogadó tagállam területén, ahol a jogsértés történt.

(3) A tagállamok biztosítják a fuvarozók fellebbezési jogát bármely, e bekezdés értelmében megállapított közigazgatási szankcióval szemben.

24. cikk

Nemzeti elektronikus nyilvántartásba vétel

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön honos fuvarozóknak betudható, a közösségi közúti fuvarozásra vonatkozó jogszabályok valamely tagállam által szankciókkal sújtott súlyos megsértésének, illetve a közösségi engedély vagy annak hitelesített másolata ideiglenes vagy végleges visszavonásának tényét bevezetik a fuvarozási vállalkozásokat tartalmazó nemzeti elektronikus nyilvántartásba. A közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonását tartalmazó bejegyzéseket ideiglenes visszavonás esetén a visszavonás időtartamának lejártától, vagy végleges visszavonás esetén a visszavonás időpontjától számított legalább két évig megőrzik a nyilvántartásban.

VII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁS

25. cikk

Tagállamok közötti megállapodások

(1) A tagállamok az e rendelet hatálya alá tartozó járatok további liberalizációjára – különös tekintettel az engedélyezési rendszerre és az úti okmányok egyszerűsítésére vagy megszüntetésére – vonatkozóan két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek, különösen a határ menti régiókban.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdés alapján megkötött valamennyi megállapodásról.

26. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint (5) bekezdésének b) pontját és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

27. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértésére alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, valamint minden szükséges intézkedést meghoznak azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2011. december 4-ig értesítik a Bizottságot ezekről az intézkedésekről, illetve haladéktalanul értesítik bármilyen későbbi, ezeket érintő módosításról.

⁽¹⁾ HL L 370., 1985.12.31., 8. o.

A tagállamok biztosítják, hogy ezen intézkedéseket a fuvarozó nemzetisége és székhelye tekintetében hátrányos megkülönböztetés nélkül hozzák meg.

28. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok két évente közlik a Bizottsággal az előző évben a menetrend szerinti járatokra kiadott engedélyek számát és a menetrend szerinti járatokra az említett jelentési időszak végéig érvényes összes engedély számát. A tájékoztatást a menetrend szerinti járatok célszám szerinti lebontásban kell megadni. A tagállamok szintén közlik a Bizottsággal a honos fuvarozók által a jelentési időszakban a menetrend szerinti külön célú járatok és különjáratok formájában kabotázs keretében üzemeltetett járatok adatait.

(2) A fogadó tagállam illetékes hatóságai két évente megküldik a Bizottság részére a 15. cikk c) pontjában említett menetrend szerinti járatként végzett kabotázshoz kiadott engedélyek számáról szóló statisztikai kimutatást.

(3) A Bizottság megállapítja a (2) bekezdésben hivatkozott statisztikai kimutatások közlésére használt táblázatok formáját. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A tagállamok legkésőbb minden év január 31-ig tájékoztatják a Bizottságot az előző év december 31-én közösségi engedéllyel rendelkező fuvarozók, valamint az akkor forgalomban lévő járművek számának megfelelő példányszámú hiteles másolatok számáról.

29. cikk

Az 561/2006/EK rendelet módosítása

Az 561/2006/EK rendelet 8. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdéstől eltérve az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott nemzetközi alkalmi utaszállítással foglalkozó gépjárművezetők heti pihenőidejüket az azt megelőző rendes heti pihenőidőt követően legfeljebb 12 egymást követő 24 órás időszakkal elhalaszthatják, feltéve, hogy:

- a) a szolgáltatás legalább 24 egymást követő órán keresztül olyan tagállamban vagy harmadik országban zajlik, amelyben ez a rendelet alkalmazandó, és amely nem a szolgáltatás kiindulópontja;
- b) az eltérés kihasználását követően a gépjárművezető:
 - i. két rendes heti pihenőidőt; vagy

- ii. egy rendes heti pihenőidőt és egy legalább 24 óras csökkentett heti pihenőidőt tart. A csökkentést azonban kompenzálni kell egy, az eltérési időszak végét követő harmadik hét vége előtt egészben megtartott, a csökkenésnek megfelelő pihenőidővel;
- c) 2014. január 1-jét követően a jármű fel van szerelve a 3821/85/EGK rendelet IB. mellékletében foglalt követelményeknek megfelelő menetíró készülékkel; és
- d) 2014. január 1-jét követően, ha a vezetés a 22.00 és 6.00 óra közötti időszakban történik, a járműben végig több gépjárművezető tartózkodik, vagy a 7. cikkben említett vezetési időtartamot három órára csökkentik.

A Bizottságnak a közúti közlekedésbiztonság nagyon szigorú feltételek melletti fenntartásának biztosítása érdekében részletesen figyelemmel kell kísérnie ezen eltérés igénybevételét, különösen annak ellenőrzése révén, hogy az összesített vezetési idő az eltérés időszakában ne legyen túlzott mértékű. 2012. december 4-ig a Bizottság jelentést készít az eltérés közúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos következményeiről, valamint szociális szempontjairól. Amennyiben helyénvalónak ítéli, a Bizottság e tekintetben módosításokat javasolhat e rendelethez.

(*) HL L 300., 2009.11.14., 88. o.”

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 684/92/EGK és a 12/98/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban.

31. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. december 4-től kell alkalmazni, a 29. cikk kivételével, amelyet 2010. június 4-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2009. október 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
C. MALMSTRÖM

*I. MELLÉKLET***A közösségi engedély biztonsági jellemzői**

A közösségi engedélynek az alábbi biztonsági jellemzők közül legalább kettővel rendelkeznie kell:

- hologram,
 - UV-fényben láthatóvá váló különleges rostok a papírban,
 - legalább egy mikronyomtatásos vonal (csak nagyítóüveggel látható nyomtatás, amelyet a fénymásoló gép nem ad vissza),
 - tapintható karakterek, szimbólumok vagy minták,
 - kettős számozás: sorszám és kibocsátási szám,
 - biztonsági alnyomat vékony vonalakkból álló gilosmintával és írisznyomtatással.
-

II. MELLÉKLET

Közösségi engedély mintája

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

a)

(Pantone világoskék színű, DIN A4 formátumú cellulózpapír, legalább 100 g/m²)

(Az engedély első oldala)

(Az engedélyt kiadó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

Az engedélyt kiadó tagállam ⁽¹⁾ megkülönböztető jelzése

Az illetékes hatóság vagy szerv megnevezése
--

... engedély

vagy

... hiteles másolat

Ellenszolgáltatás fejében autóbusszal végzett nemzetközi személyszállításra

Ezen engedély jogosultja ⁽²⁾

.....

az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1073/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben megállapított feltételekkel, valamint ezen engedély általános rendelkezéseinek megfelelően jogosult ellenszolgáltatás fejében nemzetközi közúti személyszállítást végezni a Közösség területén.

Megjegyzések:	
.....	
Az engedély	-tól/-től
	-ig érvényes
Kelt: -án/-én.
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ A tagállamok megkülönböztető jelzései: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (EST) Észtország, (IRL) Írország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (MT) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság.

⁽²⁾ A fuvarozó teljes neve vagy cégneve és teljes címe.

⁽³⁾ Az engedélyt kiállító illetékes hatóság vagy szerv aláírása és bélyegzője.

b)

(Az engedély második oldala)

(Az engedélyt kiadó tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén írott szöveg)

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Ez az engedély a 1073/2009/EK rendelet értelmében került kiadásra.
2. Ezt az engedélyt az ellenszolgáltatás fejében szállítási szolgáltatást végző fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága adja ki azon fuvarozó részére, aki:
 - a) a székhelye szerinti tagállamban autóbusszal végzett menetrend szerinti járatok, menetrend szerinti különcélú járatok és különjáratok üzemeltetésére jogosult;
 - b) megfelel a közösségi szabályokkal összhangban meghatározott közúti személyszállítói foglalkozás folytatására vonatkozó feltételeknek a belföldi és nemzetközi személyszállítás terén;
 - c) eleget tesz a közúti közlekedés biztonságára vonatkozó jogi követelményeknek a járművezetők és járművek tekintetében.
3. Ez az engedély lehetővé teszi az ellenszolgáltatás fejében autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás lebonyolítását a Közösség területén található valamennyi közlekedési vonalon:
 - a) amennyiben az indulás és az érkezés helye két különböző tagállamban van, függetlenül attól, hogy áthalad-e a járat egy vagy több tagállam, illetve harmadik országok területén;
 - b) amennyiben az indulás és az érkezés helye ugyanabban a tagállamban van, de az utasok felvétele és leszállása egy másik tagállamban vagy harmadik országban történik;
 - c) valamelyik tagállamból egy harmadik országba és fordítva, függetlenül attól, hogy áthalad-e a járat egy vagy több tagállam, illetve harmadik országok területén;
 - d) harmadik országok között, egy vagy több tagállam területén áthaladó tranzittal,valamint a 1073/2009/EK rendeletben megállapított feltételek szerint végzett szállítási tevékenységgel összefüggő üres járatokat.

Valamely tagállamból egy harmadik országba irányuló szállítás esetén és fordítva, a 1073/2009/EK rendeletet az utazás azon részére kell alkalmazni, amelynek során a jármű egy tagállam területén halad át. Nem kell alkalmazni az utazás azon részére, amely a felszállás vagy a leszállás szerinti tagállam területére esik, amíg a Közösség és az érintett harmadik állam nem kötötte meg a szükséges megállapodást.
4. Az engedély személyre szóló és nem átruházható.
5. Az engedélyt a kiadó tagállam illetékes hatóságai visszavonhatják, különösen akkor, ha a fuvarozó:
 - a) már nem teljesíti a 1073/2009/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételeket;
 - b) a közösségi engedély kiállításához és meghosszabbításához szükséges adatokat tévesen közölte;
 - c) bármely tagállamban súlyosan megsértette a közösségi közúti szállításra vonatkozó jogszabályokat, különös tekintettel a járművekre, valamint a járművezetők vezetési és pihenőidejére vonatkozó szabályokra, továbbá a 1073/2009/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének ötödik albekezdésében említett párhuzamos vagy időszakos járatok engedély nélküli végzésére. A jogsértést elkövető fuvarozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai többek között visszavonhatják a közösségi engedélyt, vagy ideiglenesen, illetve véglegesen visszavonhatják a közösségi engedély egyik vagy összes hiteles másolatát.

A szankció mértékének megállapítása a közösségi engedély tulajdonosa által elkövetett jogsértés súlyosságának, valamint a nemzetközi járatok vonatkozásában az illető birtokában lévő hiteles másolatok teljes számának megfelelően történik.

6. Az engedély eredeti példányát a fuvarozó köteles megőrizni. Az engedély hiteles másolatait a nemzetközi szállítást végző járműveken kell tartani.
7. Ezt az engedélyt bármely ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.
8. Az engedély jogosultja köteles valamennyi tagállam területén betartani az adott államban érvényes törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, különösen a szállítás és a közlekedés tekintetében.
9. „Menetrend szerinti járatok” azok a járatok, amelyeken az utasok szállítása meghatározott időközönként, meghatározott útvonalon, az utasokat előre meghatározott megállóhelyeken felvéve és kiteve történik, és amelyeket bárki igénybe vehet, adott esetben helyfoglalási kötelezettség mellett.

A járatok üzemeltetési feltételeinek módosulása nem érinti azok menetrend szerinti járatként történő besorolását.

A menetrend szerinti járatok engedélykötelesek.

A „menetrend szerinti különcélú járatok” olyan menetrend szerinti járatok – függetlenül azok szervezőjének személyétől –, amelyek meghatározott utascsoportok szállítását bonyolítják le más utasok kizárásával, meghatározott időközönként, meghatározott útvonalon úgy, hogy az utasok előre meghatározott megállóhelyeken szállnak fel és le.

A menetrend szerinti különcélú járatok közé a következők tartoznak:

- a) a dolgozók otthonuk és munkahelyük közötti fuvarozása;
- b) a tanulók és hallgatók otthonuk és oktatási intézményük közötti fuvarozása.

Az a tény, hogy egy különcélú járat az azt használók igényeihez igazodik, nem befolyásolhatja annak menetrend szerinti járatként történő besorolását.

A különcélú menetrend szerinti járatok nem engedélykötelesek, amennyiben azokat a szervező és a fuvarozó közötti szerződés szabályozza.

A párhuzamos vagy időszakos és a már meglévő menetrend szerinti járatokéval azonos utasokat kiszolgáló járatok megszervezése engedélyköteles.

A „különjáratok” olyan járatok, amelyek nem felelnek meg sem a menetrend szerinti járatok, sem a különcélú menetrend szerinti járatok meghatározásának, és amelyek fő jellemzője, hogy a megrendelő vagy maga a fuvarozó kezdeményezésére összeállított csoportokat szállítanak. A már meglévő menetrend szerinti járatokkal összevethető és azokéval azonos utasokat kiszolgáló párhuzamos vagy időszakos járatok megszervezése a 1073/2009/EK rendelet III. fejezetében megállapított eljárással összhangban engedélyköteles. Az a tény, hogy ezek a járatok bizonyos időközönként közlekednek, nem érinti különjáratokként történő besorolásukat.

A különjáratok nem engedélykötelesek.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

684/92/EK rendelet	12/98/EK rendelet	E rendelet
1. cikk		1. cikk
2. cikk, 1.1. pont	2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés, 5. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, 1.2. pont	2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés, 5. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, 1.3. pont		5. cikk, (1) bekezdés, ötödik albekezdés
2. cikk, 3.1. pont	2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés, 5. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, 3.3. pont		5. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, 3.4. pont		5. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, 4. pont		2. cikk, (5) bekezdés, 5. cikk, (5) bekezdés
3. cikk		3. cikk
3a. cikk		4. cikk
4. cikk		5. cikk
5. cikk		6. cikk
6. cikk		7. cikk
7. cikk		8. cikk
8. cikk		9. cikk
9. cikk		10. cikk
10. cikk		11. cikk
11. cikk		12. cikk
12. cikk		13. cikk
13. cikk		5. cikk, (5) bekezdés
	1. cikk	14. cikk
	2. cikk, (4) bekezdés	
	3. cikk	15. cikk
	4. cikk	16. cikk
	5. cikk	4. cikk, (3) bekezdés
	6. cikk	17. cikk
	7. cikk	28. cikk, (3) bekezdés
	8. cikk	26. cikk
	9. cikk	
14. cikk		18. cikk
15. cikk		19. cikk
	11. cikk, (1) bekezdés	20. cikk
16. cikk, (1) bekezdés		21. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés		21. cikk, (2) bekezdés
16. cikk, (3) bekezdés		22. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (4) bekezdés		23. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (5) bekezdés		22. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (3) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (4) bekezdés	
	12. cikk	22. cikk, (5) bekezdés és 23. cikk

684/92/EK rendelet	12/98/EK rendelet	E rendelet
	13. cikk	
16a. cikk	10. cikk	26. cikk
17. cikk		
18. cikk		25. cikk
19. cikk	14. cikk	27. cikk
20. cikk		
21. cikk		30. cikk
22. cikk	15. cikk	31. cikk
Melléklet		II. melléklet

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU